

www.e-rara.ch

**Epiphanii episcopi Cypri de prophetarum vita & interitu commentarius
graecus**

Epiphanius

Basileae, an. 1529

Universitätsbibliothek Basel

Persistent Link: <https://doi.org/10.3931/e-rara-582>

Hierōnymou epistolē pros Dextron eparchon Praitōriō apo Rhōmaikōn eis Ellēnika metablētheisa
[= Hieronymi epistola ad Dextrum Praetorio praefectum, e Latina lingua in Graecam translata]

www.e-rara.ch

Die Plattform e-rara.ch macht die in Schweizer Bibliotheken vorhandenen Drucke online verfügbar. Das Spektrum reicht von Büchern über Karten bis zu illustrierten Materialien – von den Anfängen des Buchdrucks bis ins 20. Jahrhundert.

e-rara.ch provides online access to rare books available in Swiss libraries. The holdings extend from books and maps to illustrated material – from the beginnings of printing to the 20th century.

e-rara.ch met en ligne des reproductions numériques d'imprimés conservés dans les bibliothèques de Suisse. L'éventail va des livres aux documents iconographiques en passant par les cartes – des débuts de l'imprimerie jusqu'au 20e siècle.

e-rara.ch mette a disposizione in rete le edizioni antiche conservate nelle biblioteche svizzere. La collezione comprende libri, carte geografiche e materiale illustrato che risalgono agli inizi della tipografia fino ad arrivare al XX secolo.

Nutzungsbedingungen Dieses Digitalisat kann kostenfrei heruntergeladen werden. Die Lizenzierungsart und die Nutzungsbedingungen sind individuell zu jedem Dokument in den Titelinformationen angegeben. Für weitere Informationen siehe auch [Link]

Terms of Use This digital copy can be downloaded free of charge. The type of licensing and the terms of use are indicated in the title information for each document individually. For further information please refer to the terms of use on [Link]

Conditions d'utilisation Ce document numérique peut être téléchargé gratuitement. Son statut juridique et ses conditions d'utilisation sont précisés dans sa notice détaillée. Pour de plus amples informations, voir [Link]

Condizioni di utilizzo Questo documento può essere scaricato gratuitamente. Il tipo di licenza e le condizioni di utilizzo sono indicate nella notizia bibliografica del singolo documento. Per ulteriori informazioni vedi anche [Link]

ΙΕΡΩΝΥΜΟΥ

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΠΡΟΣ ΔΕΣΤΡΟΝ ΕΠΑΡ

χορ προαπορίω ἀπὸ ῥωμαϊκῶν εἰς
ἐλληνικά μεταβληθεῖσα.

ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ ΔΕΣΤΡΩ.

ΡΟΤΗΕΩΚ ΔΕΞΗΤΕ, ὥς τε τραγυλὸν ἐπὶ ὁμῶν μου,
 τοὺς ἐκκλησιαστικούς συγγραφείας καὶ τὰς ἐκ-
 θέσεις, καὶ ὅπως ἐκείνῳ ἀπαριθμῶ μὲν τοὺς
 περιφανεῖς ἄνδρες, τοὺς τὰ ἐθνικά συντάξαν-
 τας πεποίηκε, καὶ γὰρ ἐν τοῖς ἡμετέροις ποιή-
 σω, τοῦτ' ὅστις, ἀπὸ τῆς πάσης τοῦ σωτῆρος ἄχρι πεπαισθησάμενος τοῦ
 ἔτους θεοδοσίῃς τοῦ βασιλέως, πάντας τοὺς ἐκ τῆς θαύμας γράφων συγ-
 γραφὰς μὲν καὶ τῇ μνήμῃ προαπορίω, διὰ βραχέων φανερώ-
 σω. πεποίηκας μὲν οὖν τὸ αὐτὸ, καὶ τῶν ἐλλήνων, ἑρμιππος περι-
 πατικὸς, ἀντίγονος καρύσιος, σάτυρος ἀνὴρ πολυμαθὴς, καὶ
 πολλῶν πᾶν διδασκαλικῶν περὶ, ἀριστότερος μουσικός. καὶ δὲ τοῖς
 ῥωμαίοις, βάρβωρ, πάντας, νέπας, ὑγίνος καὶ οὐ εἰς ὑπόθεσιν
 ἡμᾶς προκαλεῖται βύλαι, τραγυλός. ἀλλ' οὐκ ἔστιν ἐμὲ κακύνων,
 ὁμοία ἡ αἵρεσις, ἐκείνοι μὲν γὰρ, παλαιὰς ἰσορίας καὶ τὰ ἐκείνων
 ἔτις ἀνακυλίουσιν συντάγματα, ἐδυνήθησαν ὥσπερ ἐκ μεγάλου λαι-
 μῶν, ἐλάχιστον γὰρ τοῦ οἰκείου ἔργου εἰς φανερὸν πλέξαι. Εἰ γὰρ, τί
 διαπράξομαι, ἡ γὰρ μὲν ἐπὶ μὲν οὐδενί, ἀλλ' ἐμαυτὴν κάκισον, ὥς
 ὁ λόγος φησὶ, διδασκαλὸν ἔχω. Εἰ καὶ τὰ μάλα εὐσεβεῖς ὁ παμ-
 φίλος εἰς δέκα ἡ ἐκκλησιαστικῆς ἰσορίας βίβλους, μεγίστην ἡμῖν πα-
 ρέχειτο βοήθειαν, καὶ τὰ ἐκείνων πρὸς ὧν συγγράφει μέλλομαι πύ-
 χην, ὑπερὶ τῶν οἰκίων πλὴν μαρτυρίαν παρῆχαι χροῖον, τοιγαυτοῦ τοῦ
 κυρίου ἡμῶν ἰσοχρίστου δέομαι, ἵν' ὅπως ὁ σὸς κλέψω, ὁ ἐν τῷ ἄκρῳ
 τῷ ῥωμαϊκῆς ἐν γλωσσῇ ἰσάμηνος, ποιῆσαι οὐκ ἀποκρίνωσε εἰς θεοῦ
 τιμὴν, τὸν τῶν ἡμετέρων τῇ ῥωμαϊκῇ γλώσσῃ συντάξω κατὰ λόγον, τὸ
 τ' ἐγὼ

HIERONYMI EPI ⁶³

STOLA AD DEXTRVM PRAETO:

rio praefectum, è Latina lin-
gua in Graecam
translata.

HIERONYMVS

DEXTRO.

ORTARIS Dexter, ut Tranquillū se-
quens, ecclesiasticos scriptores in ordi-
nem digeram, & quod ille in enumeran-
dis gentiliū literarū uiris fecit illustri-
bus, ego in nostris faciam, id est, ut à pas-
sione Christi, usque ad decimumquar-
tum Theodosij Imperatoris annum, omnes qui de scriptu-
ris sanctis memoriae aliquid prodiderunt, tibi breuiter exa-
ponam. Fecerunt quidem hoc idem apud Græcos, Hera-
mippus peripateticus, Antigonus Carystius, Satyrus do-
ctus uir, & longè omnium doctissimus, Aristoxenus mu-
sicus. Apud latinos autem Varro, Santra, Nepos, Hygia-
nus, & ad cuius nos exemplum uis prouocare, Tranquil-
lus. Sed non mea & illorum similis est conditio: Illi enim
ueteres historias annalesq; replicantes, potuerunt qua-
si de ingenti prato, paruam opusculi sui coronam texere.
Ego quid acturus, qui nullum præuium sequens, pessi-
mum, ut dicitur, magistrum memetipsum habeo? Quan-
quam Eusebius Pamphili, in decem ecclesiasticae histo-
riae libris, maximo nobis adiumento fuerit, & singulo-
rum de quibus scripturi sumus uolumina, aetates autorum
suorum saepe testantur. Itaq; dominum IESVM CHRI-
STVM precor, ut quod Cicero tuus qui in arce Ro-
manæ stetit eloquentiæ, non est facere dedignatus in Bru-
to, Oratorum latinæ linguæ texens catalogum, id ego in

τὸ ἐγὼ ἐν ᾧ ἀπαριθμήσαυς τὸν συγγραφέα τὸ αὐτὸ ἐκκλησίας,
 ὅτε πληρώσω διὰ τοῦ σὺν προτροπῆς. Εἰδὲ ἄνεις, ἐκ τῶν ἄχρη τῆς
 σοφίας συγγραμμάτων παρ' ἐμὲ ἐν τῷδε τῷ πύχει πρὸς εὐλείφθοσας, ἐαυ
 τοῖς μᾶλλον ἢ ἐμοὶ ἐπιγραφέτωσαν. οὐδὲ ἂν ἀποκερπήντων αὐτῶν
 τὰ ἴδια συγγράμματα, γινῶναι ἐδυνήθηκ' οἷς οὐκ ἐνέτυχον, ὅτι οὐδ' ἄ
 λους ἐστὶ ὅτε γνωστὸν τυγχάνει, ἐμοὶ ἐν τῇ τὸ κόσμῳ τῆς γωνίας, ἀγνω
 στοῦ ὑπὸ ξερ. ὅμως ὅταν κατὰ δόλοι διὰ τῶν οἰκείων γένωνται συγ
 γραμμάτων, οὐχ' ὥς τὰ μέγιστα βλαβέντες τῇ μετέπειτα ἐπισυνέβη
 σι σιωπῇ. μαθέτωσαν πειραστὸν κέλους, πορφύριος, ἰσλιανός, οἶλυσ
 σῶδης καὶ χρῖς κύνας, μαθέτωσαν οἱ τῶν ἀκόλθοι, οἱ νομίζοντες
 τῇ ἐκκλησίᾳ, μήτε φιλοσόφους καὶ εὐφραδῆς, μήτε ἔλκας ἐκκλήναι δι
 δασκάλας, ὅσοι καὶ πηλικοί ἄνδρες, ταῦτην θεμελιώσαντες, ἐκκοδόμη
 σάντες καὶ διεκόσμησαν, καὶ πάντων τῇ μετέπειτα πίστιν, ἀχρηστικῆς
 εὐθύμῳ μόνῳ ἀπολόγητος, τῇ οἰκείᾳ μᾶλλον ἀμαθίᾳ ἐπιγνωσόμενι.

ΒΙΟΙ ΣΙΓΓΡΑΦΕΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤ.

ΙΜΩΝ πέρους ἀπόστολος υἱὸς ἰωάννα, ἐπαρχίας
 γαλιλαίας, κώμης βηθσαϊδᾶ, ἀδελφὸς ἀνδρέας
 ἀποστόλος, καὶ ἀρχηγὸς τῶν ἀποστόλων, μετὰ τῇ
 ἐπισκοπῇ τοῦ ἀντιοχείου ἐκκλησίας, ὅτι καὶ
 γὰρ τὸ διασπαρύντων, καὶ ἐκ τῇ πρὸς τῆς
 σάντων, ἐν τῷ πόντῳ, γαλατία, καππαδοκία, ἄσία, ὅτι βιθυνία, τῷ δευ
 τέρῳ κλαυδίου ἐπὶ εἰς τὸ ἐκπλεμῆσαι σίμωνα τὸν μάγῳ, τῇ ῥωμῇ ἐπὶ
 σατ, ἐνθα εἴκοσι πέντε ἔνιαυτοὺς, τὸ θεόνομον τὸ ἱερὸν συνέχευεν, ὥς
 τὸ πελεῖταις ἐν αὐτῷ νέωνος, τῇ ἐσὶ, τὸ πειρασεσκαυδέναι, ἐφ' οὗ ὅτι
 ρωθεὶς ἐμαρτύρησε, τῇ κεφαλῇ καὶ γὰρ ἔχω, τὸν πόδα ὃν ἐν με
 τῶν φάσκων ἀνάξιον αὐτῷ εἶναι, τὸ ὅμιον τρόπον σαυρωθῆναι ὑπὸ
 πάντων κυρίῳ. Εἰσαφε δύο ἐπιστολάς τὰς ὀνομαζομένης καθολικὰς,
 ἀφ' ὧν τῇ δευτέρᾳ οἱ πλείους, οὐκ ἐγκρίνουν αὐτὸν τυγχάνειν, διὰ τὸ
 χαρὰ κῆρα, καὶ τῇ διαφωνίᾳ τὸ πρῶτον ἐπιστολῆς. ἀλλὰ ὅτι τὸ καὶ
 κομ' ἐναγγέλιον, ὃς μαθητὴς αὐτῷ ὅτι ἐρμηνεύει ἐγγύς, τῇ λέγει τῇ
 καὶ τὰ ὃ συγγράμματα, τῇ ἐσὶ πρῶτον, ὃ ἐπιγράφεται πρῶτον αὐτῷ.

δεύτερον

ecclesiæ illius scriptoribus enumerandis, dignè cohortatione tua impleam. Si qui autem de his qui usque hodie scriptitant, à me in hoc uolumine prætermissi sunt, sibi magis quàm mihi debent imputare. Neq; enim celantes scripta sua, de his quæ non legi, nosse potui. Et quod alijs forsitan sit notum, mihi in hoc terrarũ angulo fuerit ignotum. Certè quũ scriptis suis claruerint, nõ magnopere nostri silentij dispendio suspirabũt. Discant ergo Celsus, Porphyrius, Iulianus, rabidi aduersus Christũ canes, discant eorum sectatores, qui putant ecclesiam, nullos philosophos & eloquentes, nullos habuisse doctores, quanti & quales uiri eam fundauerint, extruxerint, & ornauerint, & desinant fidem nostram, rusticæ tantum simplicitatis arguere, suamq; potius imperitiã agnoscant.

VITAE SCRIPTORVM ECCLESIASTICORVM.

SIMON Petrus filius Ioannis, prouinciæ Galileæ, uico Bethsaïda, frater Andreæ apostoli, & princeps apostolorum, post episcopatum Antiochenis ecclesiæ, prædicationẽ dispersionis eorum qui de circuncisione crediderant, in Ponto, Galatia, Cappadocia, Asia, & Bithynia, secundo Claudij anno, ad expugnandum Simonem magum Romam pergit, ibiq; uiginti quinque annis, cathedram sacerdotalem tenuit, usque ad ultimum annum Neronis, id est, decimum quartum. A quo & affixus cruci, martyrio coronatus est, capite ad terram uerso, & in sublime pedibus eleuatis, asserens se indignum, ut sic crucifigeretur, ut dominus suus. Scripsit duas epistolas, quæ catholicæ nominantur, quarũ secunda à plerisque eius esse negatur, propter styli cum priore dissonantiã. Sed & euangelium iuxta Marcum, qui auditor eius & interpret fuit, huius dicitur. Libri autẽ eius è quibus unus actorum eius inscribitur,

δεύτερον, εὐαγγέλιον, τρίτον, κήρυγμα. τέταρτον, ἀρκάλυψις. πρῶτον
 πῶς κηρύσσει, ὡς ἀπόκρυφα ὄντα ἀποδοκιμάζεται. κηθευεὶς δὲ ἐν ῥῶ-
 μι ἐν τῷ βασιλείῳ, πλοῦτον φησὶ ὁδὸς πρὸς ἐπὶ κληρ τριεμφαλίας, με-
 τὰ πᾶσι τοι σεβάσματος, παρὰ τῷ ῥωμαίων θεοσκεύεται.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ.

ΑΝΔΡΕΑΣ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ, ὡς οἱ προῆμῳ προαδεδώκα-
 σιν, σκύθαις ὁ σοφιστοῖς καὶ σάκκαις ἐκήρυξε τὸ εὐαγγέ-
 λιον τοι κυρίου ἡμῶν **ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ**. καὶ ἐν σεβαστοπόλει
 ἐκήρυξε τῇ μεγάλῃ ὅπου ὅτι ἡ προεμβολὴ ἀφάρ, καὶ φάσις ὁ ποτα-
 μός, ἐνθα οἰκοῦσιν αἰθίωτες οἱ ἰσώπεροι. θάπτεται δὲ ἐν πάτρει φη-
 σὶ χάρις. σαυτῷ προαδοθεὶς ὑπὸ ἀγαθῶν τοι βασιλείῳς ἐδεδωκέν.

ΙΑΚΩΒΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ.

ΙΑΚΩΒΟΣ ὁ ἀδελφὸς τοῦ κυρίου, ἀποσόλῃ καὶ ἐπὶ κληρ δὲ
 καὶ, ὥσιν ἐν ὑπολαμβάνουσι, τοῖς ἰσὶν, ἀπ' ἄλλης γυναικός.
 ὡς δὲ ἐμοὶ φαίνεται, μαρτίας ἀδελφῆς φησὶ μητρὸς τοι κυρίῳ, ἥς ἰωάν-
 νης μέμνηται παρὰ τὸ πᾶσι τοι κυρίου, εὐθὺς παρὰ τῷ ἀποσό-
 λω, ἱεροσολύμων ἐπίσκοπος κατασταθεὶς, μίαρ μόνῃ σωτηρίας
 φασὶ ἐπιστολήν, ἥτις τῷ ἐπὶ καθολικῶν τυχάνει. καὶ ἵνες παρ' ἐ-
 ρου ἱνὸς ἐπὶ ὀνόματι αὐτοῦ ἐκδεδόθαι ταύτην φάσκουσι, καὶ κατὰ
 βραχὺ τοι χρόνῳ προϊόντος, αἰθεντίας ἱνὸς ἐπιλάβετο, ηγήσιν
 γείτωρ τῷ ἀποσολικῶν χρόνῳ, ἐν τῷ πᾶσι λόγῳ τῷ ὑπομνη-
 μάτωρ πρὸς ἱακώβου δηγύμῳ ἔφη, ἐδέξατο πῶς ἐκκλησίαν ἱερο-
 σολύμων μετὰ τοῦ ἀποσόλου, ἀδελφὸς τοι κυρίου ἱακώβου, ὁ
 ἐπὶ κληθεὶς δίκαιος, διὰ τὸ πολλοὺς καλεῖσθαι ἱακώβους. οὗτος
 ἐκ γεννητῆς ἅγιος ἦν, οἶνον καὶ σίκερα οὐκ ἔπιε, κρεῶν δὲ οὐδὲ ἐτέ-
 ρου θυτοῦ, οὐ μετέλαβε πώποτε, οὐδὲ ἐκείρατο, οὐδὲ ἀλείμμασιν, ἢ
 λαιμαργίᾳ προσώμῳ κηρύσσει, ἐπὶ δὲ ἦν αὐτῷ εἰσελθεῖν εἰς τὰ ἅγια τῷ
 ἁγίῳ, ἐοικὼς ἐρεῖν μὴ κεχεκμύω, ἀλλὰ λινῇ, μόνῳ περὶ αὐτῷ
 εἰς τὸν ναὸν εἰσεῖναι, καὶ γόνατα κλίνων, ὑπὲρ τοι λαοῦ προσήνυχετο.
 ποσούτω, ὥστε τὰ γόνατα αὐτοῦ ὑπερβαίνειν νομίζεσθαι, τοῦ τῷ
 καμύλῳ τήπους. λέγει καὶ ἐπὶ ἑνὶ, ὁ μακρόν ἐστιν καταλέγεσθαι.

ἵνα τὸ λονο

καὶ

alius euangelij, tertius prædicationis, quartus Apocalypsis, quintus iudicij, inter apocryphas scripturas reputantur. Sepultus Romæ in uaticano iuxta uiam triumphalẽ, totius urbis ueneratione celebratur.

ANDREAS APOSTOLVS.

ANDREAS frater huius, ut maiores nostri prodiderunt, Scythiis & Sogdianis, & Saccis prædicauit euangelium domini nostri Iesu Christi, & in Augusta ciuitate prædicauit, quæ cognominat Magna, ubi est irruptio Apfari, & Phasis fluuius, illuc incolunt Aethiopes interiores. Sepultus est autem Patris ciuitate Achaia, cruci suffixus, ab Aegea præfecto Edefenorum.

D. Hieronymus, non recessit nisi scriptores, At Sophronius reliquos item Apostolos adiunxit.

IACOBVS APOSTOLVS.

IACOBVS, qui appellatur frater domini, cognomento Iustus, ut nonnulli existimant, Ioseph, ex alia uxore, ut autem mihi uidetur, Mariæ sororis matris domini, cuius Ioannes in libro suo meminit filius, post passionem domini, statim ab apostolis Hierosolymorum episcopus ordinatus, unam tantum scripsit epistolam, quæ de septem catholicis est, quæ & ipsa ab alio quodam sub nomine eius ædita asseritur. Licet paulatim tempore procedente obtinuerit auctoritatem. Hegesippus uicinus apostolicorum temporum, in quinto commentariorum libro, de Iacobo narrans ait: Suscepit ecclesiam Hierosolymæ, post apostolos frater domini Iacobus, cognomento Iustus. Multi siquidem Iacobi uocabantur. Hic de utero matris sanctus fuit, uinum & siceram non bibit, carnem nullam comedit, nunquam attonsus est, nec unctus unguento, nec usus balneo. Huic soli licitum erat ingredi sancta sanctorum. Siquidem uestibus laneis non utebatur, sed lineis, solusque ingrediebatur templum, & fixis genibus, pro populo deprecabatur, intantum, ut camelorum duritiem traxisse eius genua crederentur. Dicit & alia multa, quæ enumerare longum est,

καὶ γὰρ ἡ ἰώσηπος ἐν ᾧ ἑικοσῷ ᾧ ἄρχαιολογίας λόγῳ, ὁ κλήμης
ἐν ᾧ ἑβδόμῳ τῷ ὑποπυλώσειμ εἰρηκασί, μετὰ πλὴν τελευτῶν φή-
σιν τοὺς πλὴν ἰσθμῶν διέποντες, πεμφθῆναι ἵνα ἀνέωνται διάδοχοι
αὐτῶν ἀλβίνου, καὶ πρὶν ἢ τοῦτο ᾧ ἀπαρχίας ἐπιστῆναι, ἄναγος φη-
σιν ἱερεὺς νέος, ἄναγος υἱός, γένεος ἱεραλκῶς, εἰληφῶς ἀφορμῇ ἀναρ-
χίας, σωμεδρὶς γενομῶς, ἡνάγκασε τὸν ἰάκωβον δημοσίαν ἵνα τὸν
ἡσίορ τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ ἀρνήσῃται, ἀνὴρ λέγοντα δὲ λιθαδῶναι προσέ-
ταξεν, ὅς ἐκ τοῦ πῆρυγος τοῦ ναοῦ κρημνισθεῖς, κατεγρότῳ αὐτῷ ᾧ
σκελῶν, ἡμῶν ἡς ἐπάρσας εἰς οὐρανὸν τὰς χεῖρας, λέγει, κύριε, σύ γ-
γνωθὶ αὐτοῖς, ὁ γὰρ ποιεῖσιν ἀγνοοῦσι. τότε κναλκῶς μοχλῶς τὰ ἱμά-
τια ἐκπιάξεν εἰσθῆσαι, καὶ τὸν ἐγκεφαλὸν κρημνισθεῖς, ἀνεπαύσατο.
Προσέθηκεν ὁ αὐτὸς ἰώσηπος, ἡσάυτης αὐτὸν γεγενησθαι ἁγιοσύνης
ἐν τῷ ὁ θεοσκέας ἵνα ἡ λαῶ, ὡς διὰ τὸν αὐτὸν θάνατον πεπεσῶν
πάντας τὰ ἱδρὸς οὐλμα πεπορησῶν. περὶ τούτου ὁ ἀποστόλος παῦ-
λος πρὸς τοὺς γαλάτας λέγει. ἄλλοι δὲ ἐκ τῶν ἀποστόλων οὐδεὶς αἶ-
δον, εἰ μὴ ἰάκωβον τὸν ἀδελφὸν τοῦ κυρίου. καὶ ᾧ ἀποστόλων πρὶν τῶ-
ν μαρτυρῶσιν αἱ πράξεις. καὶ τὸ ἐναγγέλιον δὲ τὸ ἐπιγράφον κατὰ
ἑβραῖας, ὅπου ὑπὲρ ναὺ εἰς πλὴν ἐλλωικῆν καὶ ἡρώμαϊκῆν γλώτῃ
μετεβλήθη, ᾧ ἡ ὡρηγῶς πολλακίς κέρχεται, μετὰ πλὴν ἀνάστασιν ᾧ
σωπῆρος, λέγει. ὁ δὲ κύριος δεδωκὼς σπινθῶνα ἑλὶ δόλφ ᾧ ἱερέως, ἀπελ-
θὼν πρὸς ἰάκωβον, ἰούσιεν αὐτῷ ὡμωμόκει ἡ ἰάκωβος μὴ γενέσθαι
ἄρτος, ὅς ἐκείνης τὸ ὥρας ἀφ' ἧς πεπώκει τὸ ποτήριον ὁ κύριος, ἕως
οὗ ἰδὼν αὐτὸν ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν. Αὐτῷ δὲ μικρὸν ὕπνον ὅτε φησὶν
ὁ κύριος τράπεζαν καὶ ἄρτον. εὐθὺς δὲ προσίθεται, λαβὼν ἄρτον, εὐ-
χαριστήσας ἔκλασε, ὁ δὲ δωκὼς ἰακώβῳ ἑλὶ δικαίῳ, λέγει αὐτῷ. ἀδελ-
φέ μου, εἶπτε ᾧ ἄρτον τὸ σὸν, ἡγέρθη γὰρ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐκ νεκρῶν.
Τριάκοντα τοῖς ἡσάοις ἐν αὐτῷ, πλὴν ἱεροσολύμων κρημνισθῶς ἐκκλη-
σίαν, τὰ τέσπερ ἕως ἑβδόμου ἐν αὐτῷ νέωνος, πλὴν σίον τῷ ναοῦ ἀπετέ-
θη, ἐν ᾧ ἡ ἐξήφθη, τίτλον ἄρτι τὸν πολιορκίας, ὁ τὸν τελευτῶν
ἀδριανὸς ἐπίσημον ἔχε. οὐ γινεῖς ὅς ἡμῶν ἐν ᾧ ὅς ἐκ τοῦ ἐλαιῶν
πεβῆσθαι νομίζουσι, ἡ ἡδὺς οὐσῃς ὅς τούτων ὑπονοίας.

Sed & Iosephus in uicesimo libro antiquitatum refert, & Clemēs in septimo Hypotyposeon, mortuo Festo, qui Iudæam regebat, missum à Nerone esse successorem eius Albinum, qui quū necdum ad prouinciā peruenisset, Ananinus, inquit, pontifex adolescens Anani filius, de genere sacerdotali, accepta occasione ἀναρχίας, concilium congregauit, & compellens publice Iacobum ut Christum dei filium denegaret, contradicentem lapidari iussit; qui quum precipitatus de pinna templi cōfractis cruribus, adhuc seminiuius tendens ad cœlum manus, diceret: Domine ignosce eis, quod enim faciunt nesciunt: fullonis fuste, quo rudia uestimēta extorqueri solēt, cerebro percussus interiit. Tradit item Iosephus tantæ eum sanctitatis fuisse, & celebritatis in populo, ut propter eius necem, creditū sit subuersam esse Hierosolymam. Hic est de quo Paulus apostolus scribit ad Galatas: Alium autem apostolorum uidi neminem, nisi Iacobum fratrem domini. Et apostolorum super hoc crebrius acta testantur. Euangeliū quoq; quod appellatur secundum Hebræos, & à me nuper in Græcum, latinumq; sermonē translatus est, quo & Origenes sæpe utitur, post resurrectionē saluatoris refert. Dominus autem quum dedisset sindonem seruo sacerdotis, iuit ad Iacobum & apparuit ei, iurauerat enim Iacobus se non comesturum panem ab illa hora, qua biberat calicem domini, donec uideret eum resurgentem à mortuis. Rursus quæ post paululū: Afferte ait dominus mensam & panem. Statimq; additur: Tulit panem, & benedixit, ac fregit, & dedit Iacobo iusto, & dixit ei: Frater mi comede panem tuū, quia resurrexit filius hominis à dormientibus. Triginta itaque annos Hierosolymis rexit ecclesiam, id est, usq; ad septimum Neronis annum, & iuxta templum ubi & precipitatus fuerat sepultus est. Titulum usq; ad obsidionem Titi & ultimam Hamam Hadriani, notissimum habuit. Quidam è nostris in monte oliueti eum putauerunt conditum, sed falsa eorum opinio est.

ΙΑΚΩΒΟΣ.

ΙΑΚΩΒΟΣ ὁ τοι ξεβεδαῖος, ταῖς δώδεκα φυλαῖς ταῖς ἐν τῇ διαποροῖ, πᾶσιν ἐκήρυξε τὸ εὐαγγέλιον τοι κυρίου ἡμῶν ἰησοῦ χριστοῦ. ἀνῆρθε δὲ μαχαίρα ὑπὸ ἡρώδου πετρώχου τῷ Ἰουδαίῳ.

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ.

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ὁ ἀπόστολος ἐν φρυγίᾳ κηρύσσει τὸ εὐαγγέλιον τῷ κυρίῳ ἰησοῦ. θαπτήτῃ ἐν ἱεραπολὶ μετὰ τῷ θυγατέρι τοι ἐνδόξως.

ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ.

ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΣ ὁ ἀπόστολος, ἰνδοῖς τοῖς καλῶν μύλοις εὐδαίμοσιν, ἐκήρυξε τὸ εὐαγγέλιον τοι χριστοῦ, ὃ κατὰ ματθαῖον αὐτοῖς εὐαγγέλιον ἔδωκεν. ἐκοιμήθη δὲ ἐν ἁλθωνοπόλει ἐν μεγάλῃς ἀρμενίας.

ΤΩΜΑΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ.

ΤΩΜΑΣ ὁ ἀπόστολος, καθὼς ἡ παράδοσις περιέχει, πάρεθαι καὶ μήτοις καὶ πέρσαις καὶ γερμανοῖς καὶ ὑδρινοῖς ὃ βάκτροις καὶ μάχοις ἐκήρυξε τὸ εὐαγγέλιον τοι κυρίου. ἐκοιμήθη ἐν πόλει καλαμίνῃ ἐν Ἰνδικῇ.

ΣΙΜΩΝ ΚΑΝΑΝΑΙΟΣ.

ΣΙΜΩΝ ὁ καναναῖος, ὁ ἐπικληθεὶς Ἰσάβη, ἀδελφὸς Ἰακώβου τοι ἐπισκόπου, ὅς τις καὶ τὸν κληῖρον ἐν ἐπισκοπῇ ἐδέξατο μετὰ πλὴν Ἰακώβου τοῦ δικαίου κοίμοσιν. ἔζησε καὶ ἑκοσίη ἔτη. Σταυρῷ δὲ παραδοθεὶς ἐπὶ τῷ τῆς βασιλείας, διωγμοῦ μεγάλου κινηθέντος ἐκοιμήθη.

ΜΑΤΘΙΑΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ.

ΜΑΤΘΙΑΣ εἰς ὧν τῶν ἐβδομήκοντα, συγκαταριθμηθεὶς δὲ μετὰ τῶν ἑνδεκά ἀποστόλων, ἀντὶ ἰσάβη τοῦ ἰσκαριώτου τοῦ προδοῦτος γενομένου, ἐν τῇ δυνάτεϊ αἰθιοπίᾳ, ὅπου ἡ πῖξις ἐμολήσθη ἁφᾶρτον, καὶ ὕψου λιμῆν, ἐκήρυξε τὸ εὐαγγέλιον, ἀγροῖσι καὶ ἀνθρώποις οὔσι. ὃ ἐκεῖ ἐκοιμήθη, ὃ ἐκεῖ ἐτάφη ὡς ἐν σήμερον.

ΤΙΜΟΘΕΟΣ

I A C O B V S.

IA C O B V S Zebedæi filius, duodecim tribubus quæ erant in dispersione, omnibus prædicauit euangelium domini nostri Iesu Christi. Interfectus est autē gladio ab Herode tetrarcha Iudæorum.

P H I L I P P V S A P O S T O L V S

PH I L I P P V S apostolus, in Phrygia prædicat euangelium domini Iesu. Sepelitur Hierapoli cum filiabus honorificè.

B A R T H O L O M A E V S A P O S T O L V S.

BA R T H O L O M A E V S apostolus, Indis ijs qui dicuntur fortunati prædicauit euangelium Christi, & euangelium quod est secundum Matthæum eis tradidit. Dormiuit autem Albanopoli, oppido maioris Armeniæ.

T H O M A S A P O S T O L V S.

TH O M A S apostolus, quemadmodū traditum est nobis, Parthis & Medis & Persis & Germanis & Hyrcanis & Bactris & Magis prædicauit euangelium domini. Dormiuit in ciuitate Calamina, quæ est Indiæ.

S I M O N C A N A N A E V S.

SI M O N Cananæus, cognomento Iudas, frater Iacobi episcopi, qui & successit illi in episcopatum, post obitum Iacobi cognomento Iusti. Vixit annos uiginti supra centum, Crucifixus autem sub Traiano præfecto, morte persecutione grauē, dormiuit.

*Iudas frater Iacobi
in sequente folio
est amittit.*

M A T T H I A S A P O S T O L V S.

MA T T H I A S, quum unus esset è numero septuaginta, allectus in ordinem undecim apostolorum, in locum Iudæ Iscariotæ, qui fuit proditor. In altera Aethiopia, ubi est irruptio Apfari & Hyssi portus, prædicauit euangelium, quum essent homines agrestes. Et illic dormiuit & illic sepultus est, usq; ad hodiernum diem.

ΤΙΜΟΘΕΟΣ ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ.

ΤΙΜΟΘΕΟΣ δὲ ὁ ἐπίσκοπος ἐφέσθ κατασθεῖς ὑπὲρ μακαρίου παύλου, ὃς ἐθνῶν ἦν, οὐκ ἐκ πρῆτι μῆς. ὃς καὶ πολλὰ μαρτυρεῖ παύλου, νεθετῶν πλὴν καλῆν ὁμολογίαν τοῦ δοθέντος αὐτῷ χαρίσματος φυλάξαι, ὡς ἐν δόξῳ ἐκείνῃ μαρτύρησεν.

ΤΙΤΟΣ ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ.

ΤΙΤΟΣ ἐπίσκοπος κρήτης, ἐν αὐτῇ καὶ ταῖς πέριξ νήσοις, ἐκέρυξε τὸ εὐαγγέλιον ἡμεῖς. Ἐκείνῃ ἐκοιμήθη ἐτάφη ἐν κρήνῃ.

ΚΡΙΣΚΗΣ.

ΚΡΙΣΚΗΣ ἐν γαλλίαις ἐκέρυξε τὸ εὐαγγέλιον, ἐκείνῃ ἐτάφη. ἐνδοχὸς καὶ δάκνης τῆ βασιλείας αὐθιόπων, ἐν ἀρεταῖς τῆ εὐδαίμονι, ἐν τῇ προβάνῃ νήσῳ τῇ ἐν τῇ ἐρυθρᾷ ἐκέρυξε τὸ εὐαγγέλιον τοῦ κυρίου. Λόγος δὲ πρὸς ἑα, ὡς ἐμεμαρτυρήκεναι αὐτὸν ἐκείνῃ, καὶ ἐν δόξῳ ταφῆναι.

ΙΟΥΔΑΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ.

ΙΟΥΔΑΣ ἀδελφὸς ἰακώβου, ἐλαχίστου ἡγεῖται ἐν τῇ ἐπὶ καθολικῇ κώμῃ ὅτι ἐπιστολὴν καταλείπει. ἐπεὶ περὶ αὐτὸν βίβλος ἐνὶ κώμῃ ἀποκερῆς τυγχάνουσιν προσλαμβάνεται ἐν αὐτῇ μαρτυρία, παρὰ πολλῶν ἐκβάλλεται, ἀλλ' ὁμῶς τῇ ἀρχαίῳ καὶ τῇ κώμῃ ἡμεῖς ὡς αὐθεντία, ἡγιώθη ταῖς θείαις γραφαῖς συγκαταριθμεῖσθαι.

ΠΑΥΛΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ.

ΠΑΥΛΟΣ ὁ ἀπόστολος ἔξω τοῦ ἀριθμοῦ τῶν δώδεκα ἀποστόλων τυγχάνων, ἐκ φυλῆς βενιαμὴν, καὶ κώμης γιχάων καὶ ἰουδαίας, ὁρμώμενος πορευθῆναι παρὰ τῶν ῥωμαίων καὶ αὐτοὶ κώμης, μετὰ τῶν οἰκείων γυνέων εἰς ταρσόον καὶ κίλικίας κατέφυκον, ὅπως ὡς σαλεῖς διὰ πλὴν ἄσκησιν τοῦ νόμου εἰς ἱεροσόλυμα, παρὰ γαμαλινὴν ἀνδρὶ διδασκαλικωτάτῳ, οὗ καὶ λουκᾶς μέμνηται, ἐφοίτησεν. ἀλλ' ἡνίκα παρῆν τῇ σφαγῇ σεφάνου τοῦ μάρτυρος, λαβὼν ἐπιστολὰς τοῦ ἱερέως ἐπὶ διωγμῷ ἔρ.

TIMOTHEVS EPISCOPVS.

TIMOTHEVS autem Ephesiorum episcopus ordinatus à beato Paulo, ex gentibus erat, non ex circumcissione. De quo multa testatur Paulus, admonens ut honestam professionem dati sibi doni seruaret, qui & gloriose illic testificatus est,

TITVS EPISCOPVS

TITVS Episcopus Cretæ, in eadē & in circumiacentibus insulis prædicauit euangelium Christi. Ibidem autem & dormiuit, & sepultus est, nempe in Creta.

CRESCENS.

CRESCENS in Gallijs prædicauit euangelium, & illic sepultus est, Eunuchus Candaces Aethiopum reginæ, in Arabia cognomento felici. Et in Taprobana insula maris rubri prædicauit euangelium domini. Aiunt autem eum & ibidem martyrium pertulisse, & honorifice fuisse sepultum.

IVDAS APOSTOLVS. *Vide Simo Canan. q. et Iudo*

IVDAS frater Iacobi parua quidem quæ de septem catholicis est, epistolam reliquit. Et quia de libro Enoch qui apocryphus est, in ea assumit testimonium, à plerisque reijcitur, tamen auctoritatem uetustate iam & usu meruit, & inter sanctas scripturas computatur.

fr. Iacobi in p. ca. de e. folio. a. id.

fab. Strapuben. admittit et sui comenarijs, an mo. indicio nihil fit illi paulo dignum. Eud.

PAVLVS APOSTOLVS.

PAVLVS apostolus, qui ante Saulus, extra numerum duodecim apostolorum, de tribu Benjamin & opido Iudeæ Gischalis fuit, quo à Romanis capto, cum parentibus suis Tharsum Ciliciæ commigrauit, à quibus ob studia legis missus Hierosolymam, à Gamaliele uiro doctissimo, cuius Lucas meminit, eruditus est.

Quum autem interfuisset neci martyr Stephani, & acceptis à pontifice templi epistolis, ad persequendos eos

ὧρ' ἰησοῦ χριστοῦ, πωθέναντων, ἐπιστὰς τῇ δαμασκῷ
 ὅς ἀποκαλύφωας εἰς τὴν πίστιν τὴν ἐν ταῖς πράξεσι τῇν ἀποστό-
 λων ἐγγεγραμμένην, εἰς σκεῦος ἐκ λογῆς ἀπ' εὐόκτου μετηνέχθη. πω-
 θέναντων δὲ πρῶτον εἰς τὴν τότε κήρυξιν σεργίως πάντως ἀνθυπά-
 τος κυρίου, ὅς αὐτοῦ ὅτι αὐτὸν τῇ πίστι τῷ ΧΡΙΣΤΟΥ ὑπέ-
 ταξεν ἐκληρώθη τῷ ὀνόματι πάνλου. καὶ συζεύξας ἑαυτῷ βαρύν-
 θαν, πολλὰς τε πόλεις ἐπιστὰς ἀναξεύξας εἰς ἱεροσόλυμα πρὸς τὸ
 τῆς καὶ ἰακώβου τῇν ἐθνῶν ἀπόστολῃ καθίσταται. Ἐπει τοίνυν ἐν
 ταῖς πράξεσι τῇν ἀποστόλων καὶ ἐν τῇ τότε διαγωγῇ πολλὰ εἴρηται,
 τοῦτο μόνον λέγω. ὅτι περ μετὰ τὸ πάθος τῷ κυρίου ἐκκοσῶς πέμ-
 πη ἔτα, ταῦτάς δὲ ἐν τῷ νέωνος, ἡνίκα φῆσθαι ὅτι ἰουδαίως ἐπί-
 τρωπῶν διεδέξατο φήλικα, εἰς ῥώμην δέσμιος πέμψεται. καὶ ἐπὶ
 εὐνοῦ ἰουδαίου ἐν ἐλκυθῆναι μὲν πρὸς ἀφυλακίαν, ἢ τῇ ἰουδαίῳ πρὸς τὸ
 ἐλευθέρως ἰησοῦ χριστοῦ ἐκείσοις ὅλκῳ ἡγήσατο. Δεῖ δὲ εἰδέ-
 ναι ὅτι ἐν τῇ πρώτῃ ἀπολογίᾳ, μήπω τῇ τοῦ νέωνος βασιλείας σε-
 ριωθείσης μήτε εἰς τὰς αὐτὰς αὐτῷ ^{ἐκείνῃ} πράξεσι, ὅσας αἱ ἰσχυραὶ φέρουσιν
 ὁ ἐκκληκός, πάντως πρὸς νέωνος ἀπελύθη, ἐπὶ τὸ εὐαγγέλιον τῷ
 ἰησοῦ χριστῷ, καὶ ἐν τοῖς ἑσπερίοις μέρεσιν κήρυξαι, καθὼς γράφει ἐν
 τῇ δευτέρᾳ πρὸς ἡμόθεον ἐπιστολῇ. ἐν ὧ καὶ ὧ, ἐν ὧ ἔπαθεν, ὅτι
 ἂν ἐν τοῖς δεισμοῖς ὧν, ἐπιστέλλει λέγω. ἐν τῇ πρώτῃ μετὰ ἀπολογία,
 οὐδεὶς μοι συμπαραβύβη, καὶ ἐξέρχεται ἐκ σώματος λέοντος. X σα-
 φῶς διὰ τὴν ἡμότητα, νέωνον λέγω. Αἰδομένους γὰρ δὴλον ὅτι ἐπικα-
 θῆναι αὐτῷ τὸ μαρτύριον ἐν τῇ αὐτῇ ἐπιστολῇ προεῖπε λέγω. Εγὼ γὰρ
 ἦν ἀπὸ δόμου, καὶ ὁ καὶ ὁ ἐμῆς ἀναλύσεως ἐφέσκηεν. Ὁμοί-
 ως τοίνυν καὶ αὐτὸς πεσασκε καὶ δεκάτῳ νέωνον ἰουδαίῳ, τῇ αὐ-
 τῇ ἡμέρᾳ ἢ καὶ πρὸς ἐν ῥώμῃ ὑπὲρ ἰησοῦ χριστοῦ ἀπο-
 κεφαλισθῆς, ἀπετέθη ἐν τῇ ὁδῷ, τῇ λεγομένῃ ὁσκησίᾳ, ἔρως μετὰ
 τὸ πάθος τοῦ κυρίου ἡμῶν ἰησοῦ χριστοῦ, τριακοσὸν ἑβδό-
 μω. Ἐγχαφε δὲ ἐπιστολὰς ἐννέα, πρὸς ἐπὶ ἐκκλησίας οὗτος, πρὸς
 ῥωμαίους μίαν, πρὸς κορινθίους δύο, πρὸς γαλάτας μίαν, πρὸς
 ἐφεσίους μίαν, πρὸς ἐπιπύσιους μίαν, πρὸς κολαῶντας μίαν,
 πρὸς

qui Christo crediderant, Damascum pergeret, reuelatione compulsus ad fidem, quæ in actibus apostolorum scribitur, in uas electionis de persecutore translatus est.

Quumq; primum ad prædicationem eius Sergius Paulus proconsul Cypri credidisset, ab eo quod eum Christi fidei subegerat, sortitus est nomen Paulus, & iuncto sibi Barnaba, multis urbibus peragrans, reuertensq; Hierosolymam, à Petro Iacobo'que & Ioanne gentium apostolus ordinatur. Et quia in actibus apostolorum plenissimè de eius conuersatione scriptum est, hoc tantum dicam, quod post passionem domini uicesimoquinto anno, id est secundo Neronis, eo tempore quo Festus procurator Iudeæ successit Felici, Romam uinctus mittitur, & biennium in libera manens custodia, aduersus Iudæos de aduentu Christi quotidie disputauit. Sciendum autem in prima satisfactione, ^{Aphlucia} necdum Neronis imperio roborato, nec in tanta erumpente scelera, quanta de eo narrat historia, Paulum à Nerone dimissum, ut euangelium Christi, in occidentis quoq; partibus prædicaret, sicut ipse scribit in secunda epistola ad Timotheum, eo tempore quo & passus est, de uinculis dictat epistolam: In prima mea satisfactione nemo mihi affuit, sed omnes me dereliquerunt, non eis imputetur. Dominus autem mihi affuit & confortauit me, ut per me prædicatio compleretur, & audirent omnes gentes, & liberatus sum de ore leonis. Manifestissimè leonem propter crudelitatem Neronem significans. Et in sequentibus: Liberatus sum de ore leonis. Et statim: Liberauit me dominus ab omni opere malo, & saluauit me in regnum suum cœlestē, quod scilicet præsens sibi sentiret imminere martyrium. Nam & in eadē epistola præmiserat: Ego enim iam immolor, & tempus resolutionis meæ instat. Hic ergo decimoquarto Neronis anno, eodē die quo Petrus, Romæ pro Christo capite truncatus sepultusque est, in uia Ostiensis, anno post passionem domini 37. Scripsit autem nouem ad septem ecclesias epistolas, ad Romanos unam, ad Corinthios duas, ad Galatas unā, ad Ephesios unā, ad Philippenes unā, ad Colossenses unam

πρὸς θεσσαλονικεῖς δύο, καὶ πρὸς τοὺς οἰκίους μαθητὰς, ἡμῶς
 θεὸς δύο, τίτω μίαν, Φιλίμονι μίαν. τῇ δὲ πρὸς ἐβραῖους ἐπιστολῇ,
 ἡνὲς νομίζουσι μὴ εἶναι αὐτῷ, διὰ τὸ τὴν χαρὰν κτῆσαι, καὶ τὴν τοῦ λό-
 γου διαφωνίαν, ἀλλὰ βάρναβαν καὶ τὸν περτυλλιανόν, τοῦ λαοῦ, ἢ τοῦ
 ευαγγελιστοῦ, κἀθανάσι δοκεῖ, ἢ κλήμεντος τοῦ ὁδοῦ ἐκκλησίας ξώμενος
 ὕπερομ ἐπισκόπον, ὃν φασὶ τὰ ἀποφθέγματα παύλου, οἰκίῳ σω-
 τάξαι καὶ κοσμήσαι λόγῳ, ἢ τόγῃ μᾶλλον παύλου ἡρώδῃ πρὸς
 ἐβραῖους, διὰ τὸν φθόνον τὸν πρὸς αὐτὸν, τὴν δὲ ἀποστόλου ἐπιγραφὰν
 φησὶ ἔνδεον ὅτι προσκομιγὰς γράφῃναι, οὐκ ἐδοκίμασεν. Εὐγεγράφ-
 φα γὰρ ὡς ἐβραῖοι ἐβραῖσι τοῦτέστι οἰκίᾳ φράσαι ἑλληγίμως, καὶ
 ἄλλοις εὐφραδῶς σωτέτακτο τῇ ἐβραϊδὶ διαλέκτῳ, εὐφραδῆς ἔσονται εἰς
 ἑλληνικὴν μετεφράσθαι, καὶ ταύτην εἶναι τὴν αὐτίαν, καὶ οἰεσθαι δια-
 φωνεῖν ταῖς ἄλλαις παύλου ἐπιστολαῖς. Τινὲς δὲ, ὅτι τὴν πρὸς λαοδύ-
 κειαν ἀναγινώσκουσιν, ἀλλὰ παρὰ πάντων ἐκβάλλεται.

ΒΑΡΝΑΒΑΣ ΚΥΠΡΙΟΣ.

ΒΑΡΝΑΒΑΣ κύπριος, ὁ καὶ ἰωσήφ λεβίτης, μετὰ παύλου
 τῶν ἐθνῶν ἀπόστολος κατασχεθεὶς, μίαν πρὸς οἰκοδομήν ὅτι
 ἐκκλησίας ἐπιστολὴν σωτέταξεν, ἥτις εἰς τὰς ἀποκεκρυφέντας γραφὰς ἀ-
 ναγινώσκειται. Οὗτος ὕπερομ διὰ ἰωάννην τὸν μαθητὴν, ὃς ἐμάρ-
 κος ἐκαλεῖτο, χωρισθεὶς παύλου, οὐδὲν ἥτορ τῷ ευαγγελικῷ κηρύ-
 σματι ἔργον, ἐπιταγὴν αὐτοῦ ἐπλήρωσεν.

ΕΡΜΑΣ.

ΕΡΜΑΣ, (οὗ ὁ ἀπόστολος πρὸς ρωμαίους ἡρώδῃ μίμνηται,
 ἀπαύσατε ἀσύγκριτον φλέγοντα, ἐρμᾶν πατρὸς, ἐρμᾶν
 λέγεται αὐθέντης γεννηθῆναι βίβλος, ἐπιγραφὸς ποιμῆν, ἢ ὡς ἐν
 ἱσταν ἀνατολικῶς ἐκκλησίας, δημοσίᾳ ἀναγινώσκειται. Καὶ ἄλλοις
 κηρύσσει ὁ λόγος, ἀφ' οὗ πολλοὶ τῶν παλαιῶν συγγραφέων, ὡς
 κλεῖται μαρτυρίας, ἀλλὰ παρὰ τοῖς ρωμαίοις ἄγνωστο εἶναι δοκεῖ.

ΦΙΛΩΝ ΙΟΥΔΑΙΟΣ.

ΦΙΛΩΝ Ιουδαῖος, περὶ τοῦ ἐν ἀλεξανδρείᾳ, γένους ἐβραίου, ὃς
 αὐτὸς παρ' ἡμῶν μεταξὺ τῶν ἐκκλησιαστικῶν συγγραφέων τάσσ-
 σεται

ad Theſſalonicenſes duas, Præterea ad diſcipulos ſuos. Timotheo duas, Tito unā, Philomeni unā. Epistoſa aut quæ fertur ad Hebræos, nō eius credit̃, propter ſtyli ſermonis' quæ diſtantiā. Sed uel Barnabæ iuxta Tertullianū, uel Lucæ euangelistæ iuxta quosdā, uel Clementis Romanæ poſtea eccleſiæ epiſcopi, quem aiunt ſententias Pauli proprio ordinaffe & ornaffe ſermone. Vel certe quia Paulus ſcribebat ad Hebræos, & propter inuidiam ſui apud eos, nominis titulum in principio ſalutationis amputauerat. Scripſerat ut Hebræus Hebræis hebraice, id eſt ſuo eloquio diſſertiffimè, ut ea quæ eloquenter ſcripta fuerant in Hebræo, eloquentius uerterentur in Græcū, & hanc cauſam eſſe, quod à cæteris Pauli epiſtolis diſcrepare uideat̃. Legunt quidam & ad Laodicenſes, ſed ab omnibus exploditur.

BARNABAS CYPRIVS.

BARNABAS Cyprius, qui & Ioseph leuites, cum Paulo gentium apoſtolus ordinatus, unam ad ædificationem eccleſiæ pertinentem epiſtolā composuit, quæ inter apocryphas ſcripturas legitur. Hic poſtea propter Ioannem diſcipulū, qui & Marcus uocabatur, ſeparatus à Paulo, nihilominus euangelicæ prædicationis iniunctum ſibi opus exercuit.

HERMAN.

HERMAN, cuius apoſtolus Paulus ad Romanos ſcribens meminit: Salutate Aſyncritum Phlegontem, Herman, Patrobam, Hermen, & qui cum eis fratres ſunt. Afferunt autorem eſſe libri, qui appellatur paſtor, & apud quaſdā Græciæ eccleſias etiam publice legitur. Reuera utilis liber, multiq; de eo ſcriptorum ueterum uſurpauerunt teſtimonia, Sed apud Latīnos penè ignotus eſt.

PHILO.

PHilo Iudæus, natione Alexandrinus de genere ſacerdotū, idcirco à nobis iter ſcriptores eccleſiaſticos po

σεται, ἐπεὶ πρὸ πρὶ οἱ πρῶτης μάρκου ἐναγγελιστοῦ ἐν ἀλεξανδρείᾳ ἐκ
 κλησίας ἡρώδωρ, εἰς ἑωαννοῦ τῷ ἡμετέρω χωρῇ, οὐ μόνον αὐτό
 θι αὐτοὺς, ἀλλὰ καὶ ἐν πολλοῖς ἐπὶ χείρας εἶναι φάσκω, καὶ τὰς οἰ
 κίστας αὐτῶν, καλῶν μονασήρια. ἀφ' ὧν δηλοῦται τριάντῳ ὅτι ἀρχῆς
 τῷ ὅτι χρῖσθαι τοῖς σάντων ἐκκλησίαν γενέσθαι. ὁ ποιοῖ οὐκ ὡς μονα
 χοὶ εἶναι ζήλοισι. ὁ ἐπιθυμοῦσιν, ὥς τε μηδὲν ἴδιον ἔχειν ἡνὰ, μηδὲ
 εἶναι εἰς αὐτοὺς πολούσιον ἢ πέντα, τὰς δὲ οὐσίας τῶν ἐνδοσι διανέ
 μοντες, εὐχαῖς χολάζουσι. ὁ ψαλμοῖς, παιδεύσει τε ὁ ἐγκρατεῖα,
 οἶους ὁ λουκᾶς ἀναφέρει, δὲ πρῶτον ἐν ἱεροσολύμοις τοὺς πωσὺς γε
 γινῆσθαι. λέγουσι τῷ τῷ ἐπὶ γαίῳ καλλιγόλῳ ἐν τῇ ξύμῃ κινδυνεύ
 σαι, ὅτι καὶ πρὸς ἐκκλησίαν τῶν οἰκείου ἐθνους ἀπεσάλῃ. ὁ ὅτι τὸ δέντε
 ρον ἦλθε πρὸς κλαυδίον ἐν τῇ αὐτῇ πόλει διαλεχθῆναι ὅτι ἀποσόλῳ
 πέτρῳ, ὁ τὸτου ἐχηνέου θιλίᾳ. ὁ διὰ τῶν τῶν πωσὺς ἀπὸ τῶν μάρ
 κου τῷ μαθητοῦ πέτρῳ, ἐν ἀλεξανδρείᾳ ἔπεισι κηκοσμηκέναι. Εἰσὶ
 τὸτε περιφανῆ καὶ ἀναρίθμητα σιντάγματα, εἰς πέντε λόγους μω
 σῆως, οὕτως πρὶ συγχύσεως γλωσσῶν λόγους εἰς. πρὶ φύσεως καὶ εὐρη
 ματῶν. πρὶ ὧν κατὰ νοῦν εὐχόμεθα καὶ ἀπομαρτυροῦμεθα, λόγῳ
 εἰς. περὶ παιδεύσεως λόγῳ εἰς. περὶ κληρονομίου τῷ θείῳ πρᾶ
 γμάτων λόγῳ εἰς. περὶ μβρισμοῦ ἴσων ὁ ἐναντίων λόγῳ εἰς. πε
 ρὶ τριῶν δυνάμεων λόγῳ εἰς. περὶ τῶν ἐναλλαγασῶν ἡρώδωρ πᾶ
 ρά ἡνῶν λόγῳ εἰς. περὶ σωθῆκῶν λόγῳ δύο. περὶ βίου φιλοσοφί
 καὶ λόγους εἰς. περὶ γιγάντων λόγῳ εἰς. περὶ τοῦ τῶν οὐκ εἰς πᾶ
 ρά θεοῦ πέμπεσθαι λόγῳ πέντε. ζητημάτων καὶ ἐρμηνευμάτων οἱ
 ὅτι οὐδὲν λόγῳ πέντε. πρὶ οἱ σκηνῆς καὶ δεκαλόγου, λόγῳ τέσσαρες, πε
 ρὶ θυσιῶν, πρὶ ὑποχέσεων, ἡτοι καταρῶν, πρὶ προνοίας, πρὶ ἰουδαί
 ων, πρὶ διαγωγῆς βίου, πρὶ ἀλεξάνδρου, ὁ ὅτι ἴδιον λογισμὸν ἔχει
 τὰ ἄλογα, ὅτι πᾶς ἄφρων δοῦλῳ ὅτι, περὶ διαγωγῆς τῷ ἡμετέ
 ρῳ, περὶ οὗ ἔμπροσθεν εἰς πομπῇ, τὰ ἐπὶ τῷ ἀποσόλῳ λόγῳ
 εἰς, ὅτι ἐπέγραφε, περὶ βίου θεωρητικοῦ ἡτοι, τούτῃ, ὅτι τὰ ἐπὶ
 ράνα ἀπενίξουσι καὶ αἰεὶ εὐχοντα ὅτι θεῷ, πρὶ γεωργίας λόγῳ δύο, πε
 ρὶ μέθης δύο. Εἰσὶ καὶ ἐπερὶ αὐτῶν συγγράμματα, οὐκ ὡς εἰς τὰς ἐμάς χ

ὁ ὅτι
 hoc loco
 geitibus le
 gisse uide
 tur pro
 egentibus.

nitur, quia librum de prima Marci euangelistæ apud Alexandriam scribens ecclesia, in nostrorum laude uersatus est. Non solum eos ibi, sed in multis quoque prouincijs esse memorans, & habitacula eorum dicens monasteria. Ex quo apparet talem primum Christo credentium fuisse ecclesiam, quales nunc monachi esse nituntur & cupiunt, ut nihil cuiusquam proprium sit, nullus inter eos diues, nullus pauper, patrimonía egentibus diuiduntur, orationi uacatur, & psalmis, doctrinæ quoque & continentia, quales & Lucas refert, primum Hierosolymæ fuisse credentes. Aiunt hunc sub Caio Caligula Romæ periclitatum, quo legatus gentis suæ missus fuerat. Quum secunda uice uenisset ad Claudium, in eadem urbe locutum esse cum apostolo Petro, eiusq; habuisse amicitias, & ob hanc causam etiam ecclesiam Marci, discipuli Petri, apud Alexandriam sectatores ornasse laudibus. Extant huius præclara & innumerabilia opera in quinque libros Moyse. De confusione linguarum, liber unus. De natura & inuentione liber unus. De his quæ sensu precamur & testamur, liber unus. De eruditione, liber unus. De hærede diuinarum rerum liber unus. De diuisione æqualium & contrariorum liber unus. De tribus uirtutibus liber unus. Quare quorundã in scripturis mutata sunt nomina, liber unus. De pactis libri duo. De uita sapiētis liber unus. De gigantibus liber unus. Quod somnia mittantur à deo, libri quinque. Quæstionum & solutionũ in Exodo, libri quinque. De tabernaculo & decalogo, libri quatuor. Necnon de uictimis & repromissionibus, siue maledictis, de prouidentia, de Iudæis, de conuersatione uitæ, de Alexandro dicente, quod propriam rationem muta animalia habent, & quod omnis insipiens seruus sit, & de uita nostrorum librum, de quo supra diximus, id est de apostolicis uiris, quem & inscripsit τῷ ἁγίῳ βίβλος θεωρητικὸς ἱκετῶν, quod uidelicet cœlestia contemplantur, & semper deum orant; & sub alijs indicibus, de agricultura duo, de ebrietate duo. Sunt & alia eius monumenta ingenij, quæ in nostras ma

*Chenoy
sind.*

ρας ἐλθόντα. πρὶ τούτου ὅτι ἡ προίμια τῶν ἑλληνικῶν, ἢ πλάτων φιλο-
νίξαι, ἢ ἐλῶν πλάτωνίξει, τοσαύτη ὅτι ὁμοιότης ἐστὶν τε διανοίας
καὶ φράσεως.

ΛΟΥΚΙΟΣ ΑΝΝΕΩΣ ΣΕΝΕΚΑ.

ΛΟΥΚΙΟΣ ἄννεως σένεκα κερδουβλήσιος, σὺλζοντοῦ σῶνικ-
μαθητής, ὁ θεὸς πρὸς πατρὸς, λυκίανος ἔποιητ, πάντων ἐγκρα-
τής, ὃν οὐ πάντως κατήριθεν ἐν τῷ καταλόγῳ τῶν ἀγίων, εἰ μὴ αὐ-
ἐπιστολαὶ τούτου προσέθετον, αἱ πρὸς πολλῶν ἀναγινωσκόμεναι, πάν-
τες ἀποστόλους πρὸς σένεκα, ὁ σένεκα πρὸς παύλον. νέωνος ὡς διαδά-
σκαλος, ὁ κατ' ἐκείνου καὶ δυνάστης, ἡνέχετο τοῦτον ἔχειν πρὸς τοῖς
ἰδίοις τόποις, οἷον παύλος πρὸς τοῖς χριστιανοῖς, οὗτος πρὸς ἑαυτὸν δύο τ-
παθεῖν τὸν ἀποστόλους πρὸς καὶ παύλον, παρὰ νέωνος ἐσφάγη.

ΙΩΣΗΠΟΣ

Εἰς τὴν
ἀρχὴν τοῦ βίου

ΙΩΣΗΠΟΣ ματθαῖος υἱός, ἱεροσολύμων ἱερεύς, πρὸς οὐρεσσασίαν
ἄλous, μετὰ τίτῳ τῷ υἱοῦ αὐτοῦ κατελείφθη, ὅς ἐστις ῥώμῳ ἐλθὼν,
ἐπὶ λόγους ἐστὶν ἰσθμικῆς ἀλώσεως, τοῖς δύο βασιλεῦσι τῷ περὶ
καὶ τῷ υἱῷ προσώγειν, οἱ ἄνθρωποι τῇ δημοσίᾳ βιβλιοθήκῃ πρὸς
θεσπ. καὶ διὰ τὴν δόξαν ἐν εὐφύᾳ, ἀνδριάντος ἀξιώθη. ἔγραφε δὲ καὶ
ἐν ἀρχαιολογίᾳ λόγους εἴκοσι, ἀπὸ ἐν τῷ κόσμῳ ἀρχῆς, ὡς
παρασκευασθεὶς καὶ τοῦ ἐκείνου δομετιανοῦ καίσαρος, καὶ δύο ἀρχαί-
πῃ κατὰ ἀπείων χρηματικῶν ἀλεξανδρείας, ὅς ἐστι καλλι-
γόλα πρεσβυτῆς ἀπεσάλη παρὰ τῷ μέτρῳ τῶν ἐθνικῶν, καὶ ἐλῶ-
νος λόγῳ περιέχοντα κατὰ γνώσιν τῶν ἰσθμικῶν ἔγραφε. Εἰς καὶ ἄλ-
λος αὐτοῦ λόγος περὶ αὐτοκράτορος λογισμῶν διεφέρεται πάντων, ἐν ᾧ
καὶ τῷ πάθῳ τῶν μακκαβαίων ἐμνήσθη. Οὗτος ἐν τῷ ὀκτωκώδε
κάτω ἐν ἀρχαιολογίᾳ λόγῳ, φανερώς ὁμολογεῖ, διὰ τὸν ὄγκον τ-
σημείων, τὸν ΧΡΙΣΤΟΝ ἐσφάχθαι παρὰ φαρισαίων, καὶ ἰωάν-
νῳ τὸν βαπτιστὴν ἀληθῶς γεγενῆσθαι προφήτην, καὶ διὰ τὴν σφα-
γὴν ἰανώβου τὸ ἀποστόλου τὰ ἱεροσολύμια πεπορεύθαι. ἔγραφε
δὲ καὶ περὶ τοῦ κυρίου οὕτως. Γίνεται δὲ κατὰ τοῦτον τὸν χρόνον
ἡ ΕΣΟΙΣ σοφός ἀνὴρ, εἴγε ἀνδρα αὐτὸν λέγειν καὶ γὰρ παρὰ
δόξῳ

nus non peruenerunt. De hoc uulgo apud Græcos dicitur,
 ἢ πλάτῳ φιλωνίῳ, ἢ φίλῳ πλατωνίῳ, id est aut Plato Philo-
 lonem sequitur, aut Platonem Philo, tanta est similitudo
 sensuum & eloquij.

LVCIVS ANNEVS SENECA.

LVCIVS Anneus Seneca Cordubensis Sotionis Stoi-
 ci discipulus, & patruus Lucani poëta, continentissi-
 mæ uitæ fuit, quem non ponerem in catalogo sanctorum,
 nisi me illæ epistolæ prouocarent, quæ leguntur à pluri-
 mis, Pauli ad Senecam & Senecæ ad Paulum. In quibus
 quæ esset Neronis magister, & illius temporis potentissi-
 mus, optare se dicit eius esse loci apud suos, cuius sit Pau-
 lus apud Christianos. Hic ante biennium quàm Petrus &
 Paulus coronarentur martyrio, à Nerone interfectus est.

IOSEPHVS.

IOSEPHVS Mattathiae filius, ex Hierosolymis sacer-
 dos, à Vespasiano captus, cum Tito filio eius relictus
 est. Hic Romam ueniens, septem libros Iudaicæ captiuita-
 tis Imperatoribus patri filioq; obtulit, qui & bibliothecæ
 publicæ traditi sunt. Et ob ingenij gloriam, statuum quo-
 que meruit Romæ. Scriptis autem & alios uiginti antiqui-
 tatum libros, ab exordio mundi, usq; ad decimum quartum
 annum Domitiani Caesaris, & duos αἰχαιότους aduersum
 Appionem Grammaticum Alexandrinum, qui sub Cali-
 gula legatus missus ex parte gentilium, contra Philonem
 etiam librum, uituperationem gentis Iudaicæ continen-
 tem scripserat. Alius quoque liber eius qui inscribitur, πρὸς
 ἀντοκράτορες λογισμὸς, ualde elegans habet, in quo & Macha-
 bæorum sunt digesta martyria. Hic in decimo octauo anti-
 quitatum libro, manifestissimè confitetur, propter magnitudi-
 nem signorum, Christum à Phariseis interfectum: & Ioannem
 baptistam uerè prophetam fuisse: & propter interfectionem
 Iacobi apostoli, dirutam Hierosolymam. Scriptis autem
 de domino in hunc modum: Eodem tempore fuit Iesus uir
 sapiens, si tamen uirum eum oportet dicere. Erat enim mira-

δόξωμ ἔργωμ ποικίης, διδάσκαλῳ ἀνθρώπων τὴν ἡδονὴν τ' ἀληθῆ
δεχομῆναι, καὶ πολλοὺς μὲν Ἰουδαίους, πολλοὺς δὲ καὶ τοὺς ἑλλήνι-
σμοῦ ἐκπαινεῖν, ὁ ΧΡΙΣΤΟΣ οὕτως ἦν, ὁ αὐτὸν ἐνδείξει τὴν
πρώτῳ ἀνδρῶν παρ' ἡμῖν, σαυροῦ ἐπιτελεμνητός, πιλότη, οὐκ ἐπαύ-
σαντο, οἱ τὸ πρῶτον αὐτὸν ἀγαπήσαντες, ἐφάνη δ' αὐτοῖς τριπλῆ ἔχωμ
ἡμέραν, πάλιν ζῶν, τ' θείῳ προφητῇ ταῦτα ὡς ἄλλα μυρία περὶ αὐτοῦ
εἰρηκότων, εἰς τε νῦν τ' χριστιανῶν ἅπ' ἧ δὲ ὡνομασμένῳ οὐκ ἔλιπε
τὸ φύλον.

ΙΟΥΙΣΤΟΣ.

ide, smidas **ΙΟΥΙΣΤΟΣ** τιβερίადῳ, ἐπαρχίας γαλιλαίας, ἐπεχείρησε μὲν
καὶ αὐτὸς Ἰουδαϊκῇ ἰσορίᾳ σωτάξει, καὶ ἵνα ὑπομνήματα πε-
ριγράψῃ, ἀλλὰ τοῦτον ἰώσηπῳ ἐλέγχει ψευδόμενον. καὶ γὰρ ἐν
ἐκείνῳ βιβλίῳ καὶ ἄλλοι σωγράφει, ὅτε ὁ ἰώσηπῳ.

ΚΛΗΜΗΣ.

ΚΛΗΜΗΣ, περὶ οὗ παύλῳ ὁ ἀπόστολῳ πρὸς ἐπιπικησίους
γράφωμ λέγει. μετὰ δὲ κλήμηντος, τέταρτος μετὰ πέτρου ξώ-
μης ἐπίσκοπῳ, δεύτερῳ γὰρ λίνος ἐγγύς, τρίτος ἀνέγκλητῳ,
εἰ δὲ πολλοὶ τὴν ξωμαίῳ ὑπολαβάνουσι, δεύτερον μετὰ τὸν ἀπό-
στολον γεγενῆσθαι κλήμηντα. Εἰς αὐτὸν ἐκ προσώπου φηὶ ἐκκλησία
ξώμης, πρὸς πλὴν ἐν κορίνθῳ ἐκκλησίᾳ ἐπιστολὴν πάντων θαυμαστὴν,
ἣ ἡς ἐν φανεροῖς τόποις δημοσίᾳ ἀναγινώσκειται, βιβλίον χαρὰς καὶ φηὶ
πρὸς ἐβραῖους ἐπιστολὴς πάντων σωτάδουσα, οὐ μόνον νοήμασι, ἀλλὰ
καὶ λόγοις, καὶ ἀπολῶς μεγίστη ὅτι ἐν ἐκατέρῃ ὁμοίωσις. φέρεται δὲ εἰ-
ρα δὲ ὀνόματι αὐτῶν εἶναι ἐπιστολὴν, ἣ ἡς πρὸς πάντων ἀποδοκιμά-
ζεται. ὁ διάλογος πρὸς καὶ ἀπὸ πίωνος μακροῦ λόγῳ σωταγῆσα, ἥν ἡ
ναυτοσύνη εὐθῶς ἐν βιβλίῳ φηὶ ἐκκλησιαστικῆς ἰσορίας τεύχει. πε-
ρὶ αὐτῶν βιβλίον τρίτον ἐν αὐτῷ τριταῶν, ὁ πλὴν τούτου μνήμη ἄλλοι τῆς
ἐξουσίας, ἥ ἐν τῇ ξωμῇ οἰκοδομηθεῖσα ἐκκλησία φυλάττει.

ΙΓΝΑΤΙΟΣ ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ.

ΙΓΝΑΤΙΟΣ φηὶ ἐν ἀντιοχείᾳ ἐκκλησίας μετὰ πέτρου τὸν ἀπό-
στολον ἐπίσκοπος, διωγμὸν κινήσαντες τριταῶν, θηριομαχεῖσαι
κελευσθεῖς, εἰς ξωμὴν στέλλεται δέσμιος. πλείων δὲ ὁ ἐπιστάς τῆς

σήμερον.

bilium patrator operum, & doctor eorum qui libenter uera suscipiunt, plurimos quoque tam de Iudæis quam de gentibus, sui habuit sectatores, & credebatur esse Christus. Quumque inuidia nostrorum principum, cruci eum Pilatus addixisset, nihilominus qui eum primum dilexerant, perseuerauerunt. Apparuit enim eis tertia die uiuens. Multa & hæc & alia mirabilia, carminibus prophetarum de eo uaticinantibus, & usque hodie Christianorum gens ab hoc sortita uocabulum, non defecit.

I V S T V S.

I V S T V S Tiberiensis, de prouincia Galilæa, conatus est & ipse Iudaicarum rerum historiam texere, & quosdam commentariolos (de scripturis) componere. Sed hunc Iosephus arguit mendacij. Constat autem illum eo tempore scripsisse, quo & Iosephus.

C L E M E N S.

C L E M E N S, de quo apostolus Paulus ad Philippenses scribens, ait, Cum Clemente & ceteris cooperatoribus meis, quorum nomina scripta sunt in libro uitæ, quartus post Petrum Romæ episcopus. Siquidem secundus Linus fuit, & tertius Anacletus. Tamen si plerique Latinorum, secundum post Petrum apostolum putent fuisse Clementem. Scripsit ex persona Romanæ ecclesiæ, ad ecclesiam Corinthiorum ualde utilem epistolam, quæ & in nonnullis locis publice legitur, quæ mihi uidetur characteri epistolæ, quæ sub Pauli nomine ad Hebræos fertur conuenire. Sed & multis de eadem epistola, non solum sensibus, sed iuxta uerborum quoque ordinem abutitur. Omnino grandis in utraque similitudo est. Fertur & secunda eius nomine epistola, quæ à ueteribus reprobatur. Et disputatio Petri & Appionis longo sermone conscripta, quam Eusebius in tertio historiæ ecclesiasticæ uolumine coarguit. Obijt tertio Traiani anno, & nominis eius memoriam usque hodie Romæ extructa ecclesia custodit.

I G N A T I V S.

I G N A T I V S Antiochenæ ecclesiæ, tertius post Petrum apostolum episcopus, commouente persecutione Traiano damnatus ad bestias, Romam uinctus mittitur. Cumque nauigasset

σμήνη, ἣν ἡ πολύνκαρπος ἀκροατὴς ἰωάννου ἐπίσκοπος ἡμ, ἔγραφε
 πρὸς ἐφεσίους ἐπισολὴν μίαν, ἄλλη πρὸς μαγνησιανούς, τρίτην
 πρὸς τραπεζιανούς, τετάρτην πρὸς ῥωμαίους, καὶ κἄθιερ δ' ἰδιῶν, ἔγραφε
 φιλαδελφεῦσι, καὶ σμυρναίοις, καὶ ἰδικῶς πρὸς πολύνκαρπον, πα-
 ρατιθέμενον ἣν αὐτῷ πλὴν ἣν ἀντιοχείᾳ ἐκκλησίᾳ, ἣν ἡ καὶ περὶ
 τοῦ ἐναγγελίου τοῦ πρώτου μεταφραστῆντι, ἐκ προσώπου **ΙΗΣΟΥ**
ΧΡΙΣΤΟΥ μνήμην ποιῆται λέγων. Εγὼ δὲ καὶ μετὰ πλὴν ἀνά-
 σασις ἣν σῶμα αὐτὸν εἶδον, καὶ πεινῶν ὅτι ἐστίν, καὶ ὅτε ἥλθον πρὸς
 πέτρον καὶ τοὺς σὺν αὐτῷ ὄντας, εἶπερ αὐτοῖς, ἐκλαφίσάτε με, ὅτι
 οὐκ εἰμὶ δαμόνιον σωματικόν. καὶ εὐθὺς ἤφαντο αὐτῷ, καὶ ἐπίστυ-
 σαρι. ἄξιον δὲ φαίνεται, ἐπεὶ περ τοιούτου ἀνδρὸς πεπονήμεθα. μνή-
 μιν, ἐκ τοῦ ἐπισολῆς αὐτῷ τοῦ πρὸς ῥωμαίους γραφείσης, ὀλίγα
 ἐκθέσει. Ἀπὸ συγρίας ἄχρι ῥώμης, θηριομαχῶν ἣν θαλάσῃ ἣν γῇ, συ-
 κτὸς ἣν ἡμέρας, δέκα σωματικῶν λεοπαρδῶν, τουτέστι, σφαλιώ-
 τας τοὺς φυλάσσονσί με, οἳ ζῆντες καὶ μετὰ ἐνεργείᾳ χεῖρονες γί-
 νονται. αἱ γὰρ ἀνομία αὐτῶν, παύσασίς μοι ἐστίν, ἀλλ' οὐ διὰ τοῦτο
 ἐδικαιώθη. Ἐπεὶ ἀπολαύσω τῶν θηρίων τῶν ἐν τρεπισοθέντων μοι,
 ἃ ἵνα εὐχομαι δεύτατα εἶναι μοι εἰς ἀπόλησιν, καὶ ἐνδελείχηρ
 εἰς πλὴν ἐμὴν κατάβρωσιν, μήπως ὅρ πρόσωρ ἐπὶ τῶν ἄλλων μαρτύ-
 ρων, μὴ τολμήσωσι τὸ σῶμάτός μου ἄφατον. Εἰ γὰρ ἐπελθῆρ μὴ
 θελήσωσιν, ἐγὼ βιάσομαι, ποθῶν καταβρωθῆναι. Σὺ γινώσκεις μοι πε-
 νία, ὅτ' ἀσυνέχον μοι, ἐγὼ οἶδα. Νῦν ἄρχομαι εἶναι μαθητής, οὐδὲρ
 τῷ τῶν ἡμετέρων ἐπιθυμῶ, ἵνα τὸν **ΙΗΣΟΥΝ ΧΡΙΣΤΟΝ**
 εἶρω. Πῦρ, σαυρὸς, θηρία, σὸν γλασις δεύωρ, καὶ τῶν μελῶν διασπασ-
 μός, καὶ πάντες τοῦ σώματος σωματικῆς, καὶ βάσανοι τοῦ διαβό-
 λου, εἰς ἐμὲ ἔλθωσιν, ἵνα **ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ** ἀπολαύσω. κατα-
 κριθεῖς τίνων θηριομαχῆσαι, καὶ πόθος τοῦ παθεῖν, ἀκούσας τοῦ βου-
 γμοῦ τῶν λεόντων ἔφη, σίττω **ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ** εἰμὶ, Ἐ-
 νχομαι τοῖς δεύτοις τῶν θηρίων ἀλεοθίῶν, ἵνα ἄρτω καθαρός εἶρω
 θῶ. ἐπαθε δέκατ' ἔτη τραπεζαίου. τὸ δὲ λείπον ἐξ ὅτου δαφνητικῆς
 πύλης ἀνδροχείας κατὰκεται ἐν τῷ κοιμητηρίῳ.

Smyrnam uenisset, ubi Polycarpus auditor Ioannis episcopus erat, scripsit unam epistolam ad Ephesios, alteram ad Magnesianos, tertiam ad Trallenses, quartam ad Romanos; & inde egrediens scripsit ad Philadelphicos, & ad Smyrnicos, & proprie ad Polycarpum, commendans illi Antiochensem ecclesiam, in qua & de euangelio, quod nuper à me translatus est super persona Christi ponit testimonium, dicens: Ego uero & post resurrectionem in carne eum uidi, & credo quia sit. Et quando uenit ad Petrum & ad eos qui cum Petro erant, dixit eis: Ecce palpare me, & uidete, quia non sum daemonium corporale. Et statim tetigerunt eum, & crediderunt. Dignum autem uidetur, quia tanti uiri fecimus mentionem, & de epistola eius, quam ad Romanos scribit pauca ponere: De Syria usque ad Romam pugno ad bestias, in mari & in terra, nocte dieque ligatus cum decem leopardis, hoc est, militibus, qui me custodiunt, quibus & cum benefeceris peiores fiunt. Iniquitas autem eorum mea doctrina est, sed non idcirco iustificatus sum. Utinam fruar bestiis, quæ mihi sunt præparatæ, quas & oro mihi ueloces esse ad interitum, & ad supplicia, & alligi ad comedendum me, ne sicut & aliorum martyrum non audeant corpus attingere. Quod si uenire noluerint, ego uim faciam ut deuorer. Ignoscite mihi filioli, quid mihi profit, ego scio. Nunc incipio Christi esse discipulus, nihil de his quæ uidentur desiderans, ut Iesum Christum inueniam. Ignis, crux, bestia, confractio ossium, membrorum diuisio, & totius corporis contitio, & tota tormenta diaboli, in me ueniant, tantum ut Christo fruar. Quumque iam damnatus esset ad bestias, ardore patiendi quum rugientes audiret leones, ait: Frumentum Christi sum, dentibus bestiarum molar, ut panis mundus inueniar.

Passus est anno undecimo Traiani, Reliquiæ
corporis eius Antiochiæ iacent, extra
portam Daphniticam, in
cœmiterio.

ΠΟΛΥΚΑΡΠΟΣ ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ.

ΠΟΛΥΚΑΡΠΟΣ ἰωάννης ἀποστόλος μαθητής, ὃς παρ' αὐτῶν, ὅς σμυρναῖος ἐπίσκοπος, κατασθεῖς, πάσης ῥῆς ἁσίας ἀρχηγός γέγονε. διὰ τὸ πολλοῖς τῶν ἀποστόλων ὅτι τὸ χριστὸν ἑωρακότων σωπετυχημένοι, ὃ διδασκάλους ἐχικμένοι. Οὗτος διὰ ἡνάς αἰτίας τὸ πάχα, βασιλεύοντος ἀντωνίου τὸ πῶς, καὶ ἐπισκοποῦντος τὸ ἐκκλησίαν ῥώμης ἀνικῆς, ἐπεί τῇ ῥώμῃ, ὅτι ἡ ὁ πολλοῖς ὅτι δόγματι μας κίωνος ὁ βαλεντίνος πεινύσαντας, ἀνεκαλέσαστο. Αὐπαντήσαντος δὲ αὐτῶν δὲ αὐτῶν μαρτίωνος, καὶ εἰρηκότος αὐτῶν, Γνώριζε ἡμᾶς; Απεκρίθη, Γνωρίζω τὸ πρῶτότοκον τὸ διαβολῶν. Μεταταῦτα βασιλεύοντος μαρτίωνος, ὁ λακίς ἀνικῆς κομόσας, πετάρτας μετὰ νέων διωγμοῦ κινηθέντος, ὅτι σμύρνη θεωρῶντος τοῦ ἀνθυπάτου, καὶ πάντος τοῦ δήμου ὅτι ὁ ἀμειβιέμενος κατ' αὐτῶν βοῶντες, περὶ τῶν δόκων. Εἰσαφίε πρὸς ἐπιπικτίσας πᾶν θαυμαστὴν ἐπιστολῶν, ἡ δὲ ἀρχὴ τοῦ παρόντος, ὅτι τῇ ἁσίων σιωδῶν ἀναγνώσκειται.

ΠΑΠΙΑΣ ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ.

ΠΑΠΙΑΣ ἰωάννης ἀκροατής, ἱεραρχίας, καὶ ἁσίας ἐπίσκοπος, πέντε μόνους σωτέαξε λόγους, οὓς ὁ ἐπὶ ἡσάφει ἐκθετοῖς λόγων κυρίως. ὅτι οἱ λέγων ὅτι προοιμίους καὶ ἀποκρίσεις περικλάμει φήμαι, ἀλλὰ τοὺς ἀποστόλους ἔχαρ' ἡγεμνίους, ἔφη, κατενόου τί ἀνδρέας, τί πέτρος εἰρήκασι, τί ἐλπίπτος, τί θωμάς, τί ἰάκωβος, τί ἰωάννης, τί ματθαῖος, ὁ οἱ λοιποὶ τὸ κυρίως μαθηταῖς, τί δὲ ἀρετίων ὁ πρὸς ἐπὶ ἰωάννης, μαθηταῖς τὸ κυρίως ἐλάλησας. Οὐδὲ γὰρ μερὸς τὸν εἰδῶν ἐν ἀγνώσει ὡφελῶσι, ὅσον ζωσά φωνή, ἡ δὲ ἀρχὴ τὸ πάχος διὰ τὸ συγγραφευμῶν ἀκμάζει. διηκῶν δὲ δὲ αὐτῶν κατ' ἀλόγως τὸ νομαῶν, ἄλλοι εἶναι ἰωάννην ἀποστόλον, καὶ ἄλλοι εἶναι πρὸς ἐπὶ ἰωάννην, ὅρ ἡνα ὕστερον μετὰ τὸ ἀρετίων κατ' ἀρεθμῶν. ταῦτα δὲ εἰρήκαμεν διὰ τὰ προαναφερόμενα, ὅτι οἱ εἰρημῶν, τὰς δύο ὕστερας ἐπιστολάς, καὶ εἶναι ἰωάννην τὸ ἀποστόλον, ἀλλὰ τὸ πρὸς ἐπὶ ἰωάννην. Οὗτος λέγει τῇ χιλίῳ ἡμεῖς τὸ δαϊκὴν ἐκ δὲ δωκέναι δευτέρωσι, ὅτι ἡκολούθησαν εἰρημῶν καὶ ἀρεθμῶν καὶ οἱ λοιποὶ, οἱ ἡμεῖς μετὰ τῶν ἀνάσασιν φάσιν καὶ ὅτι σῶμα μετὰ τὸ ἀρεθμῶν τὸ κυρίως βασιλεύον. καὶ περὶ ἡλιανός

POLYCARPV S.

POLYCARPV S Ioannis Apostoli discipulus, & ab eo Smyrnæ episcopus ordinatus, totius Asiæ princeps fuit, Quippe qui nonnullos apostolorum, & eorum qui uiderant dominum, magistros habuerit & uiderit. Hic propter quasdam super die paschæ quæstiones, sub Imperatore Antonino Pio, ecclesiam in urbe regente Aniceto, Romam uenit, ubi plurimos credentium Marcionis & Valentiniani persuasione deceptos, reduxit ad fidem. Quumque ei fortuito obuiam fuisset Marcion, & diceret: Cognoscis nos? Respondit: Cognosco primogenitum diaboli. Postea uero regnante M. Antonino & L. Aurelio Commodio, quarta post Neronem persecutione, Smyrnæ, sedente proconsule, & uniuerso populo in amphitheatro aduersus eum personante, igni traditus est. Scripsit ad Philippenses ualde utilem epistolam, quæ usque hodie in Asiæ conuentu legitur.

+ n^o Anacleto

PAPIAS IOANNIS.

PAPIAS Ioannis auditor Hierapolitanus episcopus in Asia, quinque tantum scripsit uolumina, quæ prænotauit, explanatio sermonum domini. In quibus quum se in præfatione asserat non uarias opiniones sequi, sed apostolos autores habere, ait: Considerabam quid Andreas, quid Petrus dixissent, quid Philipus, quid Thomas, quid Iacobus, quid Ioannes, quid Matthæus, uel alius quilibet discipulorum domini, quid etiam Aristion & senior Ioannes, discipuli domini loquebantur. Non enim tantum mihi hi libri ad legendum profunt, quantum uiua uox, usque hodie in suis autoribus personans. Ex quo apparet ex ipso catalogo nominum, alium esse Ioannem, qui inter apostolos ponitur, & alium seniore Ioannem, quem post Aristionem enumerat. Hoc autem diximus propter superiorē opinionem, quā à plerisque retulimus traditam, duas posteriores epistolas Ioannis non apostoli esse, sed presbyteri. Hic dicitur mille annorum Iudaicam ædidiisse *δουτέγων*, quæ secuti sunt Irenæus et Apollinarius, et cæteri, qui post resurrectionem aiunt in carne cum sanctis dominum regnaturum. Tertullianus

δε ἐν τῇ βίβλῳ τῇ περὶ τοῦ ἐλπίδου τῷ πωσῶν, ἐβικτωρ ἐν τῇ περὶ ταβῖν, καὶ λακτάνῳ ταύτῃ τῇ δοκῇ εἰληκωται.

Κ Ο Υ Α Δ Ρ Α Τ Ο Σ.

Κ Ο Υ Α Δ Ρ Α Τ Ο Σ τῷ ἁποστόλῳ μαθητῇ, παθόντῳ πονεῖν ὑπὸ τοῦ ἀθλῶν ἐπισκόπου ὑπὲρ τοῦ χριστοῦ, εἰς τὸν αὐτὸν τόπον ὑποσέχεται, ἐπὶ τῷ ἐκκλησίᾳ ἐν μεγάλῃ ταραχῇ διασκορπισθεῖσαν σωάγει. καὶ ἡνίκα ἀδριανὸς ἐν ἀθλῶν ἐχειμάζει ἐν ἐλυσί νι γενόμεν, ἐπὶ πάντα χεῖρ τὰ τ' ἐλλάδος μυθήρια μυθεῖς, δέξασκεν ἀφορμὴν ἐπὶ τὸ τοῦ μισοῦντος τοῦ χριστιανού, καὶ δίχα βασιλικῆς κελύσεως κολάσαι, ἐπέδωκε βίβλον ὑπὲρ τῆς ἡμετέρας θρησκείας σωπεθεῖσαν, πάντῃ χρεῖν, καὶ γέμισεν λογισμῷ ἐπίσεως, ἀξίαν τε τῆς ἀποστολικῆς παδείας, ἐν ᾗ καὶ τῷ ἀρχαιότῳ τῷ ἰδίας ἡλικίας δεικνύς ἐφκ, πολλοὺς ἐωρακέναι τοῦ ὑπὸ τῆς κυρίας ποικίλους ἐν τῇ ἰσθαίᾳ κάμνοντας νόσοις ἰαθέντας, καὶ οὗτοι ἡνέες ἐκ νεκρῶν ἀνέστησαν.

Α Ρ Ι Σ Τ Ε Ι Δ Η Σ.

Α Ρ Ι Σ Τ Ε Ι Δ Η Σ ἀθλῶν ἐπὶ τοῦ φιλοσόφου εὐφραδῆ, καὶ τῷ πρῶτῳ διαγωγῇ, μαθητῇ ἸΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ, πεῦχον δόγματ' ἡμῶν, ἀνάμεσον λογισμοῦ, κατ' ἐκείνο καὶ εἰς, ἐν ᾗ καὶ καδρατ' ἀδριανὸς τῷ βασιλεῖ ἐπέδωκε, τοῦτέστιν ἀπὸ λογικῶν ὑπὲρ τῷ χριστιανῶν, ὅπερ ἄξιον παρόντ' παρὰ τοῖς φιλολόγοις σώζεται.

Α Γ Ρ Ι Π Π Α Σ.

Α Γ Ρ Ι Π Π Α Σ, ὁ ἐπὶ κλῆν κάσας, ἀνὴρ πάντῃ πεπατευμένος, καὶ τῷ εἰκοσιπεντάτῳ βασιλεῖς αἰρετικῶν λόγων τῷ εἰς τὸ εὐαγγέλιον παρ' αὐτῷ πεφραδέντων γενναίως ἐζηγίσαστο, πάντῃ αὐτῷ τὰ μυθήρια ἐκφάνων, ἐπὶ τοῦ προφήτου σανατζίθμου μύθους, βαρκαῶν καὶ μαρκῶν, καὶ πρὸς φόβον τῷ ἀπρωμύων, ἐπὶ τῷ ναὶ βάρβαρον ὀνόματα, καὶ τὸν μέγιστον αὐτῷ θεὸν ἄβραξά, οἷα ἐνὶ αὐτῷ περὶ χοντῶν καὶ ἀριθμῶν τῷ γαῖᾳ φημιζόμενον. τελευτῶντες βασιλεῖς γνωστοὶ ἐν ἀλεξανδρείᾳ ἐκλήθησαν ἐν τοῖς χρονοῖς ἀδριανοῦ, ὅτε καὶ χόχισος ὁ τῷ ἰουδαῶν ἡγόμεν, πολλοὺς τῷ χριστιανῶν, ποικίλους ἡμωρίας ἀνέλωσαν.

quoq; in libro de spe fidelium, & Victorinus Pictauiensis, & Lactantius hac opinione ducuntur.

Q V A D R A T V S.

QVADRATVS apostolorū discipulus, Publio Athenarum episcopo, ob Christi fidem martyrio coronato, in locum eius substituitur, & ecclesiam grandi terrore dispersam, fide & industria sua congregat. Quumq; Hadrianus Athenis exegisset hyemem, inuisens Eleusinam & omnibus penè Græciæ sacris initiatus, dedisset occasionem his, qui Christianos oderant, absq; præcepto imperatoris vexare credentes, porrexit ei librum pro religione nostra compositum, ualde utilem, plenumq; rationis & fidei, & apostolica doctrina dignum, in quo & antiquitatem suæ ætatis ostendens, ait, plurimos à se uisos, qui sub domino uarijs in Iudæa oppressi calamitatibus sanati fuerant, & qui à mortuis resurrexerant.

A R I S T I D E S.

ARISTIDES Atheniensis philosophus eloquentissimus, & sub pristino habitu discipulus Christi, uolumentum, nostri dogmatis rationem continens, eodem tempore quo & Quadratus Hadriano principi dedit, id est apologeticum pro Christianis, quod usq; hodie perseverans, apud philologos ingenij eius indicium est.

A G R I P P A.

AGRIPPA cognomento Castor, uir ualde doctus, aduersum uiginti quatuor Basilidis hæretici uolumina, quæ in euangelium confecerat, fortissime disseruit, prodens eius uniuersa mysteria, & prophetas enumerans, Barcaban & Marcob, & ad terrorem audientium alia quædam barbara nomina, & deum maximum eius Abraxas, qui quasi annum continet, iuxta Græcorum numerum supputetur. Mortuus est autem Basilides, à quo Gnostici in Alexandria temporibus Hadriani, qua tēpestare & Chochibus dux Iudaicæ factionis, Christianos uarijs supplicij enecauit.

E G E S I P P V S.

EGESIPPVS uicinus apostolicorum temporum, & omnes à passione domini, usq; ad suam ætatem, ecclesiasticorum actuum texens historias, multaq; ad utilitatē legentium pertinentia, hinc inde congregans, quinque libros composuit, sermone simplici, ut quorum uitam sectabatur, dicendi quoq; exprimeret characterem. Asserit se uenisse sub Aniceto Romam, qui decimus post Petrum episcopus fuit, & perseuerasse usq; ad Eleutherium eiusdē urbis episcopum, qui Aniceti quondam diaconus fuerat. Præterea aduersum idola disputans, ex quo primum errore creuissent, subtexit historiam, ex qua ostendit, qua floruerit ætate. Ait em̃: Tumulos mortuis templaq; fecerūt, sicut usq; hodie uidemus, è quibus est & Antinous seruus Hadriani Cæsaris, cui & gymnicus agon exercetur, apud Antinoum ciuitatem, quam ex eius nomine condidit, & statuit prophetas in templo. Antinonū autem in delitijs habuisse Cæsar Hadrianus scribitur.

deliuy Gf Πανδίκαι.

IUSTINVS PHILOSOPHVS.

IUSTINVS philosophus, habitu quoq; philosophorū incedens, de Neapoli urbe Palæstinæ, patre Prisco Bachio, pro religione Christi plurimum laborauit, intantum ut Antonino quoque Pio & filijs eius, & senatui librum contra gentes scriptum daret, ignominiamq; crucis non erubesceret. & alium librum successoribus eiusdem Antonini, M. Antonino Vero, & L. Aurelio Commodō. Extat eius & aliud uolumen contra gentes, ubi de dæmonum quoq; natura disputat: & quartum aduersus gentes, cui titulum prænotauit *ἑλεγχος*. sed & alium de monarchia dei, & alium librum, quē prænotauit *Ψαλτεν*, & alium de Anima. Dialogus contra Iudæum, quem habuit aduersus Tryphonem principem Iudæorum, sed & contra Marcionem insignia uolumina, quorum Irenæus quoque in quinto aduersus hæreses libro meminit; & alium librū contra om̃es hæreses, cuius facit mentionem in apologetico, quē dedit Antonino Pio, Hic quū in urbe Roma haberet

τάς διατριβάς, εὐθάνωρ κρείσκηρ τὸν κωικὸν τὸν ἡϚ ἡϚ χριστιανῶν
βλασφημοῦντα, καὶ καλῶν αὐτὸν λαύμαρχον, καὶ τὸν θάνατον φο-
βόμενον, ἄσωτόν τε ὁ ἀκόλαστον, τέλει τῇ τὸτ' ἐνεργείᾳ καὶ ἐπι-
βουλῇ, ὡς χριστιανὸς ὑπὲρ τοῦ χριστοῦ ἔπαθερ.

ΜΕΛΙΤΩΝ.

ΜΕΛΙΤΩΝ ἄσιανός, σάξδεωρ ἐπίσκοπος, βίβλου βασι-
λεῖ μάρκου ἀντωνίνου βήρ, ὃς φρόντωνος τοῦ ῥήτορος μαθη-
τὴς ἐγενόνη, ὑπὲρ τοῦ χριστιανῶν δόγματος ἐπέδωκερ. Ἐγραφε δὲ
καὶ ἔπερα, ἅφ' ὧν τάδε ὑπετάξαμην. τοῦ πάχα λόγους δύο, πρὶ βίον
προφητικοῦ λόγου ἑνα, πρὶ ἐκκλησίας λόγου ἑνα, περὶ ἡμέρας κυρια-
κῆς λόγου ἑνα, πρὶ διανοίας λόγου ἑνα, πρὶ ἡϚ πωισῶν λόγου ἑνα, πρὶ
πλάσεως ἑνα, πρὶ ψυχῆς καὶ σώματος ἑνα, πρὶ βαπτίσματος ἑνα,
πρὶ ἀληθείας ἑνα, περὶ γεννήσεως χριστοῦ ἑνα, περὶ προφητείας ἰδίας
ἑνα, περὶ φιλοξενίας ἑνα, ὁ ἔπερον λόγου, ὃς ἐπιγράφεται κλείς, πε-
ρὶ διαβόλου ἑνα, περὶ ἀποκαλύψεως ἰωάννου ἑνα, καὶ περὶ τοῦ ῥησ-
μᾶτος θεοῦ λόγου ἑνα, ἐκλογῶν λόγους ἕξ. τοῦτο πλὴν εὐφυίαν ἔπα-
νῶν περὶ πλινανὸς ῥη τοῖς ἐπὶ λόγους, οὗς ἔγραφε ἡϚ φη ἐκκλησίας
ὑπὲρ μοντανῶ, λέγει, ὅτι πολλοὶ ἡϚ ἡμετέρων νομίζουσιν αὐτὸν
εἶναι προφήτην.

ΘΕΟΦΙΛΟΣ ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ.

ΘΕΟΦΙΛΟΣ, ἕκτος τ' ῥη ἀντιοχείᾳ ἐκκλησίας ἐπίσκοπος,
βασιλεῦντος μάρκου ἀντωνίνου βήρ, βίβλου ἡϚ μαρκιανὸς
σωεταξερ, καὶ ἀρχὴ τήμερον τυγχάνει. τὸτ' φέρεται ὁ πρὸς αὐτόν
λυκὸν τρία πύχην, καὶ ἡϚ φη αἰρέσεως ἐρμολύτους λόγους εἰς, καὶ ἄλλαι
βραχεῖαι βίβλοι, εἰς οἰκοδομὴν φη ἐκκλησίας ἀνήκσαι. ἀνέγνωμ
ἐπ' ὀνόματι αὐτοῦ εἰς εὐαγγέλιον καὶ εἰς παροιμίας σολόμενος ὑπο-
μνήματα, ἃ ἵνα μοι οὐδοκοῦσι συμφωνεῖν τῇ εὐφυίᾳ, καὶ τῇ φρά-
σει τ' προσεκημύων συγγραμμάτων.

ΑΠΟΛΛΙΝΑΡΙΟΣ ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ.

ΑΠΟΛΛΙΝΑΡΙΟΣ ἱραπόλεως φη ἁσίας ἐπίσκοπος,
βασιλεῦντος, μάρκου ἀντωνίνου βήρ ὠθησερ, ὃ ἵνι ὁ ἐπὶ
σημορ

τὰς διατρίβας, & Crescentem Cynicum, qui multa aduersum Christianos blasphemabat, redargueret, gulosum, & mortis timidum, luxuriæq; & libidinum sectatorem, ad extremum studio eius & insidijs accusatus quod christianus esset, pro Christo sanguinem fudit.

MELITO ASIANVS.

MELITO Asianus, Sardenſis epiſcopus, librum Imperatori M. Antonino Vero, qui Frontonis oratoris diſcipulus fuit, pro Chriſtiano dogmate dedit. Scripſit quoq; & alia, de quibus iſta ſunt, quæ ſubiēcimus. De paſcha libros duos. De uita prophetarum librum unum. De eccleſia librum unum. De die dominica librum unum. De ſenſibus librum unum. De fide librum unum. De plasma te librum unum. De anima & corpore librum unum. De baptiſmate librum unum. De ueritate librum unum. De generatione Chriſti librum unum. De prophetia ſua librū unum. De philoxenia librum unum, & alium librum qui Clauis inſcribitur. De diabolo librum unum. De apocalypſi Ioannis librū unum, καὶ πρὸς ἐνσωμάτωθεὶς librū unum. Et ἐκλαφγῶν libros ſex. Huius elegans & declamatoriſū ingenium. Tertullianus in ſeptem libris, quos ſcripſit aduersus eccleſiam pro Montano, dicit, eum à pelriſq; noſtrorū prophetarum putari.

THEOPHILVS.

THEOPHILVS ſextus Antiochenſis eccleſiæ epiſcopus, ſub Imperatore M. Antonino Vero, librum contra Marcionē compoſuit, qui uſq; hodie extat. Feruntur eius & ad Autolycum tria uolumina, & contra hæreſim Hermogenis liber unus, & alij breues elegantesq; tractatus ad ædificationem eccleſiæ pertinentes. Legi ſub nomine eius in euangelium & in prouerbia Solomonis commentarios, qui mihi cum ſuperiorum uoluminum elegantia & phraſi non uidentur congruere.

APOLLINARIVS.

APOLLINARIUS Aſiæ Hierapolitanus epiſcopus, ſub Imperatore M. Antonino ſecundo floruit, cui & in-

σημον πύχ^θ ὑπὲρ ᾧ τῶν χριστιανῶν πσίτως ἐπέδωκεν. Εἰσὶ καὶ
ἔπειτα πέντε αὐτῷ κ^τ τῶν ἐθνῶν λόγοι, καὶ πρὶ ἀληθείας δόξ^η, ἐκ^τ κ^τ ἔ
φρυγῶν τότε πρῶτον ἀνακυφάντων, ἅμα πρὸς κίλλα καὶ μαξιμίλλα
ἀνοσίοις προσφύταις, ἀρξαμένους μοντανῶ.

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ.

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ᾧ κ^τ κόρινθοι ἐκκλησίας ἐπίσκοπος, π^ρ
σῶτον εὐφραδὴς καὶ παρδαῖος ἐγγύετο, ὡς π^ρ μὴ μόνον τοὺς λα^ο
οὺς ᾧ ἰδίᾳς πόλειως ἐκ^τ χίρας, ἀλλὰ καὶ ἐτέρων ἐκ^τ χιῶν καὶ πό^λ
λεων, δι' οἰκείων ἐπιστολῶν πεποικιλμέναι, ἀφ' ὧν ὅτι μία πρὸς λα^ο
κεδαμονίους, ἄλλη πρὸς ἀθηναίους, τρίτη πρὸς νικομηδείας, τετάρτη
πρὸς κρήτας, πέμπτη πρὸς ἀμαθριανῶν, ἐκκλησίαν, ἐτέρως πό^λ
ἐκκλησίας, ἕκτη πρὸς κνωσσιανούς, ἐκ^τ πινυτῶν ᾧ αὐτῆς πόλειως ἐπὶ
σκοποῦ, ἐβδόμη πρὸς ξωμαίους, ἥρ' ἔγραφε πρὸς σωπῆρας τὸν τόπον
ἐπίσκοπον, ὁγδόη πρὸς χυσοφόρον εὐλαβῆ γυναικα. Διέπρεψεν
ἐπὶ μέρεσι ἀντωνίνου βήρυ, καὶ λεκίς αὐρηλίου κομόδου.

ΠΙΝΥΤΟΣ ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ.

ΠΙΝΥΤΟΣ κρήτης κνωσσῶν ᾧ πόλειως ἐπίσκοπος, ἔγραφε
πρὸς διονύσιον κορίνθου ἐπίσκοπον πάνυ κομψῆν ἐπιστολήν,
ἐν ᾗ διδάσκει, οὐκ αἰεὶ δ' αἶρ τοὺς λαοὺς γάλακτι τρέφειν, μήπως ὡς
νήπιοι τῇ ἐσχάτῃ καταληφθῶσιν ἡμέρας, ἀλλὰ καὶ σερεῶν βρώματι, ἵνα
εἰς πνευμαλικὸν προκοφῶσι γῆρας. καὶ οὗτος ἐπὶ τῷ αὐτῶν ὡθισεν.

ΤΑΤΙΑΝΟΣ.

ΤΑΤΙΑΝΟΣ, ὁ πρῶτος πλὴν ῥητορικῆς διδάσκαρος, οὐκ ἐλαχί^ς
πλὴν ἐκ ᾧ ῥητορικῆς ἐπιστήμης δόξαν ὠνήσατο, ἰσίνετο τοῦ μᾶρ
πρὸς παρδαίης γέγονε, διαπρέπων ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, ἐν ᾧ ὅσα ᾧ τῶν
πλὴν ὧν οὐκ ἀπέειν, ὕπερον δὲ τοῦ ὅγκου ᾧ παρδυσίως ἐπαρθείς,
καμνήρ σωνεσῆσατο αἵρεσις, λέγω δὴ τῇ ἐγκρατεῖ, ἥρ' μετέπειτα σεβῆ
ἐκ^τ ἐπνύξεν, ἀφ' οὗ ἄρχι τῷ παρόντι, οἱ τοῦτον τῷ μέρεσι αἵρετικοί,
σεβηριανισαὶ ὀνομάζονται. ὁ δὲ προσεγκλήσας ταβανὸς πᾶσι πολλὰ
συνεγράφατο πύχ^η ἀφ' ὧν ὅτι κ^τ τῶν ἐθνῶν λόγος εἰς πάνυ θαυμα^ς
στός, ὃς μετὰ πάντων αὐτῷ τῷ συγγραμμάτων ἐπίσημός ἐστι καὶ
αὐτῷ.

figne uolumen pro fide Christianorum dedit. Extant eius
& alij quinque aduersum gentes libri, & de ueritate duo,
& aduersum Cataphrygas tunc primum exortos cum Pri-
scilla & Maximilla infanis uatibus, incipiente Montano.

DIONYSIVS EPISCOPVS.

DIONYSIVS, Corinthiorū ecclesiæ episcopus, tan-
tæ eloquentiæ & industriæ fuit, ut non solum suæ ci-
uitatis & prouinciæ populos, sed & aliarum urbū & pro-
uinciarum episcopos, epistolis erudiret. E quibus est una
ad Lacedæmonios, alia ad Athenienses, tertia ad Nico-
medenses, quarta ad Cretenses, quinta ad ecclesiam Ama-
strianam, & ad reliquas Ponti ecclesias, sexta ad Gnostia-
nos, & ad Pinytum, eiusdem urbis episcopum, septima ad
Romanos, quam scripsit ad Soterem episcopum eorum,
octaua ad Chrysophoram, sanctam foeminā. Claruit sub
Imperatore M. Antonino Vero, & L. Aurelio Cōmodo.

PINYTVS EPISCOPVS.

PINYTVS Cretensis, Gnostix urbis episcopus, scri-
psit ad Dionysium Corinthi episcopum, ualde elegan-
tem epistolam, in qua docet non semper lacte populos nu-
trios, ne quasi paruuli ab ultimo occupentur die, sed
& solido uesci debere cibo, ut in spiritualem proficiant se-
nectutem. Et hic sub M. Antonino Vero, & L. Aurelio
Commodo floruit.

TATIANVS.

TATIANVS, qui primum oratoriam docens, non par-
uam sibi ex arte rhetorica gloriam comparauerat. Iu-
stini martyris sectator fuit, florens in ecclesia, quandiu
ab eius latere non discessit. Postea uero inflatus eloquen-
tiæ tumore, nouam condidit hæresim, quæ ^{tyus} ^{tyus} ^{tyus} dicitur,
quam postea Seuerus auxit, à quo eiusdem partis hæ-
retici, Seueriani usq; hodie appellant. Porro Tatianus in-
finita scripsit uolumina, è quibus unus cōtra gentes floren-
tissimus extat liber, qui inter omnia opa eius fertur insignis.

+ y abstineat
à cibis ac mu-
sicis
etiam.

καὶ οὗτοι βασιλεύοντες μάρκου ἀντωνίνου βήρου, καὶ αὐρηκίου κομόδου ὠθήθησαν.

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ.

ΦΙΛΙΠΠΟΣ, ἐπίσκοπος κρήτης πόλεως γορτύνης, οὗ ἕνεκα διονύσιος ἐν τῇ ἐπιστολῇ αὐτοῦ μέμνεται, ἥρ' ἐγγραφὴ πρὸς τὴν ἐκκλησίαν ᾗ προεγκλήνης πόλεως, ἐνδοξον πάνυ κατὰ μαρκίω· καὶ δίδωκε βίβλον. ἐν τοῖς καιροῖς τῶν προεγκλήνων διέπρεψεν.

ΜΟΥΣΑΝΟΣ.

ΜΟΥΣΑΝΟΣ, οὐκ ἄδοξος μετὰ τῶν περὶ ἐκκλησιαστικῶν δόγματων συγγραμμάτων, ἐπὶ μάρκου ἀντωνίνου βήρου κατεσκεύασε βίβλον πρὸς ἱνᾶς ἀδελφούς, τῶν ἀπὸ ᾗ ἐκκλησίας, πρὸς τὴν ἐγκρατίαν αἵρεσιν κατανεύσωντας.

ΜΟΔΕΣΤΟΣ.

ΜΟΔΕΣΤΟΣ, καὶ αὐτὸς ἐπὶ ἀντωνίνου καὶ κομόδου κατὰ μαρκίων σωτέαξε βίβλον, ἣν ἔτι σήμερον ὑπάρχει. φέρεται καὶ ἄλλα αὐτοῦ συγγράμματα, ἃ ἵνα παρὰ τῶν πεποιθέντων, ὡς ἐνδεσφά αὐτοδοκιμάζεται.

ΒΑΡΔΗΣΑΝΗΣ.

ΒΑΡΔΗΣΑΝΗΣ ἐν μεσοποταμίᾳ λαμπρὸς φανείς, πρῶτον μὲν βαλεντίνου πονδασῆς, ὕστερον δὲ ἀντίπαλος, καὶ νῆρ αἵρεσιν συνεσχάτο. τότε παρὰ τῶν σύρων θερμοτάτη κηρύσσεται εὐφυΐα, ᾧ ἐν διαλέξει σφοδρότατη. ἐγγραφὴ πᾶσι πολλὰ κατὰ πασῶν χειρὸν τῶν αἰρέσεων, καὶ ἐπὶ τῶν χρόνων αὐτοῦ ἀνακυψάσῃ, ἐν οἷς περὶ φανῆς ὅστις ἐν γενναῖος ἐκείνου ὁ λόγος, ὃν μάρκος ἀντωνίνος πρὶ μοίρας ἐπέδωκε, ἀλλὰ καὶ ἄλλα πολλὰ περὶ διωγμοῦ πύχνη, ἅπερ οἱ τότε ἀποδασαί ἀπὸ τῆς σύρας εἰς ἑλληνικὴν διάλξιν μετέφρασαν. ὅπως δὲ τοσαύτη ἰσχὺς ὅστις καὶ λαμπρότης ἐν τῇ ἐκμύσει, πόσω νομίζομεν ἐν τοῖς οἰκείοις λόγοις ἔχειν ἀρετήν;

ΒΙΚΤΩΡ ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ.

ΒΙΚΤΩΡ, τρισκαδέκατος ῥώμης ἐπίσκοπος, περὶ ᾗ καὶ παλαιᾶ ζητήσεως, ᾧ ἄλλα ἵνα σωτέαξε πύχνη, ἐκυβέρνησε τὴν ἐκκλησίαν βασιλεύοντες σεβήρου ἐπὶ ἔτη δέκα.

ΕΙΡΗΝΑΙΟΣ.

Ethic sub imperatore M. Antonino Vero, & L. Aurelio Commodo floruit.

PHILIPPVS EPISCOPVS.

PHILIPPVS, Episcopus Cretensis, hoc est urbis Gortynæ, cuius Dionysius in epistola sua meminit, quam scripsit ad eiusdem ciuitatis ecclesiam, præclarum aduersum Marcionem ædidiit librum, temporibusq; M. Antonini Veri, & L. Aurelij Commodi claruit.

abundant

MVSANVS.

MVSANVS, non ignobilis inter eos, qui de ecclesiastico dogmate scripserunt, sub Imperatore M. Antonino Vero, confecit librum aduersus quosdam fratres, qui de ecclesia ad Enkratitarum hæresim declinauerant.

MODESTVS.

MODESTVS & ipse sub Imperatore M. Antonino, & L. Aurelio Commodo, aduersum Marcionem scripsit librum, qui usq; hodie perseverat. Ferunt sub nomine eius & alia συγγράμματα, sed ab eruditissimis quasi ἀπερὶ γράφα repudiantur.

BARDESANES.

BARDESANES in Mesopotamia clarus habitus est, qui primum Valentini sectator, deinde confutator, nouam hæresim condidit. Ardens eius à Syrijs prædicatur ingenium, & in disputatione uehemens. Scripsit infinita aduersum omnes penè hæreticos, qui ætate eius pullulauerant. In quibus clarissimus ille est & fortissimus liber, quem M. Antonino de fato tradidit, & multa alia super persecutione uolumina, quæ sectatores eius de Syria lingua, uerterunt in Græcam. Si autem tanta uis est & fulgor in interpretatione, quantam putamus in sermone proprio.

VICTOR.

VICTOR, tertiusdecimus Romanæ urbis episcopus super quæstione paschæ, & alia quædam scribens opuscula, rexit ecclesiam sub Seueri principe annis decem.

ΕΙΡΗΝΑΙΟΣ ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ.

ΕΙΡΗΝΑΙΟΣ, ποθενού ἑπίσκοπος λεγομένου, ὃν γὰρ
 λίας ἐκκλησίας πρεσβύτερος, παρὰ τῷ μαρτύρῳ ὃν εἰρημέ-
 νης πόλεως, διὰ τῆς ἐκκλησιαστικῆς αἰτίας, πρεσβυτήεις εἰς ξώμην
 σαλεις, ἐπὶ ὀνόματι οἰκίῳ δεξάμενος ἐπισολὰς γεμύσας ἡμῶν,
 πρὸς ἐλευθερίαν ἐπίσκοπον ξώμης ἀπηνέγκας. μετὰ δὲ ταῦτα πο-
 θενοῦ, χεδὸν ἐνενηκονταεὶς μαρτύρισαντες, εἰς τὸν τέρυ τόπον
 ὑπεσέρχετο, ὡμολόγηται δὲ, πολυκάρως, οὗ ἵνος προεμνήθημι.
 γεγενῆσθαι μαθητής. Εἰς αὐτὸν ἦν αἰρεῖν βίβλους, καὶ ἡ
 ἐθνῶν τεύχος βραχὺ, καὶ πρὶ ἐπισήμης ἔπερον. καὶ πρὸς μαρτυριῶν
 ἀδελφῶν πρὶ τοῦ ἀποστολικῆς κηρύγματος. καὶ βίβλων περικύλων ὁμοί-
 ας, καὶ πρὸς βλάβειν πρὶ χήματα, καὶ πρὸς φλογίνων πρὶ μόνον χί-
 ας, ὅτι ὁ θεὸς κλέψῃ κακῶν οὐκ ὄζει. καὶ πρὶ ὀρθοδόξῳ δὲ αἰρετοῦ
 σώταγμα, ἐν ᾧ τέλει ἡ αὐτῆς σωτάγματος, ὑπέγραψεν οὕτως.
 Οὐκ ὡς τὸν μεταγράφοντα ταύτην πλὴν βίβλων, καὶ ἡ κυρίως ἡμῶν
 ἱεροῦ χρυσοῦ, καὶ ἡ ὃν ἐνδόξως ἐλεύσεως αὐτοῦ, ἐν ᾧ κρινεῖ ζῶντας ὅ-
 νεκρούς, ἵνα ἀντιθέλῃ μετὰ τὸ γράψαι, ὅτι ἐκδοξωθήσῃ πρὸς τὰ ἀν-
 τίγραφα, ἀφ' ὧν ἔγραψας ἐπιμελῶς. καὶ ταύτην τῇ κατάκρισιν ὁμοί-
 ως μεταγράψῃς, καθὼς εἶρες ἐν τοῖς ἀντιγράφοις. φέρονται αὐτοῦ καὶ
 ἄλλαι πρὸς βίβλους ἐπίσκοπον ξώμης περὶ ζητήσεως τοῦ πάχα
 ἐπιστολαί, ἐν αἷς πρὸν αὐτῷ, μὴ ῥαδίως ὀφείλειν πλὴν ἔνωσην ἢ ἔτι
 ῥότῃς διαχίσειν. καὶ ἡ βίβλῳ πολλοὺς ὃν ἁσίας καὶ ἡ ἀναρλῆς ἐπι-
 σκόπος καθέλειν, οἱ ἵνες τῇ περὶ σε καὶ δεκάτῃ ὃν σελήνης, μετὰ ἡ
 ἰουδαίων τοῦ πάχα ἐπετέλεσαν. ταύτην ἡ τῇ γνώμῃ τοῦς διαφωνήσαν-
 τας μὴ συναίνεσαι εἰκάζει. ἠνθῆκεν μάλιστα ἐπὶ κομόδῳ βασιλείῳ,
 ὅς ἡς εἰς τόπον ἀντωνίνῃς βίβλῳ ὑπεσῆλθεν.

ΠΑΝΤΑΙΝΟΣ.

ΠΑΝΤΑΙΝΟΣ σοικῶς δόγματος φιλόσοφος, κατὰ τὴν παλαιὰν ἡ
 ἀλεξανδρίων συνήθειαν, ἐν ᾗ ἅπῃ μάρκετος εὐαγγελιστὴς ἐκκλη-
 σιαστικοὶ γρηγόσι, διδάσκαλος, τοσαύτης σοφίας καὶ παιδείας, ἥ το
 μὴ ἐν ταῖς θεαῖς γραφαῖς, ἥ το δὲ καὶ ἐν τοῖς κοσμικοῖς γράμμασι

I R E N A E V S.

IRENAEVS, Pothini episcopi qui Lugdunensem in Gallia regebat ecclesiam, presbyter, à martyribus eiusdem loci ob quasdam ecclesiae quaestiones, legatus Romam missus, honorificas super nomine suo, ad Eleutherium episcopum perfert literas. Postea iam Pothino propè nonagenario, ob Christum martyrio coronato, in locum eius substituitur. Constat autem Polycarpi, cuius supra fecimus mentionem, sacerdotis & martyris hunc fuisse discipulum. Scripsit quinque aduersus haereses libros, & contra gentes uolumen breue, & de disciplina aliud, & ad Martianum fratrem de apostolica praedicatione, & librum uariorum tractatum, & ad Blastum de schismate, & ad Florinum de monarchia, siue quod deus non sit conditor maiorum, & πρὸ τῶν ὁρθόδοξων egregium commentarium, in cuius fine significans se apostolicorum temporum uicinum fuisse, sic subscripsit: Adiuro te, qui transcribis librum istum, per dominum Iesum Christum, & per gloriosum eius aduentum, quo iudicaturus est uiuos & mortuos, ut conferas postquam transcripseris: & emendes illum ad exemplar, unde scripsisti diligentissimè, hanc quoque obtestationem similiter transferas, ut inuenisti in exemplari. Feruntur eius & aliae ad Victorem episcopum Romanum, de quaestione paschae epistolae, in quibus commonet eum, non facile debere unitatem collegij scindere. Siquidem Victor multos Asiae & Orientis episcopos, qui decima quarta luna cum Iudaeis pascha celebrabant, damnandos crediderat. In qua sententia hi qui discrepabant ab illis, Victori non dederunt manus. Floruit maxime sub Commodoprincipe, qui M. Antonino Vero in imperium successerat.

P A N T A E N V S.

PAntanus Stoicae sectae philosophus, iuxta quandam ueterem in Alexandria consuetudinem, ubi à Marco euangelista semper ecclesiastici fuere doctores, tantae prudentiae & eruditionis, tam in scripturis diuinis, quam in seculari literatura

ἐν τῷ γέγονε, ὡς περὶ κληθέντα αὐτὸν παρὰ τῆν ἰνδία πρεσβυ-
τέρων, ὑπὸ δημητρίου ἀλεξανδρείας ἐπισκόπου, εἰς τὴν ἰνδίαν ἀπο-
σταλῆναι, ἐν ᾗ εὗρε βαρβολομαῖον ἐκ τῶ δώδεκα ἀποστόλων, τὴν ἐλθόν-
τιν τοῦ κυρίου ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ ματθαῖον εὐαγγέλιον κηρύσσοντα, ὅπου
ἐβραϊκοῖς γράμμασι γεγραμμένον, εἰς τὴν ἀλεξανδρείαν ἀναζεύ-
ξας, μετ' αὐτῷ ἐκόμισε, τὸτε πολλὰ ὑπομνήματα εἰς τὰς θείας γρα-
φὰς πυχάνα, ἀλλὰ μᾶλλον ζωσὴν φωνὴν τὰς ἐκκλησίας ἐφέλκοντα,
ἐδίδαξε ἐπὶ σεβήρου καὶ ἀντωνίνου τοῦ ἐπὶ κλημ καρακάλου.

Ρ Ο Δ Ω Ν.

ΡΟΔΩΝ ἄσιανός, παρὰ ταλαιανῶν θεῶν ἀναφερομένη, ἐν ταῖς
θείαις γραφαῖς παιδευθεὶς, δίδωκε μὴν πᾶσι πολλὰ, δεικνύ-
ον δὲ καὶ μαρτυρίαν σωταγμάτων, ἐν ᾗ δεικνύεται, ὅπως καὶ αὐτοὶ
εἰς αὐτοὺς μαρτυρίαν διαφωνοῦσι, καὶ τὸν ἀπὸ τῶν γέγοντα
ὁμοίως αἰρετικόν, σιωπῆν κέναι αὐτοῖς, ὅτι καταγέλαστον γεγενῆ-
σθαι, εἰρηκότα οὖν τὸν θεὸν ὁμολογῶν, ἀγνοεῖ. μέμνηται ἐν τῇ αὐτῇ βί-
βλῳ, ὅτι ἐγραφε πρὸς καλλισίωνα, ταλαιανῶν γεγενῆσθαι ἐν τῇ ζωῇ αὐ-
τοῦ, ὅτι εἰς τὴν ἐξαήμερον δὲ κομψὰς ὁμιλίας συνέταξε, καὶ καὶ
τὸ φρονῶν ἐπίσημ' ἔργον, ἀνθήσας ἐπὶ τῷ χρόνῳ κομόσας καὶ σεβήρος.

Κ Λ Η Μ Η Σ.

ΚΛΗΜΗΣ ἀλεξανδρείας πρεσβύτερος, παλαιὸν πρὶ οὗ προεῖ-
πομεν, ἀκροατὴς, ὃς μετὰ τὴν τὸτε περὶ τὴν διατριβὰς
ἐν ἀλεξανδρείᾳ ἐκκλησίας κατέχευε, ὅτι κατηχήσεων διδασκαλίας
γέγονε. ἐπίσημά τε τέχνη παιδευόμενος, ὅτι ἐν γλωττίας ἀνάμεσα συ-
νέταξε, τὸν μὲν τῶν θείων, τοῦτο δὲ καὶ κοσμιῶν, ἀφ' ὧν ὅτι τὰ δὲ,
ὅραματ' ἔστιν ὁκτώ, ὑποσημειώσεων λογιῶν ὁκτώ, καὶ τῶν ἐθνῶν παιδ-
αγωγῶν τρεῖς, πρὶ τοῦ πάχα εἶς, πρὶ νεκρῶν διάλεξις. καὶ ἐπεὶ ἐπὶ
γραμμάτων, τίς ἄρα πλεονέκτης σωθήσεται. περὶ κακολογίας, λόγος εἷς.
περὶ κανόνων ἐκκλησιαστικῶν, καὶ καὶ τῶν ἀποστολῶν τῶν ἰου-
δαίων πλάνη λόγος, ὅτι ἵνα ἰδικῶς ἀλεξανδρῶν ἐπισκόπων ἱεροσολύ-
μων προσεφώνησε. μέμνηται ὅτι ἐν τοῖς ἰδίοις τρώμασιν τοῦ πύχους
ταλαιανῶν τοῦ προφητεῖον καὶ τῶν ἐθνῶν, ὅτι καὶ αὐτῶν ἱερὸν χρόνον
εἶας,

fuit, ut in Indiam quoque rogatus ab illius gentis legatis, à Demetrio Alexandriae episcopo mitteretur, ubi reperit Bartholomæum de duodecim apostolis, aduentum domini I E S V, iuxta Matthæi euangelium prædicasse, quod Hebraicis literis scriptum, reuertens Alexandriam, secum retulit. Huius multi quidem in sanctam scripturam extant commētarij, sed magis uisua uoce, ecclesijs profuit. Docuitq; sub Seuero principe, & Antonino cognomento Caracalla.

R H O D O N.

R H O D O N genere Asianus, à Tatiano de quo supra diximus, Romæ in scripturis eruditus, adidit plurima, præcipuumque aduersus Marcionem opus, in quo refert, quomodo ipsi quoq; inter se Marcionitæ discrepent, & Apellem senem alium hæreticum à se quondam fuisse conuentum, & risui habitum, eo quod deum coleret, ignorare se diceret. Meminit in eodē libro, quem scripsit ad Calistionem Tatiani se Romæ fuisse auditorē. Sed & in Hæxaameron elegātes tractatus cōposuit, & aduersum Phrygas insigne opus. Temporibusque Commodi & Seueri floruit.

C L E M E N S.

C L E M E N S Alexandriae ecclesiæ presbyter, Pantænī, de quo supra retulimus, auditor, post eius mortē, Alexandriae ecclesiasticā scholā tenuit, & κατηχῶν magister fuit. Feruntur eius insignia uolumina, plenaq; eruditionis & eloquētiæ, tam de scripturis diuinis, quàm de secularis literaturæ instrumento. E quibus illa sunt ὡματῶν libri octo, ὑποτυπῶν libri octo, aduersus gentes liber unus, Pædagogij libri tres, De pascha liber unus, De ieiunio disceptatio. Et alius qui inscribitur, Quisnam diues ille sit, qui saluetur. De obtrectione liber unus. De canonibus ecclesiasticis, & aduersum eos qui Iudæorum sequuntur errorem, liber unus, quem proprie Alexandro Hierosolymorum episcopo προσεφώνησεν. Meminit autem in stromatibus suis, uoluminis Tatiani, aduersus gentes, de quo supra diximus, & Cassiani cuiusdam ἁγιογρᾶ.

Θείας, ὅτις ἐν τοῖς παλαίοις εὐεῖρη οὐκ ἠδυνήθημεν. Οὐδὲρ δὲ ἥτορ
 ἰσθμιαὺς ἀριστοβολὸρ Ἰννα, καὶ δημήτριον, καὶ εὐπόλεμον ἀναφέρει, οἷα
 ἡττῶντο συγχρηταμένους καθ' ὁμοιοπλητῶς, ἀρχαγογῶν
 αὐτῶν, καὶ τῶν ἰσθμιαῶν ἔθνης. Εἰς τὴν ἀλεξάνδρου ἱεροσολύμων
 ἐπισκόπον, ὅς μετὰ νάρκισον ὕπερον προσέειπεν ἐκκλησίᾳ, ἐπιστολῇ
 περὶ χερσὶν ἰατρῶν ἀσκληπιάδου ὁμολογητῶν, πρὸς ἀντιοχείας, συγχρη-
 τόντων αὐτοῖς, ἐν ᾗ εἰς τὸ τέλος, οὕτως λέγει. Ταῦτα ὑμῖν κύριοι ἀ-
 δελφοί τε τὰ χράμματα πέπομφα, διὰ τῶν εὐλαβεστάτων κλημάτων
 ἀνδρῶν περὶφανῶν, τῶν δεδοκίμασμένων, ὃν καὶ ὑμεῖς ἴστε, καὶ νῦν πλε-
 ον ἐπιγνώσεσθε, ὅς ἡς ἐν ταῦθα ἐλθὼν ἡττῶντο πρὸς οἰκονομίαν καὶ ἐπιφοίτησιν
 θεῶν, ἐσέρεώσε καὶ ἡύξησε τὸ κυρίον τῶν ἐκκλησιῶν. ὁμολογήσεται τὸν
 ὠρηγόνον, τούτου γεγενῆσθαι μαθητῆρ. ἦνθησε δὲ βασιλευσύντων σεβή-
 ρου καὶ ἀντωνίνου τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ.

Μ Ι Λ Τ Ι Α Δ Η Σ.

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ, οὐ λυθ' ῥόδωμ ἐν βελ' ἰδίῳ συγγράμματι
 βελ' ἤτ' μονταυ' νηὶ περισκίλλας ἐμαξιμίλλας συνπεθέν.
 μέμνηται. ἔγραφε κατ' αὐτῷ πύχθ' ἑλκείετορ. νηὶ ἤτ' ἡν' ἐθῶν
 τε ἐ' ἰσθαῖωρ λόγος ἄλλος, ἐπέδωκε δὲ βελ' πηνικαῦτα βασιλεῖ ἀπο
 λογιζόμεν. ἀνθήσας ἐν τοῖς χρόνοις μάκρ' ἀντωνίνης κομόσθ.

ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΣ.

Α ΠΟΛΛΩΝΙΟΣ ἀνὴρ ἐλλογιμώτατος· ἔγραφε καὶ τὸν
τῶν πρισκίλλας καὶ μαξιμίλλας, μέγα καὶ ἐπίσκοπος πύ-
χος, ἐν ᾧ φησὶ μοντανὸς ὅτι τὰς μαυνομιλίας προφητείας ἀπαγγέ-
σθαι, καὶ ἔγραψε πολλά ἐν οἷς περὶ πρισκίλλας καὶ μαξιμίλλας λέ-
γει. Εἰ ἀρνοῦνται αὐτὰς εἰληφέναι δῶρα, ὁμολογήσουσι μὲν εἶναι
προφήτας, τοὺς δεχομένους δῶρα, καὶ διὰ χιλίων τοῦτο ἐλέγχω
μαρτύρων· ἀλλὰ ὅτι ἐτέρων ἔργων, προφῆται δοκιμάζονται· εἴ πο-
τε μοι, κόμης βάρβαρος προφήτης· εὐεὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς χεῖραι, προφήτης
ἐοδήματι καὶ μαρτυρίαις κοσμεῖται· προφήτης τάβλα καὶ βολεῖ-
σις παῖδες· τόκους λαμβάνει προφήτης· ἀποκριθῶσιν εἰ τοῦτο γινέ-
σθαι ὅσον ἢ καὶ μὴ, καὶ ἐμὸν ὅτι ἐλέγχει ὅτι περὶ πεποικίασιν.

Δέγει

φίλος, quod opusculum inuenire non potui. Necnon & de Iudaïs Aristobulum quendam, & Demetrium & Eupolem scriptores aduersus gentes refert, qui in similitudinem Iosephi ἀρχαγογίας Moyse & Iudaicæ gentis asseuerant. Extat Alexandri Hierosolymitarum episcopi, qui cum Narcisso postea rexit ecclesiam, epistola super ordinatione Asclepiadis confessoris ad Antiocheneses, congratulantis eis, in qua ponit in fine; Hæc uobis domini ac fratres scripta transmissi, per Clementem beatum presbyterum, uirum illustrem, & probatum, quem uos quoque scitis, & nunc plenius recognoscetis, qui quum huc uenisset iuxta prouidentiam & uisitationem dei, confirmauit & auxit domini ecclesiam. Constat Origenem huius fuisse discipulum. Floruit autem Seueri & Antonini filij eius temporibus.

MILTIADES.

MILTIADES, cuius Rhodon in ope suo quod aduersum Montanum, Priscillam, Maximillamq; composuit, recordatur, scripsit contra eosdem uolumen præcipuum. Et aduersus gentes Iudæosq; libros alios, & principibus illius temporis apologeticum dedit. Floruit autem M. Antonini Commodi temporibus.

APOLLONIVS.

APOLLONIVS uir disertissimus, scripsit aduersus Montanum, Priscillam, & Maximillam insigne & longum uolumen, in quo asserit Montanum, & insanas uates, perisse suspendio, & multa alia, in quibus de Priscilla & Maximilla refert: Si negant eas accepisse munera, confiteantur non esse prophetas qui accipiunt, & mille hoc testibus approbabo. Sed & ex alijs fructibus probantur prophetæ. Dic mihi, crinem fucat prophetes? Stybio oculos linīt? Prophetæ uestibus et gemmis ornant? Prophetes tabula ludit & tesseris? Propheta scænus accipit? Respondeant, utrum hoc fieri liceat, an non? Meum est approbare, quod fecerint,

λέγει ἐν αὐτῇ τῇ βίβλῳ, πωσαρεκοσόμ εἶναι ἐνιαυτὸν ἕως τοῦ καιρῶ, ἐν ᾧ ἢ αὐτὸς συγγράφεται, ἀφ' οὗ πλὴν ἀρχῆς ἐδέξατο ἡ αἵρεσις ἡ καὶ φρύγας. Τερτυλλιανὸς δὲ ἐκδεδωκὼς λόγους ἐξ, καὶ φησὶ ἐκκλησίας περὶ ἐκστάσεως τ' ἐβδόμου ἰδικῶς καὶ ἀπολλωνίᾳ συνέταξεν, ἐν ᾧ πάντα ἄνωγε ἐκείνος εὐθάρμ ἐπιχαρῆς ἐκδικεῖ. ἦνθησε δὲ ἀπὸ πλῆθους ἐπὶ κομόδῳ καὶ σεβήρῳ.

ΣΑΡΑΠΙΩΝ.

ΣΑΡΑΠΙΩΝ ἔβλεπεν ἐν αὐτῷ κομόδῳ τῷ βασιλεῶς χαροποιθεὶς τ' ἀντιοχείῳ ἐκκλησίας ἐπίσκοπος, ἐγραφε ἐπιστολὴν πρὸς καρίνον καὶ πόντιον, πρὶν φησὶ αἰρέσεως μοντανοῦ, ταῦτα προσθεῖς, ἵνα δὲ γινώσκῃ πλὴν βλάστης τ' δόγματες τῶν, φησὶ καινῆς λέγει πρὸς φησὶας, ὅτι πλὴν ἐν ὅλῳ ἔβλεπεν κόσμῳ μανίαν ἀποδοκιμασέαν ὑπάρχειν, ἔπειτα ὑμῖν ἀπολλωνίᾳς τ' μακαριωτάτης, ὅς γέγονεν ἱεροπολίτης ἀσίας ἐπίσκοπος γραμματα. καὶ πρὸς δόμον δὲ τὸν ἔβλεπεν καιρῶ τοῦ διωγμοῦ πρὸς τοὺς ἰσδαῖους κατανεύσαντα σωέταξε πύχιν. Ὁ ἄλλος περὶ τοῦ εὐαγγελίου, ὅπως ἐπὶ ὀνόματι πέτρου φέρεται, ὅτι πρὸς πλὴν ἐν ῥόσῳ τῇ κλίμα ἐκκλησίαν βίβλον, ἡ δὲ εἰς τὴν αἵρεσιν αὐτὴν ὄξυς ἀφῆκε, καὶ ἵνα εἰς ἀνάγνωσιν τ' τῶν αἰρέσεων μετήνεγκεν. ἀναγινώσκοντες δὲ ἢ πορὰ δὴν βραχύτατον αὐτὸν ἐπιστολαὶ τῇ ἀσκήσει ὅτι βίβλιν αὐτὴν σωάδουσαι.

ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΣ.

ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΣ ῥώμης συγκλητικὸς ἐπὶ κομόδῳ τοῦ βασιλέως πρὸς τὸν δόλον πρὸς σεβήρῳ προσδοθεὶς χριστιανὸς εἶναι, ἐπιταγείς τε τ' οἰκείας πίστεως δόνα λόγον, μέγα πύχιν σωέταξε, ὅπως ἐν τῇ συγκλήτῳ ἀνέγνω, καὶ οὕτως οὐδὲν ἦτορ ἀποφάσαι τ' συγκλήτης, ὑπερὶ τ' χριστοῦ ἀπετμήθη, παλαιᾶς παρ' αὐτοῦ κατεχόμενης σωκτικῆς, δὲ ἡ ἀρνήσεως μὴ ἀφειθῆναι τοὺς χριστιανούς, τοὺς ἀπαξ εἰς πλὴν αὐτὸν ἀκρόασιν ἐλκυομένους. ΘΕΟΦΙΛΟΣ ΕΠΙΣ.

ΘΕΟΦΙΛΟΣ καίσαρος παλαιστίνης, ἡ δὲ πρὸς πλὴν πύχιν ὄξυς ἀφῆκε, ὅτι πρὸς πλὴν ἐκαλῆτο, ἐπίσκοπος, ἐπὶ σεβήρῳ τῷ βασιλεῶς, καὶ τ' ἐπὶ πλοῦτῳ τ' πᾶσι μετὰ τ' ἰσδαῖον τῇ πωσαρεκοσμοδεντῇ τ' σελήνης, σωδοκίῃ ἐπιστολὴν πάνυ θαυμαστὴν μετὰ ἐτέρῳ σωέταξεν.

ΒΑΚΧΙΛΟΣ

Dicit in eodem libro, quadagesimum esse annum usq; ad tempus, quo ipse scribebat librum, ex quo hæreses Cataphrygarum habuerit exordium. Tertullianus sex uoluminibus aduersus ecclesiã æditis, quos scripsit *πρὸς ἐκδοσεως*, septimum propriè aduersus Apolloniũ elaborauit, in quo omnia quæ ille arguit, conatur defendere. Floruit autem Apollonius sub Commodò, Seueroq; principibus.

SARAPION.

SARAPION undecimo Commodi Imperatoris anno, Antiochiæ episcopus ordinatus, scripsit epistolã ad Carinum & Pontiũ, de hæresi Montani, in qua & hæc addit: Vt autem sciatis, falsi huius dogmatis, id est nouæ prophetiæ, ab omni mundo insaniam reprobari, nisi uobis Apollinaris beatissimi, qui fuit in Hierapoli Asiæ episcopus, literas. Ad Domnum quoque, qui persecutionis tempore ad Iudæos declinauerat, uolumen composuit, & aliud de euangelio, quod sub nomine Petri fertur: Librũ ad Rhosensem Ciliciæ ecclesiam, quæ in hæresim eius lectione diuerterat. Leguntur & sparsim eius breues epistolæ autoris sui *ἀποκρίσει* & uitæ congruentes.

APOLLONIVS.

APOLLONIVS Romanæ urbis Senator, sub Commodò principe, à seruo Seuerò, peditus, quod Christianus esset, imperato ut rationem fidei suæ redderet, insigne uolumen composuit, quod in Senatu legit, & nihilo minus sententiã Senatus, pro Christo capite truncatus est, ueteri apud eos obtinente lege, absque negatione non dimitti Christianos, qui semel ad eorum iudiciũ pertracti essent.

THEOPHILVS.

THEOPHILVS Cæsareæ Palæstinæ (quæ olim turris Stratonis uocabatur) episcopus, sub Seuerò principe aduersum eos, qui decimaquarta luna cum Iudæis pascha faciebant, cum cæteris episcopis synodicam ualde utilem composuit epistolam.

ΒΑΚΧΥΛΟΣ

ΒΑΚΧΥΛΟΣ κορίνθιος ἐπίσκοπος, ὁμοίως σεβήρου βασιλεὺς
 οντῷ λαμπρὸς ὑπάρχων, περὶ τοῦ πάχα ἐκ προσώπου πᾶσι
 τῶν τῷ ᾧ ἀρχαία ἐπισκόπων, θαυμαστὴν συνέταξε βίβλον.

ΠΟΛΥΚΡΑΤΗΣ ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ.

ΠΟΛΥΚΡΑΤΗΣ, ἐφέσος ἐπίσκοπος, μετὰ τῷ λοιπῷ ἀσί-
 τας ἐπισκόπων, καὶ ἐπιτελούντων τὴν ἐρωτήν τοῦ πάχα μετὰ
 τῷ ἱσθιάων τῇ πεναρεσκαυδεκάτῃ ρη σελήνης, καὶ βίκτωρος ἐπισκό-
 πος ῥώμης ἐπιστολὴν σωδοικὴν ᾗ ἐπέδωκε, διδάσκων ὁφείλειν ἰσθί-
 νος καὶ ἀποστόλου, καὶ τῇ παλαιᾷ ᾗ ἀκολούθειν αὐθεντία, ἀφ' ἧς ὀλίγα δι-
 κήσομαι. ἡμεῖς τίνων, ἀμίαντον ἐπιτελέωμεν τὴν ἐορτήν, μηδὲ προ-
 σθέντες, μηδὲ ὑπεξαυρώμεν. καὶ γὰρ ᾧ τῇ ἀσίᾳ μεγάλη σοιχεία
 ἐκοιμήθη, ὥστε ἀνασίσσεται ἐν τῇ ἡμέρᾳ τοῦ κυρίου, ὅταν ἔλθῃ ἐκ τῆ
 οὐρανῶν ἐν τῇ οἰκίᾳ δόξης, ἐγείρω πάντας τοὺς ἁγίους. ὧς ἵππορ λέ-
 γω ἐκ τῷ δώδεκα ἀποστόλων, ὅς ἐκοιμήθη ἐν ἱερᾷ τόλῃ, καὶ τὰς δύο
 θυγατέρας αἱ ἄνθρωποι παρθένοι ἐγήρασαν, καὶ ἑτέραν αὐτῶν θυγατέρα,
 ἥ ἡς ἐν ἁγίῳ πνεύματι πεπληρωμένη, ἐν ἐφέσῳ ἐπελείσθη. καὶ ἰσθί-
 νος, ὅς ἐπὶ τὸ σῆμα τοῦ κυρίου ἀνεκλήθη, καὶ ἱερὺς αὐτῶν γέγονε χρυ-
 σοῦν πᾶσα ἐν τῇ μετώπῳ βασιλῶν, μάρτυς καὶ διδασκα-
 λὸς ἐν τῇ ἐφέσῳ ἐκοιμήθη, καὶ πολύνεκρον ἐπίσκοπον καὶ
 μάρτυρα ἐν τῇ σμύρνῃ κατέκειτο. καὶ θρασείας ἐπίσκοπον καὶ
 μάρτυρα ἀπὸ εὐμηνείας ἐν τῇ αὐτῇ σμύρνῃ ἀνεψών. οὐκ ἔστιν ἀνάγκη σο-
 γάρεως ἐπισκόπου ὃ μάρτυρος μεμνησθῆναι, καὶ λαοδικεῖα ἀναπαύσα-
 μιν, καὶ πατρὶς καὶ μακαριωτάτης, ὃ μελίπωνος ἐν τῇ ἁγίῳ πνεύματι
 ἐνδύχας, ὅς ἡς αἰὶ τῷ κυρίῳ λατρεύων, ἐν σάρασι κατέβη, καὶ πε-
 ριμυλὴ ἐν τῇ αὐτῇ ἐλεύσει τὴν ἀνάστασιν. οὗτοι πάντες παρὰ φύλαξαν
 τὴν ἡμέραν καὶ πάχα, τῇ πεναρεσκαυδεκάτῃ ρη σελήνης, ἀπὸ τῆς εὐαγγελ-
 λικῆς παραδόσεως, εἰς οὐδὲν μέρος ἀπονεύοντες, ὃ ἐκκλησιαστικῶ
 κανόνι ἐπόμνητοι. καὶ γὰρ ἐλάχις πάντων ὑμῶν πολυκράτης, καὶ
 τὴν διδασκαλίαν τῷ πλῆθει μου, οἷς ὃ ἀκολούθησα, καὶ γὰρ ἐπὶ αὐ-
 τῷ ᾧ συγγενεῖς μου ἐπίσκοποι, καὶ γὰρ ὁ γδοος, αἰὶ τὸ πάχα ἐπέ-
 λισα,

BACCHYLVS.

BACCHYLVS Corinthi episcopus, sub eodem quoq; Seuero principe clarus habitus, de pascha ex omniū qui in Achaia erant episcoporum persona, plenum eruditione librum conscripsit.

POLYCRATES,

POLYCRATES Ephesiorum episcopus, cum ceteris episcopis Asiae, qui iuxta quandam ueterem consuetudinē cum Iudaeis decimaquarta luna pascha celebrabant, Scripsit aduersus Victorem episcopum Romanum epistolam synodicam, in qua docet se apostoli Ioannis & ueterum auctoritatem sequi, de qua hæc pauca excerptimus. Nos igitur inuiolabilem celebramus diem, neque addentes aliquid, neq; dementes aliquid. Etenim in Asia elementa maxima dormierunt, quæ resurgent in die domini, quando uenturus est de cœlis, in maiestate sua, & suscitaturus omnes sanctos. Philippum loquor de duodecim apostolis, qui dormiuit Hierapoli, & duas filias eius, quæ uirgines senuerunt, & aliam eius filiam quæ spiritu sancto plena, in Epheso occubuit, Sed & Ioannes, qui super pectus domini recubuit, & pontifex eius, auream laminam in fronte portans, martyr & doctor in Epheso dormiuit, & Polycarpus episcopus & martyr Smyrnæ cubabat. Thraseas quoque episcopus & martyr de Eumenia in eadem Smyrna requiescit. Quid necesse est Sagaris episcopi & martyris recordari, qui in Laodicea soporatur, & Papyrij beati, & Melitonis in sancto spiritu eunuchi, qui semper domino seruiens positus est in Sardis, & expectat in aduentu eius resurrectionē? Hi omnes obseruauerunt paschæ diem decimaquarta luna, ab euangelica traditione in nullam partem declinantes, & ecclesiasticum sequentes canonem. Ego quoque minimus omnium uestrum Polycrates, secundum doctrinā propinquorum meorum, quos & secutus sum (septem siquidem fuerunt propinqui mei episcopi, & ego octauus) semper pascha cele-

λίσσα, ὅτε ὁ τῶν ἱσθαίων λαὸς τὰ ἄξυμα ἐποιεῖτο. τοιγαρὶς ἀδελφοὶ
 δὴ κκονταπέντε ἄγων ἐπὶ τῇ κυρίῳ, ἃ παρὰ πολλῶν ἐκ πάσης φθι
 οῖκος μλῖνς ἀδελφῶν πεδόνθεις, ἐν πυλῶν πάσῃ γράφῃ, οὐ δειλιάσω
 τοὺς ἀπειλα μλῖνς ἡμῖν. ἐφκσαμ γὰρ οἱ προκησάμενοί με πεθερα
 χῆρ μᾶλλον θεῷ δ' εἴ ἢ ἀνθρώποις. ταῦτα διατῶ τέθεικα, ἵνα πλὴν
 ἀνδρὸς αὐθεντίαμ δὴ ἐλαχίστη σωτάγματι ὑποδείξω. ἦνθησερ ἐν
 τοῖς χρόνοις σεβήρ το βασιλέως, ὁπηνίκα ἐν ἀρκεσίῳ ἐν ἱεροσολ
 λύμοις.

ΗΡΑΚΛΕΙΟΣ.

ΗΡΑΚΛΕΙΟΣ ἐπὶ κομόδῳ καὶ σεβήρ βασιλέως, τὸν ἀπὸ
 σολομ ὑπεμνημάτισερ.

ΜΑΞΙΜΟΣ.

ΜΑΞΙΜΟΣ ἐπὶ τῶν αὐτῶν βασιλέων, θαυμαστὸν ζήτημα ἐν
 ἐπιστήμῳ πύχει σωτέαξε, τῷ τέσιρ, πόθεν τὸ κακόν, καὶ ὅτι
 ἐκ τοῦ θεοῦ ἢ ὑλῆς ἐδόθη.

ΚΑΝΔΙΔΟΣ.

ΚΑΝΔΙΔΟΣ βασιλγόντων τῶν προγεγραμμένων, εἰς πλὴν
 ἐξαήμερον, ὥραίας σωτέαξε ὁμιλίας.

ΑΠΠΙΩΝ.

ΑΠΠΙΩΝ ἐπὶ σεβήρ το βασιλέως, ὁμοίως εἰς πλὴν ἐξαήμε
 ρον ὁμιλίας σωεγράφατο.

ΣΕΞΤΟΣ.

ΣΕΞΤΟΣ ἐπὶ σεβήρ το βασιλέως, βίβλορ περὶ φθι ἀνστά
 σεως σωεγράφατο.

ΒΡΑΒΙΑΝΟΣ.

ΒΡΑΒΙΑΝΟΣ ἐπὶ τῷ αὐτῷ βασιλέως, δὴ ἐδωκέ ἵνα σωτάξ
 γματα, τῶν χριστιανῶν δόγματι προσήκοντα.

ΙΟΥΔΑΣ.

ΙΟΥΔΑΣ περὶ τῶν ἐβδoμήκοντα ἐβdομάδων τῶν ἡτῶν δανιήλ,
 ἱακρίβως δὴ κηγήσατο, καὶ χρονογραφίαν τῶν ἀνωτέρω χρόνων, ἕως
 το δεκάτῃ χηαιατῷ σεβήρ το βασιλέως σωτέαξε, ἐν ἡ καταγινώ
 σκεται πλὴν το ἀνὰ χριστοῦ ἐπιστάσιαν, πρὶ τοὺς ἰδίους καιροὺς φήσατο
 πλησιάζειν, ὃ γὰρ μέγιστον τοῦ τότε διωγμοῦ, ὥσαντι παρῆσαν
 ἐμνήνε φθι οἰκος μλῖνς ἀπώλειαν.

ΤΕΡΤΥΛΛΙΑΝΟΣ.

ΤΕΡΤΥΛΛΙΑΝΟΣ πρεσβύτερος ναὺ πρῶτος, μετὰ βίπτω
 ρα καὶ ἀπολλώνιορ κηρίζεται τοὺς ξωμαϊκούς, ἐκ φθι κερχης
 δόντων.

braui, quando populus Iudæorum azyma faciebat. Itaque fratres sexagintaquinque annos ætatis meæ natus in domino, & à multis ex toto orbe fratribus eruditus, peragrata omni scriptura, non formidabo eos, qui nobis minantur. Dixerunt enim maiores mei: Obedire deo magis oportet, quàm hominibus. Hæc propterea posui, ut ingenium & auctoritatem uiri, ex paruo opusculo demonstrarem. Floruit temporibus Seueri principis, eadem ætate, qua Narcissus Hierosolymæ.

HERACLIVS.

HERACLIVS, sub Commodi Seueri imperio, in apostolum cōmentarios composuit.

MAXIMVS.

MAXIMVS sub iisdem principibus, famosam quæstionem insigni uolumine uentilauit, unde malum, & quod materia à deo facta sit.

CANDIDVS.

CANDIDVS regnantibus suprascriptis, in hexaëmeron pulcherrimos tractatus ædidi.

APPION.

APPION sub Seuero principe, similiter in hexaëmeron tractatus fecit.

SEXTVS.

SEXTVS sub Imperatore Seuero, librum de resurrectione scripsit.

BRABIANVS.

BRABIANVS, sub eodem principe ædidi quædam opuscula ad Christianum dogma pertinentia.

IVDAS.

IVDAS de septuaginta apud Danielem hebdomadibus plenissime disputauit: & chronographiam superiorum temporū usq; ad decimum Seueri perduxit annum. In qua erroris arguitur, quod aduentum Antichristi circa sua tempora futurum esse dixerit: sed hoc ideo, quia magnitudo persecutionum, præsentem mundi minabatur occasum.

TERTVLLIANVS.

TERTVLLIANVS presbyter, nunc demum primus post Victorem & Apollonium Latinorum ponitur, pro-

δόνος τ' ἀφρικῆς ὁρμώμην, πατρὸς κεντυρίωνος ἀνθυπαίου, οὗ-
 ρος δεινός καὶ σφόδρα εὐφυὴς ἐπὶ σεβήσας καὶ ἀντωνίνου τοῦ ἐπὶ κλί-
 ναρχακῆς ὠνόμασε, πρὸς σωετάξας πύχαι, ἃ ἵνα διὰ τὸ πρὸς τοῖς εἴ-
 ναι ἐγνωσμένῃ, πρὸς ἀλμπάνομον. Σωετύχον ἐγὼ παύλῳ ἀπὸ κον-
 κορδίας φημι ἰταλίας γέγονε, ὅς τις τῶν μακαριωτάτων κυπριανῶν νοτά-
 ριον, λοιπὸν πρὸς ἐσθύνῳ, ἔλεγε, ἔτι νέος ὢν, ἔωσαν ἐν τῇ ξύμῃ, καὶ
 ἀκκοῦναι παρ' αὐτοῦ, ὥς οὐδὲ μίαν χειρὸν ἡμέραν διετέλεσε κυπρια-
 νὸς ἀναγνωσμάτων περὶ ἑλπιανῶν χωρὶς, σωεχῶς λέγοντος τοῦ αὐτοῦ
 κυπριανῶ, ὡς δὲ τὸν διδάσκαλον, περὶ ἑλπιανῶν δεικνόντων μὲν ὡν.
 οὗτος ἄρτι μέσης ἡλικίας πρὸς ἐσθύνῳ φημι ἡμικτέρως ἐκκλησίας γέ-
 γονε, ὅς τις δὲ φθόνῳ καὶ προσηλακισμοῖς τῶν κληρικῶν φημι ἐν ξύ-
 μῃ ἐκκλησίας, εἰς τὸ μονιανοῦ δόγμα ὀλιθίσας, πολλὰς σωετάξας
 βίβλους, καὶ τῆς προφητείας μέμνηται. καὶ ἰδὼν τὴν φημι ἐκκλησίαν
 σωεχάτατο. οὐδὲν δὲ ἦτορ πρὸς σωφροσύνης, περὶ διωγμῶν, περὶ
 νησιῶν, πρὸς μονογαμίας, πρὸς ἐκσάσεως λόγους ἐξ, ὅς τις ὁμομορ κατὰ
 ἀπὸ ἡλωνίς, καὶ ἐπερὶ ἀμπελλῶν ἐξέως ὥς γηρῶς ἐχάτα.

ΩΡΙΓΕΝΗΣ.

ΩΡΙΓΕΝΗΣ, ὁ καὶ ἀδαμάντιος, δεκάτῳ ἐνιαυτῷ σεβήσας τ'
 πρὸς τὴν ἀπὸ, κατὰ τῶν χριστιανῶν διωγμῶν κινήσας, πρὸς λεω-
 νίδος πατρὸς τοῦ ἐμαρτυρήσαντος, μετὰ ἐξ ἀδελφῶν καὶ μετὰ ὅς τις
 ρας, πέντε καταλείφθη, ἐτῶν πρὸς ἑπτακαίδεκα, τότε γὰρ ἡ πε-
 ρισία διὰ τὸ εἶναι χριστιανῶν ἐδημῆθη. ὅς τις ἐν ἀλεξανδρείᾳ διασκος
 πρὸς τῶν πρὸς ἐκκλησίαν ὀκτώκαίδεκα ἐτῶν πρὸς ἡλικίαν ἄγων, κα-
 τὰ τῶν ἐπιστολῶν πρὸς φληώας. μετ' οὗ πρὸς ἀπὸ δεικνόντων φημι αὐ-
 τὸν ὡς ἐπισκόπος, εἰς τότῳ κλήμηντος πρὸς ἐσθύνῳ κατὰ σεβήσας,
 ἐπὶ ἔτη πρὸς διέπρεψε, μεσῆλις τὸ γηρόμενος, διὰ τὰς ἐν τῇ ἀχαΐᾳ
 ἐκκλησίας, αἱ ἵνες παρὰ πολλῶν αἰρέσεων ἐσκήλοντο, ἐπὶ μαρτυ-
 ρία ἐκκλησιαστικῆς ἐπιστολῆς ἀπὸ τῶν διὰ παλαστίνης εἰς ἀθλίνας, πα-
 ρὰ θεοκρίστου ἐπὶ ἀλεξάνδρου καὶ σεβήσας ἐπὶ ὁμομορ ὡς ἐπισκόπος
 πρὸς ἐσθύνῳ χριστιανῶν, δεικνόντων πρὸς ἐκσάσεως, ὅς τις πρὸς ἀπὸ
 κατὰ αὐτὸ

uincia Africæ, ciuitatis Carthagenensis, patre Centurione proconsulari. Hic acris & uehementis ingenij, sub Seuero principe & Antonino Caracalla floruit, multaq; scripsit uolumina, quæ quia nota sunt pluribus, prætermittimus. Vidi ego quendam Paulū Concordiæ, quod oppidum Italiæ est, senem, qui se beati Cypriani iam grandis ætatis notarium, quum ipse admodū esset adolescens, Romæ uidisse diceret, referreq; sibi solitum, nunquam Cyprianum absq; Tertulliani lectione unam diem præterijisse; ac sibi crebrò dicere: Da magistrum, Tertullianum uidelicet significans. Hic quum usq; ad mediā ætatem presbyter ecclesiæ per mansisset, inuidia postea & contumelijs clericorum Romanæ ecclesiæ, ad Montani dogma delapsus in multis libris nouæ prophetiæ meminit. Specialiter autem aduersum ecclesiā texuit uolumina de pudicitia, De persecutione, De ieiunijs, De monogamia, De ecstasi libros sex; & septimū quem aduersum Apollonium composuit. Ferturq; uixisse usque ad decrepitam ætatem; & multa quæ non extant optuscula condidisse.

O R I G E N E S.

ORIGENES, qui & Adamantius, decimo Seueri Pertinacis anno, aduersum Christianos persecutione commota, à Leonide patre, Christi martyrio coronato, tum sex fratribus & matre uidua, pauper relinquitur, annos natus circiter decem & septem. Rem enim familiarem ob confessionem Christi, fiscus occupauerat.

Hic Alexandria dispersa ecclesia, decimo octauo ætatis suæ anno, κατηχήσεων opus aggressus: postea à Demetrio eius urbis episcopo, in locum Clementis presbyteri confirmatus, permultos annos floruit: & quum iam mediæ esset ætatis, & propter ecclesias Achaia, quæ pluribus hæresibus uexabantur, sub testimonio ecclesiasticæ epistolæ Athenas per Palæstinam pergeret, à Theoctisti & Alexandro Casareæ & Hierosolymorum Episcopis presbyter ordinatus, Demetrii offendit animum, qui tanta

κατ' αὐτὴν ἐξήγατο ἀνοίαν, ὥς περ ἐπ' ὀνόματι αὐτοῦ εἰς πᾶν τὸν οἶκον
 μύσῳ χράσασθαι. πρὸ τοῦ δὲ μετελθεῖν εἰς καισαρείαν τὸν ξώμῳ κα-
 τέλκην ἐπὶ ζευγὸς ἐπισκόπου, εὐθύς περ εἰς ἀλεξανδρείαν ἀναξί-
 ξας, ἡρακλᾶν τὸν πρεσβύτερον τὸν ἐν χήματι φιλοσόφου διατελοῦ-
 ντα, βοηθὸν σιωελάβετο κατηχίσσεως, ὅς τις καὶ μετὰ δὴμήτριον τὸν
 ἀλεξανδρείῳ ἐκσυβέρνησε ἐκκλησίαν. ὅσῃς ἡ δόξης ἐγγύετο, ἐκ τούτου
 δηλοῦν, Φιγμιλλιανὸς γὰρ καὶ Γερμίας ἐπίσκοπος μετὰ πάσης ῥο-
 καππαδοκίας ἐπὶ προέπεμψε αὐτὸν, καὶ ἐπὶ πολλὴν κατέχευε, ἐν ᾧ
 προφάσει τῷ ἁγίῳ τόπῳ εἰς παλασίῳ ἐλθὼν, ἐν τῇ καισα-
 ρείῳ, παρ' αὐτῇ τὰς θείας ἐπαυδούχας γραφάς. καὶ ἔτι οὐδὲν ἀγνο-
 οῦν πρὸς μαμείαν τὸν μητέρα ἀλεξάνδρου τοῦ βασιλέως εὐλαβε-
 σάτιν γνωαῖνα πατρὸς αὐτοῦ, ἦλθεν εἰς ἀντιόχειαν, ἐν μεγίστῃ γέ-
 γονε ἡμῇ, ἐπὶ πρὸς ἐλίπποιο τὸν βασιλέα τὸν πρῶτον ἐκ τῶν ξωμαί-
 ων βασιλέων χριστιανὸν ἡρώδην, καὶ πρὸς τὸν τούτου μητέρα γραμ-
 μάτῃ ἀπέσταλτο, ἄξι τοῦ πατρὸς πύχονον. καὶ οὗτος ἐν τῷ ἔχει
 πρὸς τὰς θείας γραφάς, ὥς περ καὶ τὸν ἐβραϊκὴν διάλεξιν ἔχον
 ἡρώδην τῇ περὶ ηλικίας, καὶ τῇ οἰκείᾳ φύσει ἐκμαθεῖν. καὶ διότι
 ἐβδόμη ἡμερῇ ἐκμνηστῶν, ἄλλας ἐκδόσεις εἰς ἐρ σωμαγαγῆν, ἀκύν-
 λέγω πονηρὰ προσκλήτω, ἐπεὶ τοῖς ἡμετέροις ἐναγγέλιον ὑπεμνημάτισε,
 δι' οὗ καὶ τὸ ἴδιον δόγμα βεβαιώσαι πυνδία. ομοίως δὲ πέντε καὶ ἑξ-
 καὶ ἑπτὰ τὰς ἐκδόσεις ἅς ἴστας καὶ ἡμεῖς ἐκ ῥῆς αὐτοῦ βιβλιοθήκης ἔχο-
 μεν, καὶ πᾶσι πόνον εὐρύω, μετὰ ἐτέροις ἐκδόσιω ὡνήσας. καὶ ἐπειδὴ
 τὸν ἑλεγχόν τῷ αὐτοῦ σωταγματῶν, ἐν ᾧ πενχὶ τῷ ἐπιστολῶν τῶν
 πρὸς πάντας παρ' ἡμῶν γραφεισῶν, ἐν μιᾷ ἐπιστολῇ συγκρίνων τοῖς
 βάρβρων ἐγγίσι τέθεικα, καὶ παρὰ πάντων ἐκείνων πρὸς αὐτὸν ἄθα-
 νάτος εὐφυίας μὴ σιωπῶν, οὗ καὶ διαλεκτικῇ, γεωμετρικῇ, ἀριθμητι-
 κῇ, μουσικῇ, γραμματικῇ, καὶ ῥητορικῇ, καὶ πάντων τῶν φιλοσό-
 φων τὰ δόγματα, οὕτως ἐξεμάθευ, ὥς περ πρὸς τὰς κοσμίους γραμ-
 μάτων ἀκροατὰς ἐσχηκέναι, καὶ ἐξῆρδ' αὐτοῖς ἐκάστοτε, συνδεδωμάς
 περὶ πρὸς αὐτὸν πολλὰς γίνεσθαι, ἅς διατοῦτο εἰδέχετο, ἐφ' ᾧ γε προφάσις

in eum debacchatus est infania, ut per totum mundū super nomine eius scriberet. Constat eum antiquā Cæsaream migraret, fuisse Romæ sub Zephyrino Episcopo, & statim Alexandriam reuersum, Heraclan presbyterū iterum qui sub habitu philosophi perseuerabat, adiutorem sibi fecisse κατηχῆσας, qui quidem & post Demetrium Alexandrinā tenuit ecclesiam.

Quantæ autem gloriæ fuerit, hinc apparet quod Phir-
millianus Cæsareæ episcopus, cum omni Cappadocia eum
inuítauit, & diu tenuit, & postea sub occasione sanctorum
locorum Palæstinam ueniens, diu Cæsareæ in sanctis scri-
pturis ab eo eruditus est. Sed & illud, quod ad Mameam
matrem Alexandri Imperatoris religiosam scēminam roga-
tus uenit Antiochiā, & summo honore habitus est: quodq;
ad Philippum Imperatorem, qui primus de regibus Roma-
nis Christianus fuit, & ad matrem eius literas fecit, quæ us-
que hodie extant. Et quod tantum in scripturis diuinis ha-
buerit studiū, ut etiam Hebræam linguam cōtra ætatis gen-
tisq; suæ naturam edisceret. Et exceptis septuaginta inter-
pretibus, alias quoque æditiones in unum congregaret uo-
lumen, Aquilæ scilicet Pontici profelyti, & Theodotionis
Hebionei, & Symmachi eiusdem dogmatis, qui in Euan-
gelium quoque κατὰ ματθαῖον scripsit commentarios, de
quo & suum dogma confirmare conatur. Præterea quin-
tam & sextam & septimam æditionem, quas etiam nos de
eius bibliotheca habuimus, miro labore repperit, & cum
cæteris æditionibus comparauit. Et quia indicem operum
eius, in uoluminibus epistolarum, quas ad Paulam scripsi-
mus, in quadam epistola contra Varronis opera conferens
posui, nunc omitto. Illud de immortali eius ingenio non
tacens, quod Dialecticam quoque & Geometriam, Ari-
thmeticam, Musicam, Grammaticam, & Rhetoricam,
omniumq; philosophorum sectas ita didicit, ut studiosos
quoque secularium literarum sectatores haberet, & inter-
pretaretur eis quotidie, concursusque ad eum miri fierent,
quos ille propterea recipiebat, ut sub occasione secularis

philippus imp.

φθι διδασκαλίας, εἰς πλὴν τοῦ ΧΡΙΣΤΟΥ πίστεω ἀνάγειν πάντας,
 περὶ ᾧ ἡ νόμος καὶ διωγμὸς, καὶ ἡ τῶν χριστιανῶν ἐπὶ δεκίᾳ καὶ
 κτηνῶν, ἐλπίσας ᾧ εἰς πλὴν φιλήπαι ἐνλάθειαν ὅν ἐκτελεσεν, εἰς
 πᾶσι ἡγάματι πᾶσι ὁμ. ἐν αὐτῷ ἐκ τῶν διωγμῶν, καὶ φλαβιανὸς ὁ ῥώμης
 ἐπίσκοπος ἐπελύθησεν. καὶ ἀλέξανδρος ἐκ βαβυλῶν ἱεροσολύμων ἐκ
 ἀντιοχείας ἐπίσκοπος, ἐν τῇ φυλακῇ ὁμολογηταὶ ἐκοιμήθησαν. Εἰς
 γὰρ πρὶ ὧν ἡγούμενος μαθητὴν ἐβελήσεν, πρῶτον μὲν ἐκ τῶν ἐπισολῶν αὐτοῦ
 τῶν μετὰ τὸν διωγμὸν, πρὸς διαφορὰς ἀπὸ παλαισῶν, ἔπειτα δὲ ἐκ τῶν
 ἐκτὸς λόγος φθι εὐσεβείας καὶ σαρείας ἐπισκοπῶν ἱστορίας. καὶ ὡς
 καὶ αὐτὸς ὡν ἡγούμενος βιβλίω ἐξ, τελευτῶν μαθητὴν διωκόμενος. Εἰς κοινὴν ἔως
 γὰρ ἐκ βαλυσιαῶν, τετέλειον, ἔως ἐνάτης καὶ ἑξήκοντος ἡλικίας αὐ-
 τῷ ἔτερος, καὶ ἐκοιμήθη ἐν τύρῳ, ἐν ᾗ ἐτάφη.

ΑΜΜΩΝΙΟΣ.

ΑΜΜΩΝΙΟΣ ὁ ἐλλογιμώτατος ἐκ φιλοσοφίας πεπαισθὺς
 ἀμύθη, ἐν τοῖς αὐτοῖς χρόνοις ἐν ἀλεξανδρείᾳ λαμπρὸς φα-
 νεύς, μετὰ ξυνοπτικῶν παρὰ αὐτὸν πρὸς φανὼν λόγων, ἐκ τῶν συμ-
 φωνίας μαυρίσας, ἐκ τῶν βίβλων θαυμαστῶν συνέθηκε, καὶ εὐαγγελί-
 κους κανόνας ἐφεύρεν, οἷς μετὰ ταῦτα ὁμοιοκλήθησεν, εὐσεβείας ὁ καὶ
 ἄλλος. τὸς πλάσας κατηγόρει ὁ πορφύριος, φάσκων ἂν χριστιανῶν
 ἐθνικὸν γεγενῆσιν, ὅς ἡ ἀρετὴ τὴν πεντατάειαν χριστιανὸς διετέλεσεν.

ΑΜΒΡΟΣΙΟΣ.

ΑΜΒΡΟΣΙΟΣ πρῶτον μαρκιωνιστής, ὕψιστον πρὸς ὧν ἡγούμενος
 διορθωθείς, ἐκκλησίας διάκονος, καὶ θείας ὁμοιοκλήσεως
 ἐπίσκοπος ἐγένετο. τὸς ὡς ἐκ θεοκρίτου πρεσβυτέρου βίβλος ὡς
 ἡγούμενος, περὶ τοῦ μαρτυρίου γράφει. τῇ ποσειδωνίου καὶ ἀναλῶ-
 μασι καὶ ἐπέξει, πρὸς τὸς πᾶσι πολλὰ ὡν ἡγούμενος ἐπέσειλε σωτή-
 ρα, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ἀνήρ ἐν γενέσει αὐτοῦ ὡν, οὐ ἀκομίσας ἐν τῇ εὐ-
 φυίᾳ ἐγένετο, καθὰ αἱ πρὸς ὧν ἡγούμενος τὸς δηλοῦσιν ἐπιστολάς. Επε-
 λεύτησε δὲ πρὸς ὧν ἡγούμενος, καὶ ἐν τούτῳ πρὸς πολλῶν καταγινώσκε-
 ται, ὅτι πρὸς πολλοῖς ὡν, τοῦ οἰκείου φίλου γέροντος καὶ πένκτος πε-
 λοντῶν, οὐκ ἐμνήσθη.

literaturæ, in fide Christi eos institueret. De crudelitate autem persecutionis, quæ aduersum Christianos sub Decio consurrexit, eo quod in religionē Philippi defauiret, quem & interfecit, superfluum est dicere, quum etiam Fabianus Romanæ ecclesiæ episcopus, in ipsa occubuerit, & Alexander Babylasq; Hierosolymorum & Antiochenæ ecclesiæ pontifices in carcere pro confessione dormierint. Et super Origenis statum si quis scire uelit, quid actum sit, primū quidam de epistolis eius, quæ post persecutionem ad diuersos missæ sunt, deinde & de sexto Eusebij Casariensis ecclesiasticæ historiæ libro, & pro eodē Origene in sex uoluminibus, possit liquidò cognoscere. Vixit usque ad Gallum & Volusianum, id est usque ad sexagesimum nonū ætatis suæ annum, & mortuus est Tyri, in qua urbe & sepultus est.

A M M O N I V S.

AMMONIVS uir disertus & eruditus in philosophia eodem tempore Alexandriae clarus habitus est, qui inter multa ingenij sui & præclara monumenta, etiā de consonantia Moyse, & Iesu, elegans opus composuit, & euangelicos canones excogitauit, quos postea secutus est Eusebius Casariensis. Hunc falso accusat Porphyrius, quod ex Christiano ethnicus fuerit, quum constet eum usque ad extremam uitam, Christianum perseuerasse.

A M B R O S I V S.

AMBROSIVS primum Marcionites, deinde ab Origene correctus, ecclesiæ diaconus, & cōfessionis dominicæ gloria insignis fuit, cui pro Theodotisto presbytero liber Origenis de Martyrio scribitur. Huius indutria & sumptu & instantia, ad hunc infinita Origenes dictauit uolumina. Sed & ipse quippe ut uir nobilis, non inelegantis ingenij fuit, sicut eius ad Origenē epistolæ indicio sunt. Obijt ante mortem Origenis, & in hoc à plerisq; reprehenditur, quod uir locuples, amici sui egeni lenis & pauperis, moriens non recordatus sit,

*Theodotisto
aliquid aduersus
e. S. S. in
fine.*

Τ Ρ Υ Φ Ω Ν.

ΤΡΙΤΩΝ ὠριγένης ἀκροατικῆς, πρὸς ὃν ἡλλάει εἰσιρ ἐπισολαί.
 ἔν ταῖς θείαις γραφαῖς πεπαιδευμένῳ, καθὰ ποροῦσιν δει-
 κνυσι σωτάγματά, καὶ δὴ αἰρέτως ἡ βίβλῳ, ἡ πρὶ βυθκλείας ῥοῖ ἔν
 τῇ δορυπρονομίῳ, ἡ πρὶ τῇ διχατομῶντων, ἅ ἕνα μετὰ τῆς πρὶσε-
 ῥαῖς καὶ πρυγόνῳ τῷ ἄβραάμ, ἔν τῇ γένεσι ἀναγινώσκουμι.

ΜΙΝΟΥΚΙΟΣ ΦΗΛΙΞ.

ΜΙΝΟΥΚΙΟΣ φήλιξ, ὃν ῥώμη ἐπίσημος δικολόγηται ὡς, σωτήρα τε διαλόγου χρησιανῆς καὶ ἐθνικοῦ, ὃν ἐπέγραψεν ὀκτάβιοι. Ὁ ἔπειτα δὲ λόγος ὅτι ὀνόματι αὐτοῦ φέρεται, πρὸ μοίρας, ἥτοι καὶ τῇ μαθηματικῇ, ὅς τις λόγος εἰ καὶ ἐπιλογίμω ἀνδρὸς φαίνεται, ἐμοὶ δὲ οὐ δοκεῖ συνάδειν ὅτι χαρσικῆς τοῦ προερμηνεύει λόγῳ. μέγα μνηστὴς τούτου ἡ μινονίκιος καὶ λακτιάντιος ὃν τῖς ἰδίῳις συγγραμμασίμ.

ΓΑΪΟΣ.

ΓΑΙΟΣ ἐπὶ ζευφρίνῃ ῥώμῃ ἐπισκόπος, τῷ ἑσμίῃ ἐπὶ ἁντωνί=
νῃ ἡ σὺ σεβήρης, διὰ λέξιμ κατὰ πατρὸς κλῆσιν πατριάρχῃ μονταῦ, σφό=
δρα μεγίστῃ ἔχειμ, εὐθάρμῃ αὐτῇ προσητείᾳ, ὅτῃ καινῇ προφητείᾳ
ἐν αὐτῇ πενχῇ, τῇ σκαυδεκα ἐπιστολᾷ μόνῃ παύλῳ ἀπὸ ἡμῶν με=
νος, πῶ γὰρ πρὸς ἐβραῖους, λέγει μὴ εἶναι αὐτῷ, ἀλλὰ καὶ πρὸς τοῖς ῥώ=
μαίοις, ἄχθῃ τῷ πρὸντος, παύλῳ τῷ ἀπὸ σὺλ νομίζῃ μὴ εἶναι.

Ε Η Ρ Υ Λ Λ Ο Σ.

ΒΗΡΙΑΔΟΣ, ἄραείας τ' βοστρίνων ἐπίσκοπος, ἐπὶ ἵνα χρὸ
 νομὸν ἡνδόξας κυβερνήτης πλὴν ἐκκλησίαν, πελὺταῖον εἰς πλὴν αἰ-
 ρισμῶν, πλὴν ἀρενυμνῶν τ' ΧΡΙΣΤΟΝ προὐχὴν ἀναθωπῆσεως ὀλιότη-
 τος, πρὸς ὧν ἄρενυμνους ἐπιστολὰς, συνῆλθε ποικίλα πρᾶγματᾶ, καὶ
 μάστιγας ἐπιστολὰς, ἣν αἰς τῶν ὡρηγῶν εὐχαριστεῖ. ἀλλὰ καὶ ὡρηγῶν
 πρὸς αὐτὸν, εἰσὶν ἐπιστολὰι. Εἰς διάλογον ὡρηγῶν τ' βικηλῶν, ἣν
 ὧν αἰρέσεως εὐθύνει. δι' ἐπεὶ αἰετῶν τ' μαμείας υἱὸς, καὶ
 μαξιμῶν τ' χορδιανῶν τῶν διαδεξαμένων πλὴν ἐκείνους βασιλείαν.

ΙΠΠΟΛΥΤΟΣ

TRYPHON.

TRYPHON Origenis auditor, ad quem nonnullæ eius extant epistolæ, in scripturis eruditissimus fuit, quod quidem & multa eius sparsim ostendunt opuscula, sed præcipuè liber, quem composuit de uacca ruffa in Deuteronomio, & de dichotomiatibus, quæ cum columba & turtura reponuntur in Genesi.

MINVTIVS FELIX,

MINVTIVS Felix, Romæ insignis causidicus, scripsit dialogum Christiani & ethnici disputantiũ, qui Octavius inscribitur; sed & alius sub nomine eius fertur de fato, uel contra Mathematicos, qui quum sit & ipse disertus hominis, non mihi uidetur cum superioris libri stylo cõuenire. Meminit huius Minutij & Lactantius in libris suis.

GAIVS.

GAIVS sub Zephyrino Romanæ urbis episcopo, id est sub Antonino Seueri filio, disputationem aduersum Proculum, Montani sectatorẽ ualde insignem habuit, arguens eum temeritatis, super nouam prophetiam defendendam; & in eodem uolumine epistolas quoq; Pauli, tredecim tantum enumerãs, decimamquartam, quæ fertur ad Hebræos, dicit non eius esse, sed & apud Romanos usque hodie quasi Pauli apostoli non habetur.

BERYLLVS.

BERYLLVS Arabiæ Bostrenus episcopus, quum aliquanto tempore gloriose rexisset ecclesiam, ad extremum lapsus in hæresim, quæ Christum ante incarnationem negat, ab Origene correctus, scripsit uaria opuscula, & maximè epistolas, in quibus Origeni gratias agit, sed & Origenis ad eum literæ sunt. Extat dialogus Origenis & Berylli, in quo hæreseos coarguitur. Clauit autem sub Alexandro Mameæ filio, & Maximino & Gordiano, qui ei in imperium successerunt.

Ι Π Π Ο Λ Ι Τ Ο Σ .

ΙΠΠΟΛΙΤΟΣ οὐκ οἶδα ποίας ἐκκλησίας ἐπίσκοπος, ἢ τίνος πόλεως πλὴν προσογορίαν μαθεῖν οὐκ ἠδυνήθην, σωέγραφε λόγους τῶν πατέρων, καὶ τοὺς χρονικοὺς κανόνας, ἕως τοῦ πρώτου ζηναιτου ἀλεξανδρου τοῦ βασιλέως, δεκαεξάλεγος δὴ ζηναιτῶν κύκλου, ὅς οἱ λεγόμενοι γραῖται, ἐξ εκαδεκατηρίδα καλῶσιν, εὐσεβίῳ ὅρῳ πρὶ αὐτοῦ τῶν πατέρων ἐκκαδεκατηρίδα σωτάξαντι πρόφασιν πνευματικῶς. Εἰς τὰς θείας γραφὰς ὑπομνήματα, ἀφ' ὧν τὰ δεῦρον. Εἰς πλὴν ἑξαήμερον, εἰς πλὴν ἑξοδον, εἰς τὰ ἄσματα τῶν ἀσμάτων, εἰς πλὴν ἡγύσεων εἰς χαχαρίαν, πρὶ φαλῶν, εἰς ἡγίαν, πρὶ δανήλ, πρὶ ἀπκαλύφους περὶ πρῶτοιμιῶν, πρὶ ἐκκλησιαστικῶν, περὶ (χου)λ νηλ πύθωνος, περὶ τοῦ ἀνιχρίστου, περὶ ἀναστάσεως, καὶ μακρίωνος, περὶ τοῦ πάχα, καὶ πασῶν τῶν αἰρέσεων, πρὸς ὁμιλίῶν, περὶ τῶν ἐσάνων τοῦ κυρίου ἡμῶν ἰησοῦ χριστοῦ, ἐν οἷς, πρὸντος ὡρηγύσε, ἐαυτὸν ὁμιλῶν κατὰ μέμνησιν αὐτοῦ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ δηλοῖ. Αμβρόσιον, ὅς ἀναπόσει πολλάνης μαρκίων, εἰς πλὴν ἀληθινῆς πίστεως ἐπιστρέψαι προεῖχται, πρὸς ἐξέτασιν ὡρηγύσε τὰς θείας ὑπομνηματίσαι γραφὰς, πνευματικῶς αὐτῶν, ἐπὶ τῇ νηλ πλεῖς νοταρίσας, τὰς τῶν δαπάνων, καὶ καλλιγράφους τὸν ἴσον ἀριθμόν, καὶ ὅπερ ὅσι μείζον, ἀνυποίσει παρὰ, ἐκάστοτε ἕργον παρὰ αὐτῶν, διό ἐν μιᾷ ἐπιστολῇ, ἐργασίον αὐτὸν ὡρηγύσε καλεῖ.

Α Λ Ε Ξ Α Ν Δ Ρ Ο Σ Ε Π Ι Σ Κ Ο Π Ο Σ .

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ὑψίσκοπος καπαδοκίας, πόδι τῶν ἁγίων πατέρων ἐπιστὰς τῇ ἰεροσολύμων, τοῦ ἐπισκόπου ναρκίους ἐν αὐτῇ πόλει ἡδὴ γ. γρηγόριος, καὶ πλὴν ἐκκλησίαν κυβερνῶντος, αὐτῶν περὶ ναρκίους νηλ πολλοῖς κληρικοῖς αὐτοῦ ἀπεκαλνύθη μέλη λαὸν τῇ ἐξῆς ἑωδερ εἰσέναι ὑψίσκοπον, τὸν ὀφείλοντα βοκδόμην ἡγεῖσθαι ἐν ἱερατικῇ καδέσει, τοῦ πράγματι τὸν κατὰ πρῶτον ἐκκλησίαν πλεονάζοντα, πάντων τῶν ἐν παλαισίν ἐπισκόπων ἐπιταυτὸ συναχθέντων, συνεπινέοντων αὐτοῖς ναρκίους ἐν πλὴν κυβερνήσει ἐν ἱεροκλήμοις ἐκκλησίας σὺν αὐτῶν ἀνεδέξατο.

HIPPOLITVS EPISCOPVS.

HIPPOLYTUS cuiusdam ecclesiæ Episcopus (no-
men quippe urbis scire non potui) rationem paschæ,
temporum que canones scripsit, usque ad primum annum
Alexandri Imperatoris, & sedecim annorum circulum,
quem Græci ἐξκαιδεκατηρίδα uocant, repperit, & Eusebio
qui super eodem pascha, canonem decem & nouem anno-
rum circulum, id est ἐννεακαιδεκατηρίδα composuit, occa-
sionem dedit. Scripsit nonnullos in scripturas commenta-
rios, è quibus hos repperi, in ἑξάμερον, & in Exodum, &
in Canticum canticorum, in Genesim, & in Zachariam,
De psalmis, in Esaiam, De Daniele, De Apocalypsi, De
Prouerbis, De Ecclesiaste, De Saul, De Phytionissa, De
Antichristo, De resurrectione, contra Marcionem, De
pascha aduersum omnes hæreses. Et πρὸς ὁμιλιῶν, De lau-
de domini saluatoris, in qua præsentē Origēne, se loqui in
ecclesiā significat, in huius æmulationē. Ambrosius, quem
de Marcionis hæresi ad ueram fidem correctum diximus,
cohortatus est Origenem in scripturas commentarios scri-
bere, præbens ei septem & eo amplius notarios, eorumque
expensas, & librariorum parem numerum, quodque his
maius est, incredibili studio quotidie ab eo opus exigens.
Vnde in quadā epistola ἐγρωδιώκτηρ eum Origenes uocat.

ALEXANDER EPISCOPVS.

ALEXANDER episcopus Cappadociæ, quā desi-
derio sanctorum locorum Hierosolymam pergeret,
& Narcissus episcopus eiusdem urbis, iam senex regeret
ecclesiam, & Narcisso & multis clericis eius reuelatum
est, altera die mane intrare episcopum, qui adiutor sacer-
dotalis cathedræ esse deberet. Itaque re ita completa, ut
prædicta fuerat, cunctis in Palæstina episcopis in unum
congregatis, adnitente quoque ipso, uel maxime Nar-
cisso, Hierosolymitanæ ecclesiæ cum eo gubernaculum

ἀνεδέξατο. οὗτος γὰρ ὅτε τέλει μίαν ἐπισολὴν γραφείσης παρ' αὐτῷ πρὸς ἀντινοίτας, πρὶν οὖν ἐκκλησιαστικῆς εἰσόδου, ἔφη, ἀπαύζειν ὑμᾶς νόστιμος, ὃς πρὸ ἐμοῦ εἶχετο οὗ γὰρ ἡμεῖς ἀποσκοπῆς, καὶ νῦν τὸ αὐτὸν ἰθαῶν μετ' ἐμοῦ εὐχόμενος ἐπέχει, ζήναι τὸν ἄγων, ἐκατοσοεξακοσίων, δέομις ὑμῶν ἅμα ἐμοί, ἵνα τὸ αὐτὸ καὶ ἐμὲ φρονήσῃ. Ἐγραψε δ' ἄλλω πρὸς ἀντιοχείας, διὰ κλήμενος πρεσβύτερος ἀλεξανδρείας, πρὶν οὖν προεῖπαι, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ πρὸς ὠριγύην, καὶ ὑπὲρ ὠριγένης καὶ δημητρίου, καὶ οὗτος προσμαρτυροῦντος δημητρίου, πρεσβύτερος αὐτὸν ἐχειροτόνησε. καὶ ἄλλαι δὲ αὐτοῦ πρὸς διαφόρους φέρονται ἐπισολαί. ὅτε δ' ἐβδόμῳ διωγμῷ ἐπὶ δεκίς, ἡνίκα ἐβαβύλας ἐν ἀντιοχείᾳ ἔπαθεν, ἀχθεὶς εἰς κασάρεα, ἐν εἰς φυλακὴν ἐγκλεισθεὶς, διὰ τὴν τῇ χριστῷ ὁμολογήσει ἐμαρτύρησε.

ΙΟΥΔΙΟΣ ΑΦΡΙΚΑΝΟΣ.

ΙΟΥΔΙΟΣ ἀφρικανός, οὗ πέντε περὶ χρόνων τυγχάνει λόγος ἐπὶ μάρκου αὐρηλίου ἀντωνίου τοῦ διαδεξαμένου μακρίνον, πρεσβείαν ἀνεδέξατο πρὶν ἀναστάσεως ἐμμεῶς οὗ πόλεως οὗ μετακληθείσης νεοπόλεως. ἔστι καὶ ἐπισολὴ πρὸς ὠριγύην, ἐνεκεν οὗ καὶ σωσάνναρ ζητήσεως, λέγει δ' ἐν ὅτῳ ἐβραϊκῷ τοῦτον μὴ εἶναι τὸν μῦθον, μὴ δὲ σωάδειν τῇ ἐβραϊκῇ ἐτυμολογίᾳ, ἀλλὰ τὸ πρὶν πρὶς αὐτοῦ, ὅτι ἔστιν ὁμοίως, πρὸς δὲ δεδοκίμασθαι ἐπισολὴν γραφὴν ὠριγενέως. ἔστιν αὐτοῦ καὶ πρὸς ἀριστείδην ἄλλη ἐπισολή, ἐν ᾗ περὶ οὗ διαφωνίας τὸ δοκῆσαι εἶναι, ἐν τῇ γενεαλογίᾳ τοῦ σωτῆρος. καὶ ματθαῖος καὶ λουκά, ἀρκούντως διαλέγεται.

ΓΕΜΙΝΟΣ.

ΓΕΜΙΝΟΣ οὗ καὶ ἀντιοχείαν ἐκκλησίας πρεσβύτερος, ὀλίγα οὖν οἰκείας εὐφυίας βιβλία συνέταξε. ἀνθήσας ἐπὶ ἀλεξανδρείας τοῦ βασιλέως, καὶ ἐπὶ θεβένου ἐπισκόπου τῆς ἰδίας πόλεως, ἐν ἐκείνῳ μάχισα ὅτε κατ' αὐτὸν, ἐν ᾗ ἡρακλᾶς, οὗ ἀλεξανδρείαν ἐκκλησίας πρεσβύτερος κατέστη.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ, ὃς ὑπερομὴν ἐκλήθη γρηγόριος, νεοκαίσαρειας ἐπίσκοπος, νέος κομιδῇ, διὰ τὴν παύδουσι ἐκκλησίαν τε καὶ ὡμαϊκῶν

suscepit. Hic in fine cuiusdam epistolæ, quā scribit ad Antinoitas super pace ecclesiæ, ait: Salutat uos Narcissus, qui ante me hic tenuit episcopalem locum, & nunc mecū eundem orationibus regit, annos natus circiter centum sedecim, & uos mecum precatur, ut unum idemq; sapiatis. Scripsit & aliam ad Antiochenes, per Clementem presbyterum Alexandriæ, de quo supra diximus; necnon ad Origenem, & pro Origene contra Demetrium, eo quod iuxta testimonium Demetrii, eum presbyterum constituerit. Sed & aliæ eius ad diuersos feruntur epistolæ. Septima autem persecutione sub Decio, quo tempore Babylas Antiochiæ passus est, ductus Cæsaream & clausus in carcere, ob confessionem Christi, martyrio coronatur.

IVLIUS AFRICANVS.

IVLIVS Africanus, cuius quinque de temporibus extant uolumina, sub Imperatore M. Aurelio Antonino, qui Macrino successerat, legationem pro instauratione urbis Emmaus suscepit, quæ postea Nicopolis appellata est: huius est epistola ad Origenem super quæstione Susannæ, eo quod dicat in Hebræo, hanc fabulam non haberi, nec conuenire cum Hebraica etymologia, ἀπὸ τοῦ χίνα χίσα, καὶ ἀπὸ τοῦ χίνα χίσα, contra quem doctam epistolam scribit Origenes. Extat eius ad Aristidē altera epistola, in qua super διαφωνία, quæ uidetur esse in genealogia saluatoris apud Matthæum & Lucam, plenissimè disputat.

GEMINVS.

GEMINVS Antiochenæ ecclesiæ presbyter, pauca in genij sui monumenta composuit, florens sub Alexandro principe, & episcopo urbis suæ Zebenno, eo uel maxime tempore, quo Heraclas, Alexandrinæ ecclesiæ pontifex ordinatus est.

THEODORVS.

Theodorus qui postea Gregorius appellatus, Neocæsareæ, Ponti episcopus, admodū adolescēs ob studij græ

ξωμαῖ' ἡ γράμματόν, ἀπ' ὅτι κατὰ παδοκίας εἰς βρεντὸν, καὶ κείθεν
εἰς καὶ ἑρρίαν ὅτι παλαιστίνης διέβη, ἅμα ἀθλοποδῶν ἀδελεφῶ. ὦρ ἂ
νωρ πλὴν δ' ἐξάρτετο εὐφυῖα ἑωρακῶς ὡρεγλῆς, τόντες εἰς φιλοσοφίαν
πρὸς ἡγεσίαν, ἢ ἡ μέρους εἰς πλὴν τοῦ χριστοῦ πῶς εἰσάγωμεν, ἢ
λωτὰς ἰδίους κατέθεκεν. ἐπὶ πέντε τίνων παρ' αὐτῶν παρὰ ὑθύντες ἔπαι,
πρὸς πλὴν μητέρα ἀπ' ἐμνην, ἀφ' ὧν ὁ θεὸς ὡς ἀπ' ὁδημῶν, πᾶν
γυμνὸν εὐχαριστίας ὡς ὡρεγλῆς ἐγχαίει. καὶ συγκαλεσάμενος πάν-
τας τοὺς ἐπιχωρίους, αὐτῶν τε ὡρεγλῆς πρὸντος, τῶν ἀνέγνω τὸν
λόγον, ὅς ἡς ἄρτι ἔπρὸντος ὑπάρχει. ἐγχαίει δὲ ἑκφρασίην εἰς ἐκ-
κλησιαστικὴν, ἐλάχιον ἢ, πάντων ὅθι θυμασὸν λόγον, ἢ ἄλλας πολλὰς
ἐπισολὰς πρὸς σκητὰς καὶ βαύμας, ἡνίκα ἐπίσκοπος ἐτύχανεν.

ΚΟΡΝΗΛΙΟΣ.

ΚΟΡΝΗΛΙΟΣ ῥώμης ὑπὸ σκοπος, πρὸς ὅν, ὅτι ὡς κυβερνῶν ἐπί-
σολαὶ τυγχάνουσιν, ἐγχαίει ἐπιστολὴν πρὸς φλαβιανὸν ἀντι-
χείας ὑπὸ σκοπον, πρὶ ὅτι σωδὸς ῥώμης, ἰταλίας, καὶ ἀφρικῆς, ἑ-
τέραν πρὶ νωβαλιανῶν, ἑ ὀλιονοσάντων, τρίτην περὶ τῶν ἐν τῇ συ-
νόδῳ πρὸς ἑνὶ τῶν περὶ τὸν αὐτὸν φλαβιανὸν, πάντων μεγά-
λων, καὶ τὰς αἰτίας ὅτι νωβαλιανῶν αἰρέσεως, καὶ ἀναθέματα περὶ ἑ-
ῶν. ἐκυβέρησε πλὴν ἐκκλησίαν ἔπαι δύο, γὰρ καὶ βοσιλιανῶν βασι-
λεῶντων, ὅν ἡνα μετὰ τὸ μαρτύριον ἔχριστο, διεδέξατο λόγον.

ΚΥΠΡΙΑΝΟΣ.

ΚΥΠΡΙΑΝΟΣ ἄφρο, πρῶτον ἐνδόξως πλὴν ῥητορικῇ διδόντας
περιεὶς παρὰ κεκλιῖς πρὸς ἐνέρον, οὗ καὶ πλὴν ἐπὶ νουμίας
ἐκκλῆρσας, χριστιανὸς ἡνὸς, πᾶσαν αὐτῶν πλὴν πρὸς ἡσίου τοῖς
πρωχοῖς δέδωκε. καὶ μετ' οὐ πολὺ κατὰ σκαίει εἰς πρὸς ἐνέρον, ἑ-
ἐπίσκοπος ἐγχεῖτο κατὰ ῥητορῆς. τὸς τὸν ὅτι εὐφυῖας κατὰ λόγον
ὑφάνειν, περιεὶς ἡνὸς, διὰ τὸ λαμπερότερα εἶναι τοῦ ἡλίου, τὰ
τόντες σιωτάγματα. ἑβαθεῖ ἐπὶ βαλριανῶν ἑ γαλήνης βασιλέων
διωγμῶν ὁδοῶν, ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ, ἐν ἣ ἐν τῇ ῥώμῃ κορυφή, ἀλλ'
ὅτι ἐν τῇ αὐτῇ ἐν αὐτῇ.

ΠΟΝΤΙΟΣ

carum & Latinarum literarum, de Cappadocia Berytum, & inde Casarea Palæstinae transijt, iuncto sibi fratre Athenodoro. Quorum quum egregiam indolem uidisset Origenes, hortatus est eos ad philosophiā, in qua paulatim Christi fidem subintroducens, sui quoque sectatores reddidit.

Quinquennio itaque eruditi ab eo, remittuntur ad matrem e quibus Theodorus proficiscens, *πανηγυρικὸν εὐχαριστίας* scripsit Origeni, & conuocata grandī frequentia, ipso quoque Origene præsente recitauit, qui usque hodie extat. Scripsit & *μετάφρασις* in Ecclesiasten, breuem quidem, sed ualde utilem. Et alia huius uulgo feruntur epistolæ, sed præcipue signa atque miracula, quæ iam episcopus cum multa ecclesiarum gloria perpetravit.

CORNELIVS.

CORNELIVS Romanæ urbis episcopus, ad quem octo Cypriani extant epistolæ, scripsit epistolam ad Flavianum, Antiochenæ ecclesiæ episcopum, de Synodo Romana, Italica, Aphricana, & aliam de Nouatiano, & de his qui lapsi sunt; tertiam de gestis synodi, quartam ad eundem Flavianum ualde prolixam, & Nouatianæ hæreseos causas & anathema continentē. Rexit ecclesiam annis duobus sub Gallo & Volusiano, cui ob Christum martyrio coronato, successit Lucius.

CYPRIANVS.

CYPRIANVS Afer, primum gloriose Rhetoricā docuit, exinde suadente presbytero Cecilio, à quo & cognomentū sortitus est, Christianus factus, omnem substantiam suam pauperibus erogauit, ac post non multum temporis electus in presbyterū, etiam episcopus Carthaginensis constitutus est. Huius ingenij superfluum est indicem texere, quum sole clariora sint eius opera.

Passus est sub Valeriano & Galieno principibus, persecutione octaua, eodem die, quo Romæ Cornelius, sed non eodem anno.

ΠΟΝΤΙΟΣ.

ΠΟΝΤΙΟΣ διάκονος κυπριανῶ, ὥς ᾗ ἡμέρας τοῦ πάδου
αὐτοῦ, ἀμαυρῶν τὴν ὁμοίαν ὑπέρμεινας, ὁμοίαν τὴν πύχον, βίβ
τε ὡς ἄλλος τοῦ αὐτοῦ κυπριανῶ καὶ ἀλλοιοπερ.

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ.

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ἀλεξανδρείας ἐπίσκοπος, ἐπὶ ἡρακλᾶ, χολήν
κατὰ χησέων πρεσβυτέρῳ κατέχευε, ὡς ῥηγνύς ἐπίσκοπος βοή
θός ἐγγύς. Οὗτος εἰς τὸ δόγμα τῶν κυπριανῶ, καὶ ᾗ ἀφρικῆς συνόδου
συνανῶν, πρὶ αἰρετικῶν ἀναβαπτιζομένων, πάλιν πρὸς διαφορὰς
ἀπέστειλε ἐπιστολάς, τὰς ὡς ἄλλοι τοῦ πόντος τυγχάνουσιν καὶ πρὸς
φλαβιανὸν ὃ ἀντιοχείας ἐπίσκοπον, γράφει πρὶ μετανοίας. Ὁ πρὸς
ῥωμαίους διὰ ἱππολύτου ἐτέραρ. καὶ πρὸς ἔνδορ διαδέξαμνον σέφα
νον, ἐπιστολάς δύο. πρὸς Φιλίμονα καὶ διονύσιον τὸν ῥώμης ἐκκλησίας
πρεσβυτέρους, ἐπιστολάς δύο. Ὁ πρὸς τὸν αὐτὸν διονύσιον, ὑπόμνημα ῥώμης
ἐπίσκοπον. καὶ πρὸς νωβαδιανὸν ἀντιόχου, ὡς ἄλλοι καὶ τῶν ῥώμης
ἐκχεροτομήθη ἐπίσκοπος, ἥς ἕνος ἐπιστολῆς τὸ προσόμιον, ἔχει οὕτως,
Διονύσιος ἀλεξανδρείας νωβάτω. Εἰ ἄλλοι ὡς φησὶ ἡ χησέ, διεξέειπε ἀνα
ρχωρῆσαι ἐκὼν. εἶπε ἡ δὲ ὡς ἄλλοι παθεῖν, ὑπὲρ τῆς ἀποδόσεως
τῶν ἐκκλησιῶν τῶν θεῶν, καὶ ἥρ οὐκ ἀδοξότερα τὸ ἐνεκερ μὴ εἰδωλολατρῆ
σαι γνωρίζει, ἢ ἐνεκερ τῆς ἀποδόσεως μαρτυρία, κατέμειπε καὶ μείζων.
ἐκεῖ ἡ δὲ ὑπὲρ μίας τῆς ἐκκλησίας, καὶ ταῦτα ὅτι ὑπὲρ ὅλων τῶν ἐκκλη
σιῶν, ὡς νῦν δὲ εἰς πείσους, καὶ εἰς βιάσεις τοὺς ἀδελφούς εἰς ὁμόνοιαν
ἐλθεῖν, μετῴσας σοι, τὸ σφάλματος, τὸ κατ' ὁρθωμᾶ. Ὁ δὲ ἡ, οὐ λο
γιώσεως, τὸ δὲ ἐπ' ἀντιθέσει. εἰ δὲ ἀποθέσιντων ἀδυνατεῖς, σὺ ζωρ
σῶς τὴν ἐκκλησίαν ψυχῶν. **Ἐ**πειτα αὐτὸς πρὸς διονύσιον καὶ δίδυμον ἄλλοι ἐπι
στολῆς καὶ ἐπιστολαὶ πρὶ τῶν ἄλλων πολλὰ, λόγων κρείττους ἔχουσαι. καὶ
πρὸς τὴν ἀλεξανδρείαν ἐκκλησίαν πρὶ ὁμοίαν. καὶ πρὸς ἱεράρχας ἀγν
πρὸς ἐπίσκοπον. καὶ ἄλλοι πρὶ ὁμοίαν καὶ σαβασίαν. Ὁ περὶ γυμνασίου
καὶ πρὸς ἐρμάμμωνα. καὶ ἄλλοι περὶ διωγμῶν δεικνύει. Ὁ δύο λόγοι καὶ
νέπετος ἐπισκόπος τῶν συγγεγραμμένων, χιλίων ἐκκεντῶν σωματικῶν βα
σιλείαν, καὶ οἷς περὶ τῶν ἁγίων ἀποκαλύψεως ἐπιμελῶς διήλκεται.

καὶ καὶ

φανερῶς
ἐν ῥῆσιν
in Latino
no hnt.

PONTIVS.

PONTIVS diaconus Cypriani, usque ad diem passionis eius, cum ipso exilium sustinens, egregium uolumentum, uitæ & passionis Cypriani reliquit.

DIONYSIVS EPISCOPVS.

DIONYSIVS Alexandrinæ urbis episcopus, sub Heraclæ scholam κατηχησάων presbyter tenuit, & Origenis ualde insignis auditor fuit. Hic in Cypriani & Africanæ synodi dogma consentiens, de hæreticis rebaptizandis, ad diuersos plurimas misit epistolas, quæ usque hodie extant; & ad Flavianum Antiochenæ urbis episcopum scripsit de poenitentia, & ad Romanos per Hippolytum alteram, ad Xystum qui Stephano successerat, duas epistolas, & ad Philemonem & ad Dionysium Romanæ Ecclesiæ presbyteros, duas epistolas, & ad eundem Dionysium postea Romæ episcopum, & ad Nouatianum causantem, quod inuitus Romæ Episcopus ordinatus esset, cuius epistolæ hoc exordium est:

Dionysius Nouatiano fratri salutem. Si inuitus, ut dicis, ordinatus es, probabis, quum uolens secesseris. +

Est eius ad Dionysium & ad Didymum altera epistola, & εορτασικαὶ de pascha plurimæ declamatorio sermone conscriptæ, & ad Alexandrinam ecclesiam de exilio, & ad Hieraclam in Aegypto episcopum, & alia de mortalitate, & de sabbato, & περὶ γυμνασίου, & ad Hermammonem, & alia de persecutione Decij, & duo libri aduersum Nepotem episcopum, qui mille annorum corporale regnum suis scriptis asseuerat, in quibus & de Apocalypsi Ioannis diligentissimè disputat.

r Et aduer

*mha hic huius
epte in Cto au
dunt.*

καὶ κατὰ σαβελλίους, ὁ πρὸς ἁμμωνα βερωνίκης ἐπισκοπῆς. καὶ πρὸς
 τελεφόδου καὶ εὐφραν, καὶ τέσσαρες λόγοι πρὸς διονύσιον ξώμης
 ἐπισκοπῆς. καὶ πρὸς λαοδικεῖς, πρὶ μετανοίας. ὁμοίως πρὸς κόνωνα,
 πρὶ μετανοίας, πρὸς ὠρηγύου περὶ μαρτυρίαις, πρὸς ἀρμυρίους περὶ
 μετανοίας. καὶ κατόνας ἁμαρτωρίων. περὶ φύσεως, πρὸς ἁμώθειον, περὶ
 παρασμῶν, πρὸς εὐφράνορα, καὶ πρὸς βασιλείδου πολλὰς ἐπιστο-
 λὰς, ἀφ' ὧν ἐν τῇ μιᾷ λέγει, ὡς ἤρξατο ὁ εἰς τὸν ἐκκλησιαστικὴν σω-
 τάτην ὑπομνήματ᾽. καὶ κατὰ πᾶν τὸν σαμοσατέως πρὸ ὀλίγων
 ἡμερῶν ἐν αὐτῷ τελουμένης, ἐπίσημος αὐτῷ φέρεται ἐπιστολή. τελευτᾷ
 ὅθι δεκάτῃ ἐπὶ γαληνῆς βασιλείας.

ΝΩΒΑΤΙΑΝΟΣ.

ΝΩΒΑΤΙΑΝΟΣ, ὃς ἐν ξώμῃ ἐκκλησίας πρεσβύτερος, καὶ κορυ-
 λίας τὸν θρόνον ὃς ἐπισκοπῆς ὑπεισελθεῖν ἐπιχειρήσας, τὸ νόβα
 ἱανῶν, ὅπερ ἐλλωικῇ διαλέκτῳ καθαρὸν λέγεται, συνεσήσατο δό-
 γμα, μὴ βολόμενος τὸν ἀποσάντας δέξασθαι μετανουῶντας. τὸν δὲ
 δάσκαλος ἦτοι ἀρχηγὸς νόβατος, κυπριανὸς πρεσβύτερος γέγονε. καὶ
 συνεγράψατο περὶ τῆς πάχας, περὶ σαββᾶτος, περὶ ὁρίτου, περὶ ἱε-
 ρείας, περὶ εὐχῆς, περὶ βρωμάτων ἱεραϊκῶν, πρὶ τῶν ζωνώτων, πε-
 ρὶ ἀπάλειψ, καὶ ἕτερα πολλὰ. ὁ πρὶ τῇ τριάδος μέγα πύχος, ὡς ἐπι-
 τομὴν τοῦ περὶ ἁγίων συγγράμματος ποιῶν, ὅπως πολλοὶ ἀγνοοῦντες
 νομίζουσιν εἶναι κυπριανῶν.

ΜΑΛΧΙΩΝ.

ΜΑΛΧΙΩΝ, ἐλλογιμώτατος ἐν ἁντιοχείᾳ ἐκκλησίας
 πρεσβύτερος, καὶ ἐν τῇ αὐτῇ πόλει πλὴν ἱστορικῆς ἐπισήμους
 διδάσκει, καὶ πᾶν τὸν ἁμοσατέως, ὃς ἐν τῇ ἁντιοχείᾳ ἐκκλησίας
 τὸ δόγμα ἀρετέμωνος ἀνανεώσαντες, ἐκλαμβανόντων νοταρίων δι-
 λέχθη, ὅς τις διάλογος ἄρχι ἐν δεῦρο ὑπάρχει. καὶ ἄλλῃ ἐπιστολῇ ἐκ
 προσώπου ἐν συνόδῳ πατρῶν τοῦ γρηγόριου, πρὸς διονύσιον καὶ μάξι-
 μον ξώμης καὶ ἀλεξανδρείας ἐπισκόπους, πέμπεται. ἡνδικεῖται ἐπὶ
 κλαυδίᾳ ὁ αὐτοκλήτης.

Et aduersum Sabellium, & ad Ammonem Beronices episcopum, & ad Telephorum, & ad Euphran, & quatuor libri ad Dionysium, Romanæ urbis episcopum, & ad Laodicensis de pœnitentia. Item ad Canonem de pœnitentia, & ad Origenem de martyrio. Ad Armenios de pœnitentia, & de ordine delictorū, de natura ad Timotheum, de tentationibus ad Euphranorem. Ad Basilidem quoque multæ epistolæ, in quarum una se asserit, etiam in Ecclesiasten cœpisse scribere cōmentarios. Sed aduersus Paulum Samosatenum, ante paucos dies quàm moreretur, insignis eius fertur epistola. Moritur duodecimo Galieni anno.

NOVATIANVS.

NOVATIANVS Romanae urbis presbyter, aduersus Cornelium, cathedram sacerdotalem conatus inuadere, Nouatianorum, quod græce dicitur *καθαρῶν*, dogma constituit, nolens apostatas suscipere pœnitentes, huius autor Nouatus Cypriani presbyter fuit.

Scripsit autem de pascha, de sabbato, de circuncisione, de sacerdote, de oratione, de cibis Iudaicis, de instantia, de Attalo, multaq; alia, & de trinitate grande uolumen, quasi *ἐπιτομή* operis Tertulliani faciens, quod pleriq; nescientes Cypriani existimant.

MALCHION.

MALCHION disertissimus Antiochenæ ecclesiæ presbyter, quippe qui in eadem urbe Rhetoricā florētissime docuerat, aduersum Paulum Samosatenum, qui Antiochenæ ecclesiæ episcopus, dogma Artemonis instaurarat, excipientibus notarijs disputauit, qui dialogus usque hodie extrat. Sed & alia grandis epistola ex persona synodi ab eo scripta ad Dionysium & Maximū Romanæ & Alexandriæ ecclesiæ episcopos dirigitur. Floruit sub Claudio & Aureliano.

ΑΡΧΕΛΑΟΣ.

ΑΡΧΕΛΑΟΣ ὡρίσκοπος μεσοπταμίας, λόγῳ οἰκείας διαλέξεως, καὶ μανιχαῖς, ἀπὸ πρῶτον ἐξελθόντες, τῇ τῷ συνωμ διαλέκτῳ συνέθηκαν, ὅς μεταφραστὲς εἰς ἑλλωικόμ, ἐστὶ πρὸς πολλοῖς. Διέπρεψε βασιλεύοντες πρός τὴν διαδεξαμένην αὐτοῖσι καὶ τάκιον.

ΑΝΑΤΟΛΙΟΣ.

ΑΝΑΤΟΛΙΟΣ ἀλεξανδρεὺς, λαοδικεῖας ἐν συρίας ἐπίσκοπος ἐπὶ πρός καὶ κάρυ βασιλέων ὡρίσκοι, θαυμαστῶς παιδένσεως ἀνὴρ, ἐν τῇ ἀριθμητικῇ, γεωμετρικῇ, ἀστρονομικῇ, γραμματικῇ, ῥητορικῇ, διαλεκτικῇ. οὗ ἵνος ἔμφυτος ὁ μέγεθος, ἀπὸ τῆς πύχνης τῶν ῥημάτων σωπεθαιμύς, ἐὰν τὴν δέκα λόγῳ ἐν ἀριθμητικῇ συντάξεως, νοῦν διωκσόμεθα.

ΒΙΚΤΩΡΙΝΟΣ.

ΒΙΚΤΩΡΙΝΟΣ πιτασίων ἐπίσκοπος, οὐχ ὁμοίως ῥωμαῖς ὡς ἑλλωισὶ ἠπίσαν, διὸ τὰ ἔργα αὐτῶν μεγάλα ὄντα τοῖς νοήμασιν, δοκεῖ εἶναι εὐπελὴ διὰ τὴν τῷ λόγῳ σώθεισιν. ἐστὶ δὲ ταῦτα ὑπομνήματα, εἰς τὴν γένεσιν, εἰς τὴν ἔξογον, εἰς λυθικόμ, εἰς ἡλικίαν, εἰς ἱερεϊκήν, εἰς ἀββακούμ, εἰς ἐκκλησιαστίαν, εἰς ἀσμάξ τῶν ἀσμάτων, εἰς ἀποκάλυψιν ἰωάννου, καὶ πασῶν τῶν αἰρέσεων, ἐπεὶ πᾶσα πολλὰ εἶτα τελευτῶν μαρτυρήσας ἐσέφθη.

ΠΑΜΦΙΛΟΣ.

ΠΑΜΦΙΛΟΣ πρεσβύτερος, εὐσεβὴς καὶ σαφείας ἐπισκόπος ἀγαθὸς φίλος, οὕτω καπεχθὴν εὐλῆς ἐν δειάς βιβλιοθήκης; ὡς περ αὐτὸν μέγιστον μέρος τῷ ὡρηγύσας συνταγματῶν, ἰδίᾳ χαρὶ κατὰ ῥάφαι, ἀπὸ ἄλλων τῶν ὄντων, ἐν τῇ καὶ σαφείας βιβλιοθηκῇ τυγχάνει, καὶ εἰς τὴν δώδεκα πρῶτης, ἐπὶ πέντε καὶ ἑκοσιν ὡρηγύσεων. ὡρηγύς πέχης, τῇ χαρὶ αὐτὸν εὖρον γραφέντα, ἅπαντα σαυτῇ πρὸς πᾶσι σομαι ἐφύλαττον χαρᾶ, ὡς τὸν κροίσον πλῆτον ἔχει μετὰ πεινῶν. Εἰ γὰρ μέγιστος ὅστις χαρμοσώης, μίαρ ἐπισολὴν μαρτυρῶν ἔχει, πᾶσι μᾶλλον, σαυτὰς χιλιάδας σίχων, διὸ ὡς ἐμοὶ δοκεῖ, τὰ ἴχνη, τὸ οἰκὸς καταλέλοιπε πάσης; Ἐγράφε δὲ πρὸ τοῦ εὐσεβίου συγγραφεύς

ARCHELAVS.

ARCHELAVS episcopus Mesopotamiæ, librum disputationis suæ, quam habuit aduersum Manichæum, exeuntem de Perside, Syro sermone composuit, qui translatus in græcum, habetur à multis. Claruit sub Imperatore Probo, qui Aureliano & Tacito successerat,

ANATOLIVS.

ANATOLIVS Alexandrinus, Laodiciæ Syriæ episcopus, sub Probo & Caro Imperatoribus floruit, miræ doctrinæ uir fuit, in Arithmetica, Geometria, Astronomia, Grammatica, Rhetorica, Dialectica. Cuius ingenij magnitudinem, de uolumine quod super pascha composuit, & decem libris de Arithmeticæ institutionibus intelligere possumus.

VICTORINVS.

VICTORINVS Pitabionensis episcopus, non æque latine ut græce nouerat. Vnde opera eius grãdia sensibus, uiliora uidentur compositione uerborum. Sunt autem hæc: Commentarij in Genesim, in Exodum, in Leuiticum, in Esaiam, in Hiezekiel, in Habacuc, in Ecclesiasten, in Cantica canticorum, in Apocalypsim Ioannis, aduersum omnes hæreses, & multa alia. Ad extremum martyrio coronatus est.

PAMPHILVS.

PAMPHILVS presbyter, Eusebij Cæsariensis episcopi necessarius, tanto bibliothecæ diuinæ amore flagrauit, ut maximam partem Origenis uoluminum, sua manu descripserit, quæ usque hodie in Cæsariensi bibliotheca habentur, sed & in duodecim prophetas, uiginti quinque *ἑξήκοντα*. Origenis uolumina manu eius exarata repperi, quæ tanto amplector & seruo gaudio, ut Cræsi opes habere me credam. Si enim lætitia est, unam epistolam habere martyris, quanto magis tot millia uersuum, per quæ mihi uideatur sui sanguinis signasse uestigia: Scripsit anteq̃ Eusebius

συγγράφαι ἀπλογνηκόν, ὑπὲρ ὧν γλύσας, καὶ ἑωσθεὶς ἐν καισαρείᾳ
οὗ παλαισίνης ἐν τῷ μαξιμίνῳ διωγμῷ.

Π Ε Ρ Ι Ο Σ .

ΠΙΕΡΙΟΣ οὗ κατὰ ἀλεξάνδρειαν ἐκκλησίας πρεσβύτερος, ἐπὶ
κάρου τοῦ διοκλητιανῶς βασιλέως, ἐν ἐκείνῳ τῷ καιρῷ, ἐν ᾧ πλὴν
αὐτοῦ ἐκκλησία μὴ ὡς κοινῆς ἐκυβέρνησα, ἀνθρῶς τὸν λαὸν ἐδί-
δαξε, τοῖς τοσαύτοις τῶν τε λόγων καὶ διαφορῶν ὁμιλιῶν, τῶν ἁγίων
μερῶν πυγχανασμῶν, ἤλθετο εὐφύειν, ὥς τε αὐτὸν νέον κληθῆναι ὡς γέ-
νητο. ὡμολόγηται δὲ τόσῳ οὗ τε ἀσκήσεως καὶ ἐκστάσεως πῶς χεῖρας γεγε-
νησθαι ἐρασίῳ, ἔμπειρον ὄντα διαλεκτικῆς καὶ ῥητορικῆς ἐπισήμης, τοῦ
μετὰ τὸν διωγμὸν, πάντα τὸν βίον ἐν τῇ ξύμῃ διατελεκέναι. ἐπὶ
τότῳ μακροτάτῃ ὁμιλίᾳ, περὶ ὧσιν ἐπὶ τῷ προσφύτῳ, ἦν ἵνα τῇ πάννουχί
διὰ τὴν πᾶσα ἀρμόσεια πρὸς πλὴν ἀνάγνωσιν, αὐτὸς ὁ λόγος δηλοῖ.

Λ Ο Ι Κ Ι Α Ν Ο Σ .

ΛΟΙΚΙΑΝΟΣ, ἀνὴρ ἐλλογιμώτατος, τῇ ἡγεμονίᾳ ἐκκλη-
σίας πρεσβύτερος, τοσούτῳ ἐν τῇ ἀσκήσει τῶν ῥημάτων κέκμη-
κεν, ὥς τε ἁγίᾳ τῇ πύοντι, ἵνα τῶν ἀντιγράφων κληθῆναι λυσιάναι.
φέροντι αὐτὸν πρὸς τῶν λόγων, τοῦ βραχυτάτου πρὸς ἵνα ἐπισολαί.
ἀπέθανεν ἐν νικομηδίᾳ, ὑπὲρ οὗ χριστὸς ὁμολογήσεως, ἐν τῷ διω-
γμῷ μαξιμίνῳ, καὶ ἐτάφη ἐν ἐλενοπόλει οὗ βιθωνίας.

Φ Ι Λ Ε Α Σ .

ΦΙΛΕΑΣ ἀπὸ πόλεως θυάσεως τῇ αἰγυπῷ, περὶφανὴς τῷ γένει,
καὶ οὐ μικρὰς πρεσβίας, πλὴν ἐπισκοπῇ διεξέρχεται, εὐφύει-
σάτορ λόγῳ περὶ τῶν ἐπαινῶν τῶν μαρτύρων σωεργάτο, καὶ διὰ
λογὸν τῇ ἡγουμένῃ πρᾶξεως ἐπὶ τοῦ ἄρχοντος, τῇ κατὰ τὴν κάλοντος αὐ-
τὸν ἐπιθύει. οὗτος ὑπὲρ τοῦ χριστοῦ ἀπετέμνετο διωγμῷ ἐν τῇ αἰγυπῷ
ὄντος, καὶ ἐκείνῳ αὐθεντοῦτος τῇ καὶ ἐπὶ λυσιανῶν ἐν νικομηδίᾳ.

Α Ρ Ν Ο Β Ι Ο Σ .

ΑΡΝΟΒΙΟΣ ἐπὶ διοκλητιανῶν ἐν σίκῃ τῇ πόλει οὗ ἀφρικῆς, ἀν-
θρῶς πλὴν ῥητορικῇ ἐδίδαξα, καὶ σωεργάτο ἡγετῶν ἐδνῶν
πύχῃ, ἀπὸ πυγχανῆς πρὸς πολλοῖς.

scriberet apologeticum pro Origene, & passus est Caesareæ Palæstinæ, sub persecutione Maximini.

PIERIVS.

PIERIVS Alexandrinæ ecclesiæ presbyter, sub Caro & Diocletiano principibus, eo tempore, quo eandem ecclesiam Theonas episcopus regebat, florentissime docuit populos, & in tantam sermonis, diuersorumq; tractatum, qui usque hodie extant, uenit elegantiam, ut Origenes Iunior uocaretur. Constat hunc miræ ἀσκήσεως, & appetitionem uoluntariæ paupertatis, scientissimumq; Dialecticæ et Rhetoricæ artis, & post persecutionē, omne uitæ suæ tempus Romæ fuisse uersatum. Huius est longissimus tractatus de propheta Osee, quem in peruigilio paschæ habitum, ipse sermo demonstrat.

LVCIANVS.

LVCIANVS uir disertissimus, Antiochenæ ecclesiæ presbyter, tantum in scripturarum studio laborauit, ut usque nunc quædam exemplaria scripturarum, Lucianeæ nuncupentur. Feruntur eius de fide libelli, & breues ad nō nullos epistolæ. Passus est Nicomediæ ob confessionem Christi, sub persecutione Maximini, sepultusq; Helenopoli Bithyniæ.

PHILEAS.

PHILEAS de urbe Aegypti, quæ uocatur Thmuis, nobili genere, & non paruis opibus, suscepto episcopatu elegantissimum librum de martyrum laude composuit, & disputatione actorū habita aduersum iudicem, qui eum sacrificare cogebat. pro Christo capite truncatur, eodem in Aegypto persecutiōis autore, quo Lucianus Nicomediæ,

ARNOBIVS.

ARNOBIVS, sub Diocletiano principe, Siccæ apud Aphricam, florentissime Rhetoricam docuit, scripsitq; aduersum gentes, quæ uulgo extant uolumina.

ΦΙΡΜΙΛΙΑΝΟΣ.

ΦΙΡΜΙΛΙΑΝΟΣ, ὁ κὴ λακτάντιος, ἀρενοβίος μαθητής, ἐπὶ διοκλέωνος βασιλείῳ, μετασσελὼς μετὰ φλαβίῳ γραμματικῷ, οὗ υἱοῦ πρὶ ἰαξίῳ, εἰσὶ δὲ ἑπτῶν συγγραφαί, ἐν νικομηδείᾳ πλὴν ἡτοιγμένη ἐδίδαξε, κὴ τῇ πενιᾷ τῶν μαθητῶν, μάλιστα διὰ πλὴν ἑλληνικῇ πόλιν, εἰς συγγράμματά ἐαυτῷ μεθῆκεν. ἔχομεν τὸν συμποσίον, ὃ πρὸ νέου ἐν τῇ ἀφρικῇ σωέταξε, κὴ ὁδοπερικὸν ἀπὸ τῆς ἀφρικῆς εἰς νικομηδείας δι' ἐξαμέσων σωπεθέρι. καὶ ἄλλω βίβλῳ, ἣν ἐπιγράφε γραμματικῶς. καὶ ὡραῖον πρὶ ὁργῆς θεῶν. κὴ θείων εἰσαγωγῶν, ἣν τῶν ἐθνῶν λόγους ἐπ' αὐτῶν, καὶ ἐπιτομὴν τοῦ αὐτοῦ περὶ δόσμά τοις ἀνεφάτοις, ὃ πρὸς ἀσκητικὰ δὲ λόγους δύο, πρὶ διωγμῶν λόγους εἰς. πρὸς πρόσθετον ἐπιστολῶν λόγους τέσσαρας. πρὸς τὸ αὐτὸν πρὶ διμυργίας θεῶν λόγους εἰς. οὗτος ἐν τῷ ἐσχάτῳ γῆρας, διδάσκαλός τε κατέστη καὶ σαρὰς κρείων τοῦ υἱοῦ κωνσταντίνου ἐν γαλλίαις, ὃς ὑπερὸν πρὸς τὸ πατρὸς ἀνέστη.

ΕΥΣΕΒΙΟΣ.

ΕΥΣΕΒΙΟΣ, καὶ ὁ γῆρας παλαιστίνης ὡρίσκοιτο, ἐν ταῖς θείαις γραφαῖς περὶ αὐτοῦ, καὶ ἐν τῇ θείᾳ βιβλιοθηκῇ ὅμα παμμελῶς τῷ μάρτυρι ἐπιμελέσας ἀνιχνεύτης, διέδωκε πολλὰ τέχνη. ὧν εἰσι τὰδε. Ευαγγελικῆς ἀποδείξεως λόγοι εἴκοσι. ευαγγελικῆς προφητικῆς, λόγοι δέκα κὴ πέντε. Θεοφανείας λόγοι πέντε. Εκκλησιαστικῆς ἱστορίας λόγοι δέκα. χρονικῶν κανόνων παντοδαπῆς ἱστορίας, ὃ τῶν ἐπιτομῶν. πρὶ τῇ εὐαγγελίῳ διαφωνίας. Εἰς ἡμέραν λόγοι δέκα. κατὰ πορφύρου, τὸτότε συγγράφοντος ἐν σικελίᾳ, ὧς ἕως οἶοντες λόγους τριακόντα, ἀφ' ὧν εἰς ἐμὲ, λόγοι εἴκοσι μόνον πρὶ ἡθῶν. Τοπικῶν λόγους εἰς. ἀπολογίας ὑπερὸς ὡρηγύσε λόγους ἑξ. περὶ τῆς παμμελῆς λόγους τρεῖς. περὶ μαρτύρων ἑτέρα συγγράμματά. κὴ εἰς τοὺς, ῥητορικῶν, δεδοκίμασθαι ὑπομνήματα, καὶ ἑτέρα πολλά. ἠνθῆσε μάλιστα ἐπὶ κωνσταντίνῳ τοῦ βασιλέως καὶ κωνσταντίνῳ, ὃ διὰ πλὴν ἑλλήνων πλὴν πρὸς πᾶσι μελοῦν τὸν μαρτύρα, τῇ ἐπωνυμίᾳ αὐτοῦ ἐκλήθη.

FIRMIANVS.

FIRMIANVS, qui & Lactantius, Arnobij discipulus, sub Diocletiano principe accitus cum Flavio Grammatico, cuius de medicinalibus uersu compositi extant libri, Nicomediae Rhetoricam docuit, ac penuria discipulorum, ob graecam uidelicet ciuitatem, ad scribendum se conulit. Habemus eius symposium, quod adolescentulus scripsit, ὁδοιπρικόρ de Africa usque ad Nicomediam, hexametris scriptū uersibus, & alium librum qui inscribitur Grammaticus, & pulcherrimum de ira dei, & institutionum diuinarum aduersum gentes libros septem, & ἐπιτομήρ eiusdē operis in libro uno acephalo, & ad Asclepiadē libros duos. De persecutione librum unum. Ad Probum epistolarū libros quatuor. Ad Seuerum, epistolarum libros duos. Ad Demetrianum auditorem suum, libros duos. Ad eundem de opificio dei, uel formatione hominis, librum unum. Hic extrema senectute magister Cæsaris Crispi, filij Constantini in Gallia fuit, qui postea à patre interfectus est.

EUSEBIVS.

EVSEBIVS Cæsareæ Palæstinæ episcopus, in scripturis diuinis studiosissimus, & bibliothecæ diuinæ, cum Pamphilo martyre diligentissimus peruestigator, a didit in finita uolumina. De quibus hæc sunt, εὐαγγελικῆς ἀρδείξεως libri uiginti, εὐαγγελικῆς προπᾶσκόνης libri quindecim, θεωφανείας libri quinque. Ecclesiasticæ historiæ libri decem. Chronicorum canonum omnimodam historiam, & εοιῦ ἐπιτομήρ. Et de euangeliorum diaphonia. In Esaiam libri decem, & contra Porphyrium qui eodem tempore scribebat in Sicilia, ut quidam putant, libri triginta, de quibus ad me uiginti tantum peruenerunt. τοπικόρ librum unum, ἀρλογίας pro Origene libros sex. De uita Pamphili lib. tres. De martyribus alia opuscula. Et in centum quinquaginta psalmos, eruditissimos cōmentarios, & multa alia. Floruit maxime sub Constantino Imperatore & Constantio, & ob amicitiam Pamphili martyris, ab eo cognomentum sortitus est.

R H A E T I C I V S.

RH A E T I C I V S Eduorum, id est Augustudunensis episcopus, sub Constantino celeberrimæ famæ habitus est in Gallijs. Leguntur eius cōmentarij in Cantica canticorum, & aliud grande uolumen aduersus Nouatianum, nec præter hoc quicquam eius operum repperi.

M E T H O D I V S.

ME T H O D I V S Olympi Lyciæ, & postea Tyri episcopus, nitidi compositionis sermonis, aduersus Porphyrium confecit libros, & symposium decem uirginum, de resurrectione opus egregium, contra Origenem, & aduersus eundem de Pythonissa, et de autexulsiō. In Genesim quoq; & in Cantica canticorum cōmentarios, & multa alia quæ uulgo leſtitantur, & ad extremum nouissimæ persecutionis, siue ut alij affirmāt, sub Decio & Valeriano in Chalcide Græciæ, martyrio coronatus est.

I V V E N C V S.

IV V E N C V S, nobilissimæ generis Hispanus, presbyter, quatuor euāgelia hexametris uersibus penè ad uerbum transferens, quatuor libros composuit, & nonnulla eodem metro ad sacramentorum ordinem pertinentia. Floruit sub Constantino principe.

E V S T A T H I V S.

EV S T A T H I V S genere Pamphilius Sidites, primū Bericiæ Syriæ, deinde Antiochiæ rexit ecclesiam, & aduersus Ariānorum dogma componens multa, sub Constantio principe pulsus est in exilium Traianopolim Thraciarum, ubi usque hodie conditus est. Extant eius uolumina de anima, de engastrimytho aduersus Origenem, & in finitæ epistolæ, quas enumerare longum est.

M A R C E L L V S.

MA R C E L L V S Ancyranus episcopus, sub Constante & Constantino principibus floruit, multaq; diuersarum ^{ὑποθέσεων} scripsit uolumina, & maxime aduersus Arrianos. Feruntur contra hunc Asterij & Apollinarij libri, Sabellianæ eum hæresis arguentes.

Θ' ἰλάρῳ δὲ ἐν ἑβδόμῳ κ' τῷ ἄρειανῳ λόγῳ, οἷα δὴ αἰρεῖται
 καὶ μέμνηται. ἀλλ' ἐκφυγὲν ἀπ' αὐτοῦ, μὴ εἶναι οὐ κατηγορεῖται δόγμα
 τοῦ, τῇ κοινωνίᾳ πεποιδῶς ἰσχύς καὶ ἀδυναμία ξύμνης καὶ ἀλεξάν-
 δερίας ἐπισκόπων.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ἀλεξανδρείας ὑπὸ σκοπῷ, πολλὰς παρὰ τῶν
 ἄρειανῳ ὑπεμείνας ἐπιστάτας, πρὸς κώνσαντα τὸν γαλλίῳ
 βασιλέα προσέφυγε. ὅθεν ἀναβύξας μετὰ γρομμάτων, καὶ αὐτὸς
 μετὰ πλὴν αὐτοῦ πελυντὶν διωχθεὶς, ὥς ἐν βασιλείᾳ ἰοβανῶν διέλα-
 θε, καὶ ἀναλαβὼν πλὴν ἐκκλησίαν, ἐπὶ οὐάλεντος πελυντῶ. φέρονται
 αὐτοῦ κ' τῶν ἐθνῶν λόγοι δι' οὗ, κ' οὐάλεντος καὶ οὐβραχίς εἰς, περὶ
 πῶθενίαν, πρὶ διωγμῶν ἄρειανῶν πλεῖστοι. περὶ ἐπιγραφῆς ψαλμῶν.
 καὶ ἰστορία ἀντωνίνῳ ἀναχορίτῳ τὸν βίον περιέχουσα, ὁ ἑορταστικαί
 ἐπιστολαί καὶ πλεῖστα ἄλλα ἔχοντα, ἅπερ ἀπὸ ἱερῶν ὀκνῶ.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ μοναχός, οὗ τὸν βίον ἀθανάσιος ἀλεξανδρείας
 ἐπίσκοπος ἐπιστήμῳ πύχει διεξήλθε, ἔπειτα πρὸς διάφορα
 ἐν αἰγύπτῳ μοναστήρια, ἀποστολικὴν χαρακτῆρα καὶ λόγῳ ἐπιστολὰς
 ἐπὶ αὐτῇ, εἰς ἐκκλησίαν διὰ λεκτοῦ μεταφραστῆσας, ὡς δὲ αὐτὸς ὅτι
 πρὸς τοὺς ἀρσενόιτας, ἠνθικσερ ὑπὸ κωνσαντίῳ καὶ τῶν τότε πα-
 τέρων βασιλευόντων.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ἀγκυρανός ὑπὸ σκοπῷ, ἔγραφε κ' μαρκελλοῦ
 ὁ πρὶ πῶθενίαν λόγῳ, καὶ οὐκ ὀλίγα ἄλλα, καὶ κασιλέοντος
 κωνσαντίῳ, μακεδονιανῆς θρησκείας ἅμα εὐσεβίῳ σιβασιλῶν ἡγέρ.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ἡρακλείας ἐν θρακίᾳ ὑπὸ σκοπῷ, εἰφύς ὁ ἀρί-
 στος λόγῳ καὶ ἰστορικῇ διανοίᾳ, δὲ ἐδωκερ ἐπὶ κωνσαντίῳ βασι-
 λῶς, ὑπομνήματα εἰς ματθαῖον καὶ ἰωάννην, ὁ εἰς τὸν ἀποστόλον,
 καὶ εἰς τὸ ψαλτήριον.

ΕΥΣΕΒΙΟΣ

Sed & Hilarius in septimo aduersum Arianos libro, nominis eius quasi hæretici meminit; porro ille defendit se non esse dogmatis, cuius accusat, sed cōmunione Iulij & Athanasij, Romanæ & Alexandrinæ urbis pontificum se esse munitum.

ATHANASIVS.

ATHANASIVS Alexandrinæ urbis episcopus, multas Arrianorum perpeffus insidias, ad Constantem Galliarū principē fugit, unde reuersus, cū literis, & rursus post mortem eius fugatus, usque ad Iouianī imperiū latuit, à quo recepta ecclesia, sub Valente moritur. Feruntur eius aduersum gentes duo libri, & contra Valentem & Ursatiū unus, & de uirginitate, & de persecutionibus Arrianorum plurimi, & de psalmorum titulis, & historia Antonij monachi, uitam continens, & ἐρωτησικαι epistolæ, & multa alia, quæ enumerare longum est.

ANTONIVS.

ANTONIVS monachus, cuius uitā Athanasius Alexandrinæ urbis episcopus, insigni uolumine persecutus est, misit Aegyptiace ad diuersa monasteria apostolici sensus sermonisq; epistolas septem, quæ in Græcam linguam translatae sunt, quarum præcipua est ad Arsenoitas. Floruit sub Constantino & filiis eius regnantibus. Vixit annos centum quinque.

BASILIUS.

BASILIVS Ancyranus episcopus, artis medicinæ, scripsit contra Marcellū de uirginitate librum, & non nulla alia, & sub rege Constantio, Macedonianæ partis, cū Eustathio Sebasteno princeps fuit.

THEODORVS EPISCOPVS.

THEODORVS Heracliæ Thraciarum episcopus, elegantis apertiq; sermonis & magis historicae intelligentiæ, ædidiit sub Constantio principe, cōmentarios in Mattheum & in Ioannem, & in Apostolum, & in Psalterium.

ΕΙΣ ΕΒΙΟΣ.

ΕΙΣ ΕΒΙΟΣ ἐμεισηνός, εὐφυνός καὶ ῥητορικὸς, ἀναριθμήτους καὶ εἰς κρότον τοῦ λαοῦ σωτείνοντας ἐπὶ τὸ λόγιον, καὶ μάλλον ἀκολυθῶν ἰσορίαν, ὥς ἵε παρδαλιόπερον ἀναγινώσκοντες, πρὸς τὴν κρότον χαερὸν ὦτον, ἀφ' ὧν εἰσιρ ὀζαίρεσι λόγοι δέκα, κατὰ τὴν ἰσθμίων καὶ ἐθνῶν καὶ νωβαλίων, καὶ πρὸς γαλάτας εἰς, εἰς εὐαγγέλιον ὁμιλίαν βραχύνταται, καὶ ἄλλαι δέ. ἠνθισεν ἐπὶ κωνσταντίνου βασιλέως, καὶ πελοπόννησον ἐν ἀντιόχειᾳ ἐτάφη.

ΤΡΙΦΥΛΛΙΟΣ.

ΤΡΙΦΥΛΛΙΟΣ κνῆρος λήδρε, ἦτοι λυπῶν ὡς κοσῶν, εὐφραδὴς καὶ ἐπὶ κωνσταντίνου ὡς κοσῶν. ἀνέγνωρ τέσσα εἰς ἄσματος ἀσμάτων ὑπεμνήματα. ὅς ἵε πολλὰ λέγειται συνεγρόφειναι, ἃ ἵε να εἰς τὰς ἡμετέρας χεῖρας οὐ πρὶν ληθῶν.

ΔΩΝΑΤΟΣ.

ΔΩΝΑΤΟΣ, ἀφ' οὗ οἱ δωνάται ἐν τῇ ἀφρικῇ, ἐπὶ κωνσταντίνου βασιλέως, φάσκων πρὸς τὴν ἡμετέρων τὰς θείας γραφάς, ἐν τῷ διωγμῷ τοῖς ἐθνικοῖς πρὸς ἀδελφότητι, πᾶσαν πλὴν ἀφρικὴν καὶ μάλιστάν πλὴν νυμφαίαν, τῇ πειθοῇ ἠπάτησεν. εἰς τὴν πολλὰ, τῇ αὐτῷ αἰρέσει ἀνέκοντα, καὶ πρὶν τοῦ ἁγίου πνεύματος λόγους, τῷ ἀρεσίων δόγματι ἀρμόζων.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ἀρεσίωνος φιλόσοφος αἰρέσεως, ἔγραφε βασίλειον κωνσταντίνου, εἰς πλὴν ἐπιστολὴν πλὴν πρὸς ῥωμαίους, καὶ εἰς εὐαγγέλιον, καὶ ψαλμοὺς ὑπομνήματα, καὶ ἔγραφε πολλὰ, ἃ ἀναπρὸς τὴν τῇ αὐτῇ αἰρέσει, παρδαλιόπερον ἀναγινώσκεται.

ΔΟΥΚΙΦΕΡ.

ΔΟΥΚΙΦΕΡ καρακάλεως ὡς κοσῶν, ἁμὰ παγκρατὶς καὶ ἰλαρὸς ἐκκλησίας ῥώμης κληρικοῖς, πρὸς κωνσταντίνου βασιλέα, πρὸς λιθερίαν ἐπισκόπον, ὑπὲρ τῇ πίσει εἰς πρεσβείαν σαλεις, μή ἐσλόμηνος ἐπ' ὀνόματι ἀθανασίου, τῇ νικαίων ὁδὸν κατὰ λῦσαι, εἰς παλαίστην ἐξορισθεῖς, θανμασθὲς ἐγκρατείας. καὶ εὐξεντοισμὸς λογισμὸς εἰς μαρτύριον,

E V S E B I V S.

EVSEBIUS Emesenus episcopus, elegantis & rhetorici ingenij, innumerabiles & qui ad plausum populi pertinent, confecit libros, magisque historiam secutus, ab ijs qui declamare uolūt, studiosissime legitur, è quibus uel præcipui sunt aduersum Iudæos, & gentes, & Nouatianos, & ad Galatas libri decem, & in euangelia homiliæ breues, sed plurimæ. Floruit temporibus Constantij Imperatoris, sub quo & mortuus, Antiochiæ sepultus est.

T R I P H Y L L I V S.

TRIPHYLLIVS Cypri Ledrensis, siue ῥωπύλλιος episcopus, eloquentissimus suæ ætatis, & sub rege Constantio celeberrimus fuit. Legi eius in Cantica canticorum commentarios. Et multa alia composuisse refertur, quæ in nostras manus minime peruenerunt.

D O N A T V S.

DONATVS, à quo Donatiani, per Africā sub Constante Constantinoque principibus, asserens à nostris scripturas in persecutione ethnicis traditas, totam penè Africam & maxime Numidiam, sua persuasione decepit. Extant eius multa ad suam hæresim pertinentia, & de spiritu sancto liber Arriano dogmati congruens.

A S T E R I V S.

ASTERIVS Arrianæ philosophus factionis, scripsit regnante Constantio, in epistolam ad Romanos, & in euangelia, & psalmos, cōmentarios, & multa alia, quæ à suæ partis hominibus studiosissime leguntur.

L V C I F E R.

LVCIFER Caracalitanus episcopus, cum Pancratio & Hilario Rhomanæ ecclesiæ clericis, ad Constantiū Imperatorem à Liberio episcopo, pro fide legatus missus, quū nollet sub nomine Athanasij Nicenā damnare fidē, in Palæstinā relegatus, miræ cōstantiæ & præparati animi ad

μαρτύριον, σιώταξε λόγῳ ἡ καὶ κωνσταντίου, τὸ τοῦ περὶ αὐτῶ ἀπόστασις
λερ ἀναγνωσθῆσόμενον, καὶ μετ' οὐ πολὺ βασιλεὺς τοῦ ἰσλαῦ, εἰς
τὴν καρκαλίνω ἀναχέυσας, ἐπὶ βαλενῶν βασιλείῳ ἐπελύπησεν.

ΕΥΣΕΒΙΟΣ.

ΕΥΣΕΒΙΟΣ ἡγεῖσά τοι, καὶ ἡ ἀναγνωστὴς ἐκκλησίας ἡ
μης, βαρενλίνος ὡς κοπερ, διὰ τὴν ἐκκλησίαν ὁμοσολόγη
σιν, καὶ κωνσταντίου βασιλείῳ εἰς σκυθόπολιν, καὶ κῆθρον εἰς καππα
δοκίαν ὁμοσολόγη, ἐπὶ ἰσλαῦ τοῦ βασιλείῳ, εἰς τὴν ἐκκλησίαν ἀνα
χέυσας, ὁ δὲ δώκεν εἰς τοὺς φάλμους ὑπερμνήματα εἰσεῖς τοῦ καισα
ρῆως, ἃ ἡ ἀναχὴ ἐκκλησίᾳ εἰς ῥωμαϊκὸν μετεκνήσκει, καὶ ἐπελύπησεν
σιν καὶ βαλενῶν καὶ βάλεντος.

ΦΟΥΡΤΟΙΝΑΤΙΑΝΟΣ.

ΦΟΥΡΤΟΙΝΑΤΙΑΝΟΣ, ἡγεῖσά τοι, ἀκυλῆας ὡς κοπερ, καὶ
σιλεῖοντος κωνσταντίνου, εἰς τὰ εὐαγγέλια κανόνας διατυπώσας
βραχυτάτα ὑπομνήματα, λόγῳ ἀρεσκῶς σιώταξε. διὰ δὲ τὸ τὸ δὲ
ἀποστόλου, ὅτι καὶ λιβερίον ῥώμης ὡς κοπερ, ὑπερ ἐκκλησίαν
εἰς ὁμοσίαν ἀποστέλλωντα, οὐ μόνον ὑπενόησεν, ἢ ὑπεσκέλισεν, ἀλλὰ
καὶ εἰς ὑπογραφήν αἰρετῶν κατηνάγκασεν.

ΑΚΑΚΙΟΣ.

ΑΚΑΚΙΟΣ, ὅς ἡ ἀναχὴ ἐπὶ ἐνὶ ὀφθαλμῶν τοῦ ἡγεῖσά τοι, μονόφθαλ
μος ἐκάλεισεν, καὶ ἐν παλαιῇ καισαρείᾳ ἐπίσκοπος, συ
νέταξε εἰς ἐκκλησίαν δέκα καὶ ἐπὶ, καὶ συμμίστων ζήτημάτων
εἰς πολλὰς διαφορὰς ὁμιλίας. εἰς τοσοῦτον δὲ ἐπὶ κωνσταντίου βα
σιλείῳ διέπρεψεν, ὥς καὶ εἰς τόσων λιβερίων, φήλικα ὡς κοπερ ῥώ
μης χειροτονῆσαι.

ΣΑΡΑΠΙΩΝ.

ΣΑΡΑΠΙΩΝ θμύειος ὡς κοπερ, ὁ διὰ τὴν ἐκκλησίαν ἐπονομα
σθεὶς χολασικός. γνήσιος φίλος ἀντωνίου μοναχῶ, ὁ δὲ δώκεν
καὶ μαχητῶν, ὁ δὲ αἰρετοῦ βίβλου, καὶ ἐπὶ ὑπογραφήν φάλμους ἐπέ
σαν, καὶ πρὸς διαφορὰς ἀναγκάας ἐπισολὰς, καὶ ἐπὶ κωνσταντίου καὶ
τῆς ὁμοσολόγησιν διέπρεψεν.

ΙΛΑΡΙΟΣ

martyrium, cōtra Constantium Imperatorem scripsit librū
eius legendum misit, ac non multo post, sub Iuliano princīpe
pe Caracīs reuersus, Valentiniano regnante obiit.

E V S E B I V S.

EVSEBIVS natione Sardus, & ex lectore urbīs Roma
næ, Vercellenſis episcopus, ob cōfessionē fidei, à Con
stantio princīpe Scythopolim, & inde Cappadociam rele
gatus, sub Iuliano Imperatore, ad ecclesiam reuersus, ædi
dit in psalmos commentarios Eusebij Cæsariensis, quos de
græco in latinū uerterat. Mortuus est Valentiniano & Va
lente regnantibus.

F O R T V N A T I A N V S.

FORTVNATIANVS natione Afer, Aquileiensis epi
scopus, imperante Constantino, in euangelia titulis or
dinatis, breuī & rustico sermone scripsit cōmentarios, & in
hoc habetur detestabilis, quod Liberīū Romanæ urbīs epi
scopum, pro fide ad exilium pergentem, primus sollicita
uit, ac fregit, & ad subscriptionem hæreseos compulſit.

A C A C I V S.

ACACIVS, quem quia luscus erat, μονόφθαλμος nun
cupabant, Cæsariensis ecclesiæ in Palæstina episco
pus, elaborauit in Ecclesiasten decem et septem uolumina,
& συνήκτωρ ζητημάτων sex, & multos præterea diuersos que
tractatus. Intantum autem sub Constantio Imperatore cla
ruit, ut in Liberij locum, Romæ Felicem Arrianum episco
pum constitueret,

S A R A P I O N.

SARAPION θμύσις, Aegypti urbīs episcopus, qui ob
elegantiam ingenij, cognomen scholastici meruit, cha
rus Antonij monachi, ædedit aduersum Manichæum egre
gium librum, & de psalmorum titulis alium, & ad diuersos
utiles epistolas. Et sub Constantio princīpe, etiam in con
fessione inclutus fuit.

Ι Δ Α Ρ Ι Ο Σ.

Ιάριϑ, πικτάβίωρ ἀκοιτανίας ὠλίσκοϑ, συσκυῖν ἑταρύνει
 ρη ἀρελατῶρ ἐπισκόπος, ἀπὲρ ρη σωόδωρ βικριασίωρ εἰς φρυγίαν
 θροονθεῖς, δέκα καὶ δύο ἡλ' ἀρεανῶρ σωέταξε λόγους, καὶ ἔπερ
 πρὶ τῆν σωόδωρ, ὅρ ἵνα πρὸς τοὺς γαλλίωρ ἐπισκόπους ἐρχαφε, ἑ
 εἰς ψαλμὸν ὑμνήματα, πρῶτον λέγω δι' ἡ δένπερ, καὶ ἀπὲρ πεν-
 τήκοσθ' πρῶτος, ἕως ἐξήκοσθ' δευτέρως, καὶ ἀπὲρ ἑκατοσθ' οὐκωκαυδεκά-
 τος, ἕως τοῦ ἑχάτου, ὅν ἡ σωτάξει ὡρηγύω ἐμιμήταρ, ἵνα δὲ ἰδίωρ
 προσθεῖς. Εἰς αὐτὴν καὶ πρὸς κωνσάντωρ λίβελλος, ὅρ ἵνα πριόνι ὅν
 κωνσαντίνωρ πόλι ἐπέδωκε, καὶ ἔπερ εἰς κωνσάντωρ, ὅρ ἵνα μετὰ
 πλὴν αὐτῶ ἀπεβίωσιν σωέταξε. καὶ βίβλοι κατὰ οὐαλέντος ἑ οὐρσα
 κίς, πλὴν ἰσوریαν ρη ἀριμυσίνος ἑ σελθυκείας σωόδωρ πρὶ ἐχσαι.
 καὶ πρὸς σαλδσίωρ ἑ πρὶ χορ, ἡπὶ ἡλ' διοσκόρος, ἑ τῆν λιβερίνωρ, ἑ
 ἔπερ λόγους μυσηρίωρ, καὶ ὑπομνήματα εἰς ματθαῖον, καὶ εἰς τὸν
 ἰωῆ ὁμιλίαν, ἃς ἀπὸ τοῦ ἑλληνικῶ ὡρηγύως μετέφρασε. καὶ ἔπερ
 εὐφυνέσματος λίβελλοϑ, ἡλ' αὐγεντίς, καὶ πολλὰ καὶ πρὸς διαφόρους ἐπι-
 σολὰί. φασὶ δὲ ἵνες γεγραφέναι αὐτὸν ἑ εἰς τὰ ἄσμάτα τῆν ἄσμά-
 τωρ, ἃπὸ παρ' ἡμῖν ὅστιρ ἄγνωσα, ἐπελενπασερ ὅν πικτάβη βαλεν ἵνα
 νικῶν καὶ βάλεντος βασιλεὺς τὸν πορ.

Β Ι Κ Τ Ω Ρ Ι Ν Ο Σ.

Βικτωρίνϑ γλύς ἄφρος, κωνσαντίς βασιλεὺς τὸν πορ, ὅν τῆ γλώμ
 πλὴν ῥητρικὴν διδάξας, ὅν τῶ ἑχάτω γήρας χριστιανὸς γυόμυθος
 ἡλ' ἀρεῖς λόγους διαλεκτικὸς πάντῃ ἀμαυρὸς σωέταξε, οἱ ἵνες
 πρὸ τῆν πεπαιδευμένων μόνον νοῶνται, καὶ ὑπομνήματα εἰς τὸν
 ἀπόστολον.

Τ Ι Τ Ο Σ.

Τίτος, βορσίνωρ ὠλίσκοϑ, ἐπὶ ἰσλιανθ' ἑ ἰοδιανθ' βασιλεὺς τὸν
 πορ, ἰχυρούς ἡλ' τῆν μωιχαῖωρ σωτάξας λόγους, καὶ ἔπερ
 πολλὰ ἐπὶ οὐαλέντος ἐπελεύτησερ.

Δ Α Μ Α Σ Ο Σ.

Δαμασος γλώμης ὠλίσκοϑ, εἰς ἐποπρίαν εὐφυνῆς, πολλὰ ἑ
 σώτομα ἡρώικῶ μέτρῳ θείδωκε, καὶ ὁ γδοκκοσότης, ἐπὶ
 δευδοσίς βασιλείως ἐπελεύτησερ.

Ἀπολλωνάριϑ.

HILARIUS.

Hilarius, urbis Pictauorum, Aquitanix episcopus, factione Saturnini Arelatensis episcopi, de synodo Pictaverensi, Phrygiam relegatus, duodecim aduersus Arianos confecit libros. Et alium librum de synodis, quem ad Galliciarum episcopos scripsit. Et in psalmos commentarios, primum uidelicet & secundum, & à quinquagesimo primo usque ad sexagesimum secundum, & à centesimo decimo octauo usque ad extremum, in quo opere imitatus Origenem, nonnulla etiam de suo addidit. Est eius & ad Constantium libellus, quem uiuenti Constantinopoli porrexerat. Et alius in Constantium, quem post mortem eius scripsit. Et liber aduersum Valentem & Ursatum, historiam Arimynensis & Seleuciensis synodi continens. Et aduersus præfectum Salustium, siue contra Dioscorum, & liber hymnorum, & mysteriorum alius. Et commentarij in Mattheum. Et tractatus in Iob, quos de græco Origenis ad sensum transtulit. Et alius elegans libellus contra Auxentium, & nonnullæ ad diuersos epistolæ. Aiunt quidam scripsisse eum & in Cantica canticorum, sed à nobis hoc opus ignoratur. Mortuus est Pictauis Valentiniano & Valente regnantibus.

VICTORINVS.

Victorinus natione Afer, Romæ sub Constantio principis Rhetoricâ docuit, & in extrema senectute Christi se tradens fidei, scripsit aduersus Arrium libros more dialectico ualde obscuros, qui ab eruditis modo intelliguntur, & commentarios in apostolum.

TITVS.

Titus Bostrinus episcopus, sub Iuliano et Iouiano principibus, fortis aduersum Manichæum scripsit libros, & nonnulla alia. Moritur autem sub Valente.

DAMASVS.

Damasus, Romanæ urbis episcopus, elegans in uersibus componendis ingenium habuit, multaq; & breuiâ metro ædidi, & propè octogenarius sub Theodosio principe mortuus est.

ΑΠΟΛΛΙΝΑΡΙΟΣ.

Απολλινάριος, λαοδικεῖας ἐν σύρων ὑπόσκοπος, πατρὸς πρεσβυτέρου, ἐν τῇ νεότητι, μάλλον τὴν γραμματικὴν ἥσκησεν, ὕστερον δὲ εἰς τὰς θείας γραφὰς ἀναριθμητὰ σωτάξας τέχνη, θεοδοσίους βασιλεῦνοντες ἐπελύθησεν. εἰσὶν αὐτῷ ἡΤΙ πορφυρὸς τριάκοντα λόγοι, οἱ ἕντες μεταξὺ τῶν ἄλλων αὐτῷ συγγραμμάτων, μάλλον ἐκρίθησαν.

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ.

Γρηγόριος ἐλπίερος τ' βαυλικῆς ἐπίσκοπος, ἕως ἐσχάτης ἡλικίας, διαφορὰς ὁμιλίας κοινῶς λόγῳ σωτάξας, ὅτι πρὸς πῶς εἰς αὐτὸν λόγον ἄριστον, ὅς τις ἄρχει τοῦ πρῶτοντος, λέγει τὴν πρῆξιν.

ΠΑΚΙΑΝΟΣ.

Πακιανός, ἐν τοῖς πωρξινάους μέρεσι, βαρκίλων ὑπόσκοπος, σώφρονι βίῳ, εὐφραδείᾳ, καὶ λόγῳ λαμπρὸς, σωτάξας ποιήσας, ἀφ' ὧν ὅτι κέρβος, καὶ ἡΤΙ τῶν νωβαλιανῶν. ἐπὶ θεοδοσίους βασιλέως ἐν ἐσχάτῳ γήρα ἐπελύθησεν.

ΦΩΤΕΙΝΟΣ.

Φωτεινός ἀπὸ ἐν γαλλογραικίᾳ, μαρκελλῆς μαθητῆς, σιρμίον ὑπόσκοπος, τὴν τῶν ἐβιονιτῶν αἵρεσιν ἀνανεῶσαι ἐπεχείρησεν, ὕστερον πρὸς βαλεντινιανὸν βασιλέως, διζέδωκε ἐκκλησίας. πηλὰ σωτάξας τέχνη, ἀφ' ὧν εἰσὶν διζάρεται ἡΤΙ τῶν ἐθνῶν, καὶ πρὸς βαλεντινιανὸν λόγοι.

ΣΟΙΒΑΔΙΟΣ.

Σοιβάδιος ἀγγλὸς, ἐν ἡΤΙ γαλλίας ὑπόσκοπος, διζέδωκε κατὰ ἄρεσιαν πνυχὸς, λέγοντες αὐτῷ, καὶ ἔπειτα εἶναι πωδῶσματα, οἱς οὐπω ἐνέτυχον. μέγα νῦν εἴη, ἐν ἐσχάτῳ γήρα διάγω.

ΔΙΔΥΜΟΣ.

Διδυμος ἀλεξανδρινός, ἐκ νέας ἡλικίας βλαβεὶς τὰς ὁφείας, καὶ διὰ τὸ τ' ἀπαρὸς τῶν σοικίων, τοσοῦτον θαῦμα πᾶσι πρῆξεν ἕως πετὴν διαλεκτικῇ, καὶ τὴν γεωμετρικῇ, ἥ τις μάλιστα ὁράσσεως χρῆται, εἰς ἄκρον ἐκμεμαθηκέναι, ὅς τις πολλὰ καὶ πρὶ φανῆσαι σωτάξας, τοσούτοις. ὑπομνήματα εἰς πάντας τοὺς φιλομύους, ὑπομνήματα εἰς μαθητοὺς.

A P O L L I N A R I V S.

A Pollinarius Laodicensis Syriæ episcopus, patre preæbytero, magis grammaticis in adolescentia operam dedit, & postea in sanctas scripturas innumerabilia scribēs, sub Theodosio Imperatore obiit. Extant eius aduersum Porphyrium triginta libri, qui inter cætera opera eius uel maxime probantur.

G R E G O R I V S.

Gregorius Batiscus, Iliberi episcopus, usque ad extremam senectutem, diuersos mediocri sermone tractatus composuit, & de fide elegantem librum, qui hodieq; superesse dicitur.

P A C I A N V S.

PAcianus in Pyrenæi iugis, Barcilonæ episcopus, castitate & eloquentia, & tam uita quam sermone clarus, scripsit uaria opuscula, de quibus est κήρυξ, & contra Nouatianos. Sub Theodosio principe iam ultima senectute mortuus est.

P H O T I N V S.

Photinus de Gallogræcia, Marcelli discipulus, Sirmii episcopus ordinatus, Hebionis hæresim instaurare conatus est, postea à Valentiniano principe pulsus ecclesia, plura scripsit uolumina, in quibus uel præcipua sunt contra gentes, & ad Valentinianum libri.

S O E B A D I V S.

Soebadius Agenni Galliarum episcopus, ædidiit contra Arrianos librum. Dicuntur & eius esse alia opuscula, quæ necdum legi. Viuit usq; hodie, decrepita senectute.

D I D Y M V S.

Didymus Alexandrinus, captus à parua ætate oculis, & ob id elementorū quoq; ignarus, tantum miraculū sui omnibus præbuit, ut Dialecticā quoq; & Geometriā, quæ uel maxime uisu indiget, usq; ad perfectū didicerit.

Is plura opera & nobilia conscripsit. Commentarios in psalmos omnes, commentarios in euāgelium Matthæi &

ματθαῖον. καὶ ἰωάννην, καὶ πρὶ δογματῶν, καὶ ἡΓΓ' ἀρεαυῶν λόγους
 νο, Ἐπὶ πνεύματος ἁγίου λόγους ἔνα, ὅν ἵνα ἐγὼ εἰς ξωματικόν με
 τέφρα. Εἰς ἥσαν τὸμους οὐκωκαὶ δεκα. Εἰς ὡσπὲ πρὸς ἐμὲ γρά-
 φων, ὑπομνημάτων λόγους τρεῖς. Εἰς ζαχαρί' ἐμοῦ πρὶ καλίσαντος
 λόγους πέντε. ὑπομνήματα, εἰς τὸν ἰώβ, Ἐ' αἰ. λα' ἄπερα, ἅ ἵνα δική-
 σαῖται, ἰδὲ οὕτως καταλόγους. πρὶ ἐσιρ' ἄχι τῷ δε, Ἐ' οὐδοηκοσὸν τρι-
 τὸν ἐπὶ λήρωσερ ζήναι τὸν.

Ο Π Τ Α Τ Ο Σ.

Ο Π τῶτος ὡλίσκοσθ, ἐνι μιλισιτῶν, τῷ μέρσε ἐνι καθολικῆς
 ἔγγραφε ἐπὶ βαλεν ἱνιάντ καὶ βάλεν τος, καὶ τῷ δωνάδων
 συκοφαντίας, λόγους ἔξ, ἐν οἷς λέγει, ὅ ἐγκλημα παρὰ τῷ δωνάδ-
 σῶν εἰς ἡμᾶς, ἐν δὲ ὡς ἐπὶ ἐκχέσθαι.

Α Κ Τ Ι Δ Ι Ο Σ.

Α κύλιθ, σεβήσθ, ἐν ταῖς ἰσωνίαις, ἀπόγονος σεβήσθ, πρὸς
 ὅν νο λακταντίς ἐπιστολῶν φέροντ λόγους, σωτέαξε πεῦχος
 ἐν τάξει οὐδοιπρικῶ, παντὲς τῷ βίς αὐτῷ πρὶ ἐχορ δίκημα, τὸτ μ
 καταλογάδην, τὸτ ἡ καὶ μέτρω ἡρώϊκῶ ὅπρ ὠνόμασε, κατὰ σφοδρῆν,
 ἥτοι πῆραρ, Ἐ' ἐπὶ βαλεν ἱνιαντ βασιλέως ἐπελεύτσερ.

Κ Υ Ρ Ι Δ Δ Ο Σ.

Κ ἱριλλθ, ἱεροσολύμων ὡλίσκοσθ, πολλὰ κίς δ' ἐξωθεῖς ἐνι
 ἐκκλησίας, ὕσερον δεοδοσίς βασιλεύοντος, ἐπὶ ζήναι τὸν οὐκ ὡ
 ἀσάλυντ ἔχε πλὴν ἐπισκοπῆν, οὗ ἱνθ εἰσὶ κατηχίσεις, ἅς ἐν τῷ
 νεότκλ σωτέαξερ.

Ε Υ Ζ Ω Ι Ο Σ.

Ε ὑζώιθ, πρὸς ἀθεωσίς ἐκτρε, ἅμα γρηγορίῳ νάξιαντ ἐπισκό-
 πων, νέος ἐν καυσαρεία φοιτή, καὶ ὕσερον ἐν αὐτῆς πῶλεως
 ὡλίσκοτος, πολλῶ πόνω, φθαρεῖσαρ ἥδη πλὴν ὡρηγύσε καὶ παμείλ-
 βιβλιοθήκην, ἐν σωματίοις ἀνανεῶσαι ἐπεχειρήκειν, καὶ ὕσερον ἐπὶ
 θεοδοσίς βασιλέως, ἐν ἐκκλησίας δ' ἐξωθῆ. φέροντ τὸτ πλῆλ, Ἐ
 κληθῆται ὁμιλία, αἷς οὕτως ἐράδιον ἐν πυχοῖς.

Ἐπιφάνιος.

Ioannis, & de dogmatibus, & cōtra Arrianos libros duos, & de spiritu sancto librū unum, quem ego in latinum uerti. In Esaia tomos decem & octo. In Osee ad me scribens cōmentariorum libros tres, & in Zachariam, meo rogatu, libros quinque. Et infinita alia quæ digerere proprii indicis est. Viuit usq; hodie, & octogesima tertium ætatis excessit annum.

OPTATVS.

Optatus Afer, episcopus Miluitanus, ex parte catholica, scripsit Valentiniano & Valentino principibus, aduersum Donatianæ partis calumniam libros sex, in quibus asserit, crimen Donatianorum in nos, falso retorqueri.

AQUILIVS.

Aquilus Seuerus, in Hispania, de genere illius Seueri, ad quem Lactantiū duo epistolarum scribuntur libri, cōposuit uolumen, quasi ὁδοιπρικοῦ, totius suæ uitæ statum continens, tam prosa quàm uersibus, quod uocauit κατὰ Σεφοῦν, siue πᾶσι, & sub Valentiniano principe obiit.

CYRILLVS.

Cyrillus, Hierosolymæ episcopus, sæpe pulsus ecclesia & receptus, ad extremum sub Theodosio principe octo annis in concussum episcopatum tenuit. Extant eius κατηχήσεις, quas in adolescentia composuit.

EVZOIVS.

Evzoius apud Thespesium rhetorem, cum Gregorio Nazianzeno episcopo, adolescens Cæsareæ eruditus est, & eiusdem urbis episcopus, plurimo labore corruptam bibliothecam Origenis & Pamphili, in membranis instaurare conatus est. Ad extremum sub Theodosio principe ecclesia pulsus est. Feruntur eius uarij multiplicesq; tractatus, quos nosse perfacile est.

ΕΠΙΦΑΝΙΟΣ.

Επιφάνιος κύπριος σαλαμίνης ὡπίσκοπος, ἔγραφε ἡΤΙ πασὶν τῶν αἰρέσεων λόγους, καὶ ἔπειτα πολλὰ, ἃ ἵνα πρὸς μὲν τῶν παροδουμένων, διὰ τὰ πρᾶγματα, πρὸς δὲ τῶν ἰδιωτῶν διὰ τὰ ῥήματα ἀναγινώσκειται. πρὶς αὐτοῦ τοῦδε, καὶ ἐν ἐχάτῳ γήρας, ποικίλα σω= τάρηαι συγγράμματα.

ΕΦΡΑΙΜ.

Εφραίμ, ὃς ἐν ἐδέσῃ ἐκκλησίας διάκονος, πολλὰ τῇ ἑσφύρῳ διαλέξει σωτέθηκε, ὅς εἰς τοῦτον ἦλθε λαμπρότητα, ὡς περ μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τῶν θείων γραφῶν, δημοσίᾳ ἐν ἡσφύρῳ ἐκκλησιῶν ἀναγινώσκειται τὰ συγγράμματα. ἀνέγνων πρὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος ἐλλωϊκὸν πύχος, ὃ πρὸς ἱνὲς ἀπὸ τῆς σφύρας γλώττης μετέφραζον, καὶ τὸ ἄκρον ὃς ὑψηλοτάτης διανοίας, ἐκ τῆς μεταφράσεως ἔγνω. ἐπε= λεύησε βασιλεύοντες βάλεντες.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ.

Βασίλειος καὶ σαρείας τὸ καππαδοκίαν, ἦν πρῶτον μάλα καὶ ἐκὰς λαῖν, ὡπίσκοπος, ἡΤΙ εὐνομίᾳ ὁρίζετο σωέταξε λόγους, καὶ πρὶ πνεύματος ἁγίου πύχον, ὅς εἰς τὴν ἐξαίμδον ὁμιλίαν θ. καὶ ἀσκητικόν, ὅς βραχείας καὶ ποικίλας ὁμιλίας, περὶ τῶν βασιλεύον= τες γράσαντο.

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ.

Vide Sudam/ **Γ**ρηγόριος, σασίμων πρότερον, εἴτα ναζιανζὸς ὡπίσκοπος, ἀνὴρ ἐλλογιμώτατος, ὁ ἐμὸς διδάσκαλος, οὗ ὁζκηγμενὶς τὰς θείας ἔγνω γραφάς, εἰς τρεῖς μυριάδας εἰχων, πάντα τὰ σωτάγματα αὐτοῦ σωέθηκεν, ἀφ' ὧν εἰσι τὰ δε πρὶ τῇ πελοπῆς τῇ ἀδελφῇ κα= σαρίτῃ, πρὶ ἐλιοπώχιας, ἐπαίνους τὴ μακκαβαίων, ἐπαίνους κυπρια= νῶν, ἐπαίνους ἀθανασίως, ἐπαίνους μαξίμου φιλοσόφου, μετὰ τὴν ἐξο= ρίαν ἀναξενέωντες, ὅς ἵνα φουδῶς ἱνὲς, ἡρωνος ἐπέγραψεν, ἔτι γὰρ καὶ ἄλλαν βίβλον, κατὰ τὴν πρὶ αὐτοῦ μαξίμου πρὶ ἔχουσα, ὡς μὴ ὁζόν εἶναι, τὸν αὐτὸν ὅς ἐπαινέσαι ὅς ἐξου καὶ καὶ. καὶ βίβλον δὲ ἐξαμείων, πρὸς δένιας ὅς γάμος, καὶ ἐαυτῶν διαλεγόμενων, κατὰ εὐνομίαν λόγον εἶς, πρὶ πνεύματος ἁγίου λόγους εἶς, κατὰ ἰσλιανού

τῷ βασι

EPIPHANIVS.

Epiphanius Cypri Salaminæ episcopus, scripsit aduersum omnes hæreses libros, & multa alia, quæ ab eruditis propter res, à simplicioribus propter uerba lectitantur. Superest usque hodie, & in extrema senectute uaria cudit opera.

E F R A E M.

Efram, Edissenæ ecclesiæ diaconus, multa Syro sermone composuit, & ad tantam uenit claritudinem, ut post lectionem scripturarum, publice in quibusdam ecclesijs eius scripta recitentur. Legi eius de spiritu sancto græcum uolumen, quod quidam de Syriaca lingua uerterat, et acumen sublimis ingenij, etiam in translatione cognoui. Decessit sub Valente principe.

BASILIVS.

Basilus Cæsareæ Cappadociæ, quæ prius Mazaca uocabatur episcopus egregios cōtra Eunomium elaborauit libros, & de spiritu sancto uolumē, & in hexaëmeron homilias nouem. Et ἀσκητικόν, & breues uariosq; tractatus. Moritur imperante Gratiano.

GREGORIUS.

Gregorius, primum Sasimorum, deinde Nnzianze, nus episcopus, uir eloquentissimus, præceptor meus, à quo scripturas explanante didici, ad triginta millia uersuū omnia opera sua cōposuit, è quibus illa sunt. De morte fratris Cæsarij, πρὶ φιλοπρωχίας, laudes Machabæorū, laudes Cypriani, laudes Athanasij, laudes Maximi philosophi, post exilium reuersi, quem falso nomine quidam Heronis superscripserunt, quia est & alius liber, uituperationē eiusdem Maximi continens, quasi non licuerit eundem & laudare & uituperare pro tempore. Et liber hexametro uersu, uirginitatis & nuptiarū cōtra se differentiū. Aduersum Eumoniū lib. unus, de spiritu sancto lib. unus, Contra Iulianū

τῷ βασιλείῳ λόγος εἶε. ἠκολούθησε δὲ ἔτι πολέμοντι χαρὰ κτίζε, καὶ πύλιν εἰς τὸν οἰκῆον τὸν ὑψίσκοτον κατὰ σῆσας, ἐν ἡγεῖν βίον μοναδικὸν ἀπολύειν κατὰ, καὶ ἐπελήνθησε, πρὸ τριετὺς χρόνος, βασιλεὺς λεόντιον Θεοδοσίον.

Δ Ο Ι Κ Ι Ο Σ.

Λοῦκιον, μετὰ ἀθανάσιον ἀρετῆς θεοσκείας ὑψίσκοτον. ἄρχι θεοδοσίον βασιλεύοντος, παρ' οὗ καὶ ὄξωθεν, πλὴν ἀλεξάνδρου ἀρετῆς κατέχευε ἐκκλησίαν. φέρονται τὸ τοῦ πύλιν τῷ πᾶσι ἐπισκοπῶν λαῷ, ὅτι οἱ οἰκίωρ ὑποθέστωρ λόγος.

Δ Ι Ο Δ Ω Ρ Ο Σ.

Διοδώρον, ταρσῶ ὑψίσκοτον, ἡνίκα ἦν ἀνδοχείας πρεσβύτερος, μάλλον λαμπρὸς ἦν. εἰσὶ τὸ τοῦ ἀποστόλου ὑπομνήματα, ὅτι ἐπερὰ πλεῖστα εἰς τὸν εὐσεβῆς μάλλον τῷ ἐμεινῶν χάριτος πρὸς ἡμῶν, οὗ ἡνός τῇ γνώμῃ ἀκολουθήσας, τὸ ἐκλόγιμον οὐκ ἠδυνήθη μιμήσασθαι, διὰ τὴν ἀπερίαν τῇ κοσμιᾷ ἡγεμονίᾳ.

Ε Υ Ν Ο Μ Ι Ο Σ.

Εὐνόμιον, ἀρετῆς θεοσκείας, κυζίκου ὑψίσκοτον, τοσούτον εἰς βλασφημίαν ἦλθε τῇ οἰκείας αἰρέσεως, ὥς περὶ ἐκείνοις κενύσσι, τὸ τοῦ φανερῶς ὁμολογήσας, ὥς τῷ νῦν, λέγειν περιεῖναι ἐν καπταδοκίᾳ, καὶ πολλὰ ἐκκλησίας συγγράφειν. ὅτι ἡνὶ ἀντὶς ἡγεμονίᾳ ἀπολλινάριον, δίδυμον, βασιλείου καίσαρος, ἡγεμονίᾳ παλαιῶν καὶ νῦν καὶ νῦν.

Π Ρ Ι Σ Κ Ι Λ Λ Ι Α Ν Ο Σ.

Πρισκίλλιον, ἀρετῆς θεοσκείας, ὅς ἡνὶ συσκήνῳ ὑλατίᾳ καὶ ἰθακίᾳ, εἰς τριετίαν, πρὸς ἀμαξίαν τῷ τυραννῶς ἐσφάγη, ὅτι εἶδον καὶ πολλὰ σωτάγματ' αὐτῷ ἡνὶ εἰς ἡμῶν πρὸς ἐκκλησίαν. οὗτος ἄρχι τῆμερον πρὸς ἡνὶ πλὴν γνωσικῇ αἵρεσιν. τῶν τῶν βασιλείου ἐμαρκίων, πρὸς ὅν ἐν εὐσεβῶς σωτήριον, ὥς αἰρετικὸς κατηγόρηται, ἐκδικέντων ἡνὶ οὐχ οὕτως αὐτὸν νενοημένον ὥς εἰθῶς.

μαρκωνιανός.

Imperatorem liber unus. Secutus est autem Polemonē dicendi charactere, uiuōq; se, episcopum in loco suo ordinās, rurī uitam monachi exercuit. Decessitq; ante hoc fermē triennium sub Theodosio principe.

LVCIVS.

LVcius, post Athanasīū Arrianæ partis episcopus, usq; ad Theodosium principem, à quo & pulsus est, Alexandrinam ecclesiā tenuit. Extant eius solennes de pascha epistolæ, & pauci uariarum hypotheseon libelli.

DIODORVS.

Diodorus, Tarsensis episcopus, dum Antiochiæ esset presbyter, magis clauit. Extant eius in Apostolum cōmentarij, & multa alia, ad Eusebij magis Emiseni characterem pertinentia, cuius quū sensum secutus sit, eloquentiam imitari non potuit, propter ignorantiam secularium litterarum.

EVNOMIVS.

EVnomius, Arrianæ partis, Cyzicenus episcopus, in apertam hæreseos suæ prorumpens blasphemiam, ut quod illi tegunt, iste publice fateretur, usque hodie uiuere dicitur, in Cappadocia, & multa contra ecclesiam scribere. Responderunt ei Apollinarius, Didymus, Basilus Cæsariensis, Gregorius Nazianzenus, & Gregorius Nyrenus.

PRISCILLIANVS.

Prisillianus, Abilæ episcopus, qui factione Hylatiij & Ithacij Treueris à Maximo tyranno cæsus est, ædidiit multa opuscula, de quibus ad nos aliqua peruenerunt. Hic usque hodie à nonnullis Gnosticæ, id est Basilidis & Marcionis, de quibus Irenæus scripsit, hæreseos accusatur, defendentibus alijs, non ita eum sensisse ut arguitur.

ΜΑΤΡΩΝΙΑΝΟΣ.

ΜΑΤρωνιανός, ἐπὶ χάρις ἰστανίας, σφόδρα πεπαιδευμένος, καὶ εἰς ἐκπαιδείαν, τοῖς ἀρχαίοις συγκρινόμενος, ἐσφάγη καὶ αὐτὸς ἐν τριβέει, ἅμα πρισκιλιανῷ, φηλικισίμῳ, ἰβλιανῷ, καὶ εὐχρωτίᾳ, τοῖς ὁζόχοις, καὶ αὐτῆς αἰρέσεως. Εἰσὶ τὸτε συγγράμματά, διαφύω μέτῳ ἐκδοθέντα.

ΤΙΒΕΡΙΑΝΟΣ.

ΤΙΒεριανός βαλνικός, σωτέγραφε πρὶ τ' ὑπερβλήτης αἰρέσεως, εἰς ἢ ἅμα πρισκιλιανῷ κατηγορεῖτο, ἀπολογητικόν, ὑψηλῶ καὶ ἐπερμύθῳ λόγῳ, ὅς τις μετὰ τὴν τῶν ἰδίων σφαγῆν ἠτήθει, ἀνίαρως διάγωμ ἐν τῇ ὁζοσίᾳ, ὁζέει τ' οἰκείας προθέσεως, καὶ καὶ τὴν θείαν γραφήν, κνὼμ εἰς τὸν ἴδιον ἐμετορ ἀναζεύξας, θυγάτρα καθιερωθεῖσαρ θεῷ πρὸ θένον, γαμθλίῳ κατλώαγκασεμ.

ΑΜΒΡΟΣΙΟΣ.

ΑΜΒρόσιος μεθολάντ ὠίσκοπος, ἕως καὶ σήμερον ἡμέρας συγγράφετ, καὶ ἐπεὶ πρὸς πρῆξι, τὴν ἐμὴν κρίσιν ἀνασέλλω, μή πως κολακείας μάλλον, ἢ ἀληθείας εὐθάνομαι. — *in Latino alij fecerunt sensu.*

ΕΥΑΓΓΡΙΟΣ.

ΕΥάγγριος ἀνδοχίης ὠίσκοπος, εὐφυὲς καὶ ἄκρας διανοίας, ἐν πρεσβυτέρῳ ὡρ, διαφύωμ ὑπεθέσεω ὁμιλίας ἀνέγνω μοι, ὅς οὐπω ὁζέειωκε, καὶ ὅρ βίον δὲ τῷ μακαρίστ' ἀντωνίῳ, ἀπ' ἐλλωικοῦ ἀθανασίᾳ, εἰς τὴν ἡμετέραν διάλεξιμ μετλώεγκεμ.

ΑΜΒΡΟΣΙΟΣ.

ΑΜΒρόσιος ἀλεξανδρεὺς, ἀκροατὴς διδύμῳ, ἔγραφε καὶ ἀπὸ ἀλνάζιον πεύχως, πρὸς σίχων περὶ δογμαμάτων. καὶ καθ' ὑπόγνωμ δικηγμύλν ἰνός ἐγνωμ, ὑπομνήματα εἰς τὸν ἰώβ, ὅς ἄχρι τ' παρόντος πρῆξιμ.

ΜΑΞΙΜΟΣ.

ΜΑξιμὸς φιλόσοφος, ὁρμώμιμος ἐκ καὶ ἀλεξανδρείωμ, κωνσταντίνου πόλεως ὠίσκοπος κατασὰς καὶ καθαιρεθείς, ἐπίσημον περὶ τ' πείσεως, καὶ τ' ἀρετῶν σωτέαξε βίβλον, ἢ ἵνα ἐν μεθολάντ, γραμνῶν ἐπέειωκε βασιλεύοντι.

MATRONIANVS.

Matronianus prouinciæ Hispaniæ, ualde eruditus, & in metrico opere ueteribus comparandus, cæsus est & ipse Treueris cum Prisciliano, Felicissimo, Iuliano, Eucherio, eiusdem factionis autoribus. Extant eius ingenij opera, diuersis metris ædita.

TIBERIANVS.

Tiberianus Bæticus, scripsit pro suspicionem, qua cū Prisciliano accusabatur hæreseos, apologeticum, tumen-
ti compositoq; sermone; postea post suorum cædem, rædō uictus exilij, mutauit propositum, & iuxta sanctam scripturam, Canis reuersus ad uomitū suum, filiam deuotam Christo uirginem, matrimonio copulauit.

AMBROSIVS EPISCOPVS. *Mediol.*

Ambrosius, Mediolanensis episcopus, usq; in præsentem diem scribit, de quo quia superest, meum iudicium subtraham, ne in alterutrā partem, aut adulatio in me reprehendatur, aut ueritas. *1027*

EVAGRIVS.

Evagrius Antiochiæ episcopus, acris & feruentis ingenij, cum adhuc esset presbyter, diuersarū hypotheseon tractatus mihi legit, quos necdum ædidi; uitam quoq; beati Antonij de græco Athanasij, in sermonē nostrū trāstulit.

AMBROSIVS.

Ambrosius Alexandrinus, auditor Didymi, scripsit aduersum Apollinarium uolumen multorum uersuum, de dogmatibus, & ut ad me nuper quodam narrante perlatus est, cōmentarios in Iob, qui usque hodie superest.

MAXIMVS.

Maximus philosophus, natus Alexandriæ, Constanti-
nopolī episcopus ordinatus est & pulsus, insignem de fide aduersus Arrianos scripsit librum, quem Mediolanī Gratiano principi dedit.

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ.

Γρηγόριος ὁ νύσσης ὑπόσκοπος, ἀδελφὸς βασιλῆς τοῦ καὶ σάββατος
πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν, ἐμοὶ Ὁ γρηγορίου ὁ ἐκ ναζιανζηνῶν ἡγούμενος
νομίσι ἀνέγνω λόγους, οἷον ὅτι ἄλλα πολλὰ, γεγραφεῖναι Ὁ γράφειν
λέγεται.

ΙΩΑΝΝΗΣ.

Ιωάννης, ἀντιοχείας πρεσβύτερος, εὐσεβίᾳ ἐμεσκνοῦ, καὶ διωδῶ
ρου ἀκόλουθος, πολλὰ συγγράφει λέγειν, ἀφ' ὧν περὶ ἰδωσάνης
μόνον ἀνέγνω.

ΓΕΛΑΣΙΟΣ.

Γελάσιος καὶ σαρείας παλαιστίνης μετὰ ἐλπίδων ὑπόσκοπος.
λαμπρῶς ἵνα συγγραφεῖναι λέγειν, ἀποκερύνει δέ.

ΘΕΟΤΙΜΟΣ.

Θεότιμος σκυθίας τομεῶν ὑπόσκοπος, ἐν τῇ ἐκ διαλόγων καὶ
ἀρχαῖας φράσεως, βραχείας ὁμιλίας διέδωκεν, ἀκῶ τοῦ
τοῦ καὶ ἄλλα συγγράφειν.

ΔΕΕΤΡΟΣ.

Δεετρὸς παλαιστίνης, πρὶ οὗ προέφηκα υἱός, λαμπρῶς ἐν τῇ
λίτεια, Ὁ τῇ τοῦ χριστοῦ πῶς ἐκδεδομνῆται, λέγειν παυτοδῶ
τῇ πρὸς μεσσηνία χεῖναι ἰσορίαν, ἣν ἵνα οὕτω ἀνέγνω,

ΑΜΦΙΛΟΧΙΟΣ.

Αμφιλόχιος, ἰκόνις ὑπόσκοπος, ὑπόγειον μὲν λόγον ἀνέγνω
πρὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος, οὗ δεός, καὶ προσκυνητόν ὅτι
τε δὴ παντοκράτορ.

ΣΩΦΡΟΝΙΟΣ.

Σωφρόνιος, ἀνὴρ εἰς ἄκρον πεπωιδονμνῆτος, τοὺς ἐπαίνους βί
θλαέμ, ἐν νέας ὡς συνέθηκεν, ὑπόγειον δὲ πρὶ τῇ καὶ αὐτοῦ
σεραπίει, ὑπόσκοπος σωθέντος λόγον, καὶ πρὶ τῇ θεῖας πρὸς εὐδόχιον
καὶ τὸν βίον ἱλαρίωνος μοναχῶν, τὰ συγγράμματά μου, εἰς ἐκκλησί
κὸν λόγον εὐφυνῶς μετέφρασε, Ὁ τὸ ψαλτήριον δέ, Ὁ τοὺς προφήτας
οὓς ἡμεῖς ἀπὸ τοῦ ἐβραίου, εἰς ῥωμαϊκὸν μετενέγκαμεν.

ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ.

Ιερώνυμος υἱὸς εὐσεβίᾳ, ἀπὸ πολίχνης ὁρηνῶν ὁ καὶ τῇ
γότητι πορθηθείσης, ὅπως δαλματίας ὅτι καὶ παυνονίας ὁμορον,
ὥς τῇ πρὸντος ἡμερῶν, τῇ τῇ, θεοδόσις τῇ πεναρεσκαιδεκάτῃ τὰ δὲ
σωμάτα.

GREGORIUS.

Gregorius Nyſenus epiſcopus, frater Baſilij Caſarienſis, ante paucos annos mihi & Gregorio Nazianzeno cōtra Eunomium legiſt libros, qui & multa alia ſcripſiſſe & ſcribere dicitur.

IOANNES.

Ioannes Antiochenæ eccleſiæ preſbiter, Eufebij Emiſeni Diodoriſq; ſectator, multa componere dicitur, de quibus πρὸ ἱερωσύνης tantum legi.

GELASIUS.

Gelaſius Caſareæ Palæſtinæ, poſt Euzoiū epiſcopus, accurati limatiſq; ſermonis, fertur quædam ſcribere, ſed celare.

THEOTIMVS.

Theotimus Scythiæ Tomorum epiſcopus, in morem dialogorum & ueteris eloquentiæ, breues commatiæ coſq; tractatus ædidiſt, audio eum & alia ſcribere.

DEXTER.

Dexter Paciani, de quo ſupra dixi, filius, clarus apud ſeculum, & Chriſti fidei deditus, fertur ad me omnimodam hiftoriā texuiſſe, quam necdum legi.

AMPHILOCHIVS.

Amphilochius, Hiconij epiſcopus, nuper mihi librum legiſt de ſpiritu ſancto, quod deus eſt, & quod adorandus, quodq; omnipotens ſit.

SOPHRONIVS.

Sophronius uir apprime eruditus, laudes Bethleem ad huc puer, & nuper de ſubuerſione Serapis, inſignem librum compoſuit: de uirginitate quoq; ad Euſtochium, & uitam Hilarionis monachi, opuscula mea, in græcū elegantī ſermone tranſtulit: pſalterium quoq; & prophetas, quos nos de Hebræo in latinum uertimus.

HIERONYMV S.

Hieronymus, patre Eufebio natus, oppido Stridonis, quod à Gothis euerſum, Dalmatiæ quondam Panoniarq; confinium fuit, uſque in præſentem annum, id eſt, Theodoſij principis decimumquartum hæc ſcripſi: Vitam

σωνέταξα. τὸν βίον παύλα μοναχῶ, ἐπιστολὰς πρὸς διαφόρους ὧν
 ἐνὶ λόγῳ, πρὸς ἡλιόδωρον προὔκειν, διὰ λεξιμ. λυσιφριανῶν καὶ ὅρων
 βοδόξων. χρονικὴν πωντὸς πατρ. ἰστορίαν. εἰς ἱρεμίαν καὶ ἰεζεκιήλ, ὁμι-
 λίας εἰκοσιοκτῶ, ἅς ἀπὸ τοῦ ἑλληνικοῦ ὠρηγῶντες, εἰς ξωματικὸν μετέ-
 φραζε. Πρὶς σεραφίμ. καὶ πρὶς τοῦ ὠσαννά. πρὶς φεδωλῶ καὶ ἁσώτου
 υἱῶν. περὶ τῶν τριῶν ζητημάτων τοῦ παλαιῦ νόμου. ὁμιλίας εἰς τὰ
 ἄσμάτια τῶν ἁσμάτων δ'νο. κατ' ἐλβερίν πρὶς ὅλην διηνεκέως πρὸς θενίαν,
 ἡ ἁγίας μαρίας. πρὸς εὐσόχιον πρὶς πρὸς θενίαν διατηρητέας. πρὸς μά-
 κελλαν ἐπιστολῶν λόγῳ ἑνα. πρὸς αμυθικὸν περὶ τοῦ θανάτου καὶ θυγα-
 τρὸς. πρὸς πανλαρ εἰς πλὴν ἐπιστολὴν πλὴν πρὸς γαλάτας, ὑπομνημά-
 των λόγους τρεῖς. Εἰς πλὴν πρὸς ἐφεσίους ἐπιστολὴν, ὑπομνημάτων
 λόγους τρεῖς. Εἰς πλὴν πρὸς τίτον λόγῳ ἑνα. Εἰς πλὴν πρὸς φιλήμονα
 λόγῳ ἑνα. Εἰς δ' ἐκκλησιαστικὴν ὑπεμνήματα, ζητημάτων ἑβραϊκῶν εἰς
 πλὴν ἡύεσιμ, λόγῳ ἑνα. Πρὶς τόπων λόγῳ ἑνα. ὀνομάτων ἑβραϊκῶν,
 λόγῳ ἑνα. περὶ πνεύματος ἁγίου διδύμου, ὅν εἰς ξωματικὸν μετέβα-
 λον, λόγῳ ἑνα. εἰς τὸν λυκαῶν ὁμιλίας εἰκοσιέννεα. εἰς πύς φαλμοῦς,
 ἀπὸ δεκάτος ἕως ἑξαδεκάτου ἑμιλίας ἐπ' α'. βίον ἀρχμαλώτ μονα-
 χῶ. βίον τοῦ μακαρίτου ἱλαρίων. πλὴν καὶ ἡνὴρ διαθήκη τῇ ἑλληνικῇ
 ἀκριβείᾳ ἐπισωσάμεν, πλὴν παλαιὰ πρὸς τὸ ἑβραϊκὸν μετέφραζε.
 ἐπιστολῶν δὲ τῶν πρὸς πανλαρ ὁ εὐσόχιον, ἐπεδὴ καθήμερον γρά-
 φονται, ἁδελφὸς καὶ ὁ ἀριθμὸς. Εγχαφα πρὸς τόποις, καὶ εἰς μιχαίαν
 ὁρμησέων λόγους δύο. Εἰς τὸν ναοὺν λόγῳ ἑνα. Εἰς τὸν ἀβακόνου,
 λόγους δύο. Εἰς σοφονίαν, λόγῳ ἑνα. Εἰς ἀγαῖον, λόγῳ ἑνα. καὶ περὶ
 λαὸν ἐκ τῆ προφυλικῆς ἔργου, ἀνὰ μετὰ χεῖρας ἔχω, ὁ οὐδέπω ἐπω-
 ρώθη. κατὰ ἰουβινιανῶν, λόγους δύο. πρὸς παμμάχιον ἀπολογητικὸν
 καὶ ἐπιτάξιον.

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΒΙΟΥ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΝ
 ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΩΝ.

Pauli monachi. Epistolarū ad diuerfos librum unum. Ad Heliodorum exhortatoriā, Altercationem Luciferiani et Orthodoxi. Chronicon omnimodæ historiæ. In Hieremiā & in Ezechiel. Homilias Origenis uiginti octo, quas de græco in latinum uertit. De Seraphim & Osanna. De frugi & luxurioso filijs. De tribus quæstionibus legis ueteris. Homilias in Cantica canticorū duas. Aduersus Heluidiū de uirginitate Mariæ perpetua. Ad Eustochium de uirginitate seruanda. Ad Marcellam epistolarum librum unum. Consolatoriā de morte filiæ ad Paulam. In epistolam Pauli ad Galatas, cōmentariorum libros treis. In epistolam ad Titum, librum unum. In epistolam ad Philemonem, librū unum. In Ecclesiasten cōmentarios. Quæstionū Hebraicarum in Genesim, librum unum. De locis, librum unum. Hebraicorum nominum, librum unum. De spiritu sancto Didymi, quem in latinum transtuli, librum unum. In Lucam homilias trigintanouem. In psalmos à decimo usque ad de cimum sextum, tractatus septem. Captiui monachi uitam, & beati Hilarionis. Nouum testamentū græcæ fidei reddidi, uetus iuxta Hebraicam transtuli. Epistolarum autem ad Paulam & Eustochium, quia quotidie scribuntur, incertus est numerus. Scripsi præterea in Michæam, explanationum libros duos. In Sophoniā, librū unum. In Nahum, librum unum. In Habacuc, libros duos. In Aggæū, librum unum. Multaq; alia de opere prophetali, quæ nunc habeo in manibus, & necdum expleta sunt. Aduersum Iouinianum libros duos. Et ad Pammachium apologeticum & epitaphium.

HISTORIAE DE SCRIPTORVM
ECCLESIASTICORVM VI
TA FINIS.